

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ
(Retirement Community) ในเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

สารนิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ
(Retirement Community) ในเจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต

วันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2566

นางสาวณัฐพร สกกุลสุริยเดช

ผู้วิจัย

ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญยิ่ง คงอาชาภัทร,
Ph.D.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

รองศาสตราจารย์วินัย วงศ์สุรวัดน์,
Ph.D.

รองศาสตราจารย์วินัย วงศ์สุรวัดน์,
Ph.D.

Ph.D.

ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์

รองศาสตราจารย์วิจิตา รักธรรม,
Ph.D.

รองศาสตราจารย์วิจิตา รักธรรม,
Ph.D.

Ph.D.

คณบดีวิทยาลัยการจัดการ

มหาวิทยาลัยมหิดล

ธีรพงษ์ ปิณิจเสถิกุล,
Ph.D.

Ph.D.

กรรมการสอบสารนิพนธ์

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง“ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Retirement Community) ในเจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์” สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์จาก ดร.บุญยิ่ง คงอาชาภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้คำแนะนำและคำปรึกษา ตลอดจนช่วยให้สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ ได้ ช่วยทำให้รู้ขั้นตอนและหลักการทำสารนิพนธ์อย่างมีประโยชน์ จนสารนิพนธ์นี้สำเร็จออกมาอย่างสมบูรณ์แบบ ทางผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณบิดามารดา และ ครอบครัว ที่เป็นกำลังใจสำคัญ คอยช่วยเหลือและส่งเสริมให้ผู้วิจัยศึกษาในระดับปริญญาโท รวมถึงขอขอบพระคุณคณาจารย์ของวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ได้มอบความรู้และประสบการณ์ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการทำวิจัยครั้งนี้และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำได้ด้วย และขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คอยให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมาโดยตลอด ทำให้การเรียนปริญญาโทผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่สละเวลาอันมีค่าในการช่วยทำแบบสอบถามอย่างตั้งใจและแบ่งปันข้อมูลจึงได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยอย่างยิ่ง ผู้วิจัยหวังว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ที่จะสามารถพัฒนาให้ตรงตามความต้องการของผู้ที่เตรียมพร้อมจะเข้าพักได้ และเป็นแหล่งความรู้ให้กับผู้ที่อยู่ในเจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์อีกด้วย ทั้งนี้หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้

ณัฐพร สกกุลสุริยเดช

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพัก โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Retirement Community) ในเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์

FACTORS AFFECTING THE INTENTION TO STAY IN RETIREMENT COMMUNITY OF GENERATION X AND BABY BOOMER.

นางสาวณัฐพร สกุลสุริยเดช 6450147

กจ.ม.

คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญยิ่ง คงอาชาภัทร, Ph.D., รองศาสตราจารย์ วินัย วงศ์สุรวัฒน์, Ph.D., ชีรพงษ์ ปิณิจิเสถิกุล, Ph.D.

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพัก โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Retirement Community) ในเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัย ทักษะคิด อุปสรรค ทางด้านการรับรู้และข้อมูลส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ เพื่อเป็นประโยชน์ ต่อผู้ประกอบการสามารถนำไปปรับใช้ต่อการปรับปรุงและพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุให้ดีขึ้นได้ รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐในการที่จะช่วยดูแลและวางแผนนโยบายเกี่ยวกับโครงการที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุเพิ่ม มากยิ่งขึ้น โดยได้เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามออนไลน์ จำนวน 273 คน มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยเครื่องมือที่ใช้คือการวิเคราะห์ผ่านการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย รวมถึงการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสองกลุ่มตัวแปรที่เป็นอิสระจากกัน (Independent Sample T-Test) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อหาความแตกต่างของลักษณะประชากรกับปัจจัยต่างๆ และสุดท้ายทำการวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านต่างๆว่าส่งผลต่อการตั้งใจเข้าพัก โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุผ่าน ทางการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่าความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านสถานภาพสมรส จำนวนบุตร และรายได้ เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ รวมถึงปัจจัยทางด้าน คุณลักษณะที่อยู่อาศัย ปัจจัยทางด้านทัศนคติ ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย และปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัวและเพื่อน ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ : สังคมผู้สูงอายุ โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อ	ค
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 คำถามงานวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์งานวิจัย	5
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.5 ขอบเขตงานวิจัย	6
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ	7
2.1.1 ความหมายและประเภทของผู้สูงอายุ	7
2.1.2 ความหมายและลักษณะของสังคมผู้สูงอายุ	11
2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	12
2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค	15
2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ Generation (Generation X และ Baby Boomer)	17
2.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของผู้บริโภค	19
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
2.6.1 งานวิจัยในประเทศ	20
2.6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ	29
2.7 กรอบแนวคิดงานวิจัย	31
2.8 สมมติฐานงานวิจัย	32
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	33
3.1 แหล่งข้อมูล ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง	33

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.1.1 แหล่งข้อมูล	33
3.1.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	34
3.1.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	34
3.1.4 วิธีการสุ่มตัวอย่าง	35
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	35
3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	38
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	38
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
4.1 การตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)	40
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง	42
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการและความคิดเห็นในด้านต่างๆที่มีต่อโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่าง	49
4.4 การวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะประชากรต่อปัจจัยด้านต่างๆ	56
4.5 การวิเคราะห์ปัจจัย ทศนคติ อุปสรรคทางด้านการรับรู้และข้อมูลที่มีผลต่อการตัดสินใจ ย้ายเข้าไปพักใน โครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	61
4.6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	64
บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผล	68
5.1 สรุปผลการวิจัย	68
5.1.1 ความเชื่อมั่นของปัจจัย ทศนคติอุปสรรคทางด้านการรับรู้ และข้อมูล ที่ส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจ ย้ายเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	68
5.1.2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง	69
5.1.3 ข้อมูลความต้องการและ ความคิดเห็นในต่างๆ ที่มีต่อโครงการ ที่อยู่อาศัย สำหรับ ผู้สูงอายุ	69

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.1.4 ความแตกต่างของลักษณะประชากรต่อปัจจัยทางด้านต่างๆ	70
5.1.5 ปัจจัย ทักษะคติ อุปสรรคทางการรับรู้และข้อมูลที่มีผลความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	71
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	73
5.2.1 ลักษณะทางประชากร	73
5.2.2 ปัจจัย ทักษะคติ อุปสรรคทางการรับรู้และข้อมูลส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	75
5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปพัฒนากลยุทธ์	77
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งถัดไป	79
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	84
แบบสอบถาม	85
ประวัติผู้วิจัย	96

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
4.1	ค่าสัมประสิทธิ์ครอนแบ็คอัลฟา (Cronbach' s Alpha Coefficient) แสดงความเชื่อมั่นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเข้าพักในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ	41
4.2	แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	42
4.3	แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	42
4.4	แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพสมรส	43
4.5	แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	43
4.6	แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	44
4.7	แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ	45
4.8	แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนบุตร	46
4.9	แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน	46
4.10	แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกรรมสิทธิ์ในที่พักอาศัยในปัจจุบัน	47
4.11	แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนทรัพย์สินในปัจจุบัน	48
4.12	แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเงินออมในปัจจุบัน	48
4.13	แสดงความถี่และร้อยละความต้องการในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแนวโน้มที่อยากจะย้าย	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.14 แสดงความถี่และร้อยละความต้องการใน โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของ กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความเข้าใจความแตกต่าง โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ	50
4.15 แสดงความถี่และร้อยละความต้องการใน โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของ กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบที่อยู่อาศัยในอนาคตที่สนใจ	51
4.16 แสดงความถี่และร้อยละความต้องการใน โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของ กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการตกแต่งที่อยู่อาศัย	51
4.17 แสดงความถี่และร้อยละความต้องการใน โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของ กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ตั้งโครงการ	52
4.18 แสดงความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีอยู่ใน โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ 5 อันดับสูงสุด	53
4.19 แสดงปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจย้ายไปอยู่ใน โครงการที่อยู่อาศัย สำหรับผู้สูงอายุ	54
4.20 แสดงอันดับของผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจย้ายไปอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัย สำหรับผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่าง	54
4.21 แสดงความต้องการอุปกรณ์เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ที่กลุ่มตัวอย่างต้องการ ให้มีอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ 5 อันดับสูงสุด	55
4.22 แสดงความคาดหวังหลังเกษียณของกลุ่มตัวอย่าง 5 อันดับสูงสุด	56
4.23 การวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะของประชากรในด้านอายุ	57
4.24 การวิเคราะห์ความแตกต่างของสถานภาพสมรสต่อความตั้งใจในการเข้าพัก โครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	57
4.25 การวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนบุตรต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการ ที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	58
4.26 การวิเคราะห์ความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อความตั้งใจในการเข้าพัก โครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	59
4.27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย ทัศนคติ อุปสรรคทางการรับรู้ และข้อมูลที่มีผลความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.28	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของปัจจัย ทักษะคติ อุปสรรคทางด้านการรับรู้และข้อมูลที่มีผลความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	63
4.29	แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	64

สารบัญรูปรภาพ

ภาพ		หน้า
2.1	แสดงจำนวนผู้สูงอายุแบ่งตามช่วงอายุ	12
2.2	แสดงพฤติกรรมผู้บริโภครองเงินออเรชั่นเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์	18
2.3	กรอบแนวคิดงานวิจัย	31

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันหลายประเทศทั่วโลกกำลังเผชิญกับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของจำนวนประชากรและสังคมในลักษณะเดียวกัน คือมีอัตราส่วนของประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ในหลายประเทศเตรียมที่จะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ รวมถึงประเทศไทยที่ได้เริ่มเข้าสู่ยุคสังคมผู้สูงอายุ (Ageing society) มาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2543 เนื่องจากเป็นปีแรกที่มีผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป เพิ่มมากขึ้นคิดเป็นอัตราร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด จนมาถึงในปัจจุบันปี 2565 ประเทศไทยมีประชากรอยู่ที่ 66,165,261 คน โดยเป็นกลุ่มผู้สูงอายุไปแล้วถึง 12,116,199 คน ซึ่งคิดเป็นอัตราส่วนอยู่ที่ร้อยละ 18.3 นับว่าเป็นจำนวน 1 ใน 5 ของประชากรคนไทยทั้งหมด ทำให้เห็นได้ว่าประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่ยุคสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) ตามที่องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้บัญญัติไว้ว่าหากประเทศใดที่มีอัตราส่วนของประชากรผู้สูงอายุนั้นเกินร้อยละ 20 ให้ถือว่าเป็นประเทศที่เข้าสู่ยุคสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ซึ่งในการแบ่งนั้นได้เป็นไว้เป็นสามระดับ โดยมีการคาดการณ์ว่าภายในปี 2578 ประเทศไทยจะมีอัตราส่วนของผู้สูงอายุมากถึงร้อยละ 30 ซึ่งหมายความว่า จะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแบบระดับสูงสุด (Super Aged Society) และจะทำให้สังคมถูกเปลี่ยนแปลงทิศทางการพัฒนาไปในอีกรูปแบบหนึ่ง การเตรียมความพร้อมทั้งเรื่องของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ รวมไปถึงการดำรงชีพต่างๆ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะสังคมจะถูกเปลี่ยนมามีกลุ่มผู้สูงอายุเป็นผู้ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยจะเข้ามามีอิทธิพลมากกว่ากลุ่มอื่นๆ สาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว เนื่องจากอัตราการเกิดของเด็กในยุคปัจจุบันลดน้อยลงเป็นจำนวนมาก มีอัตราการเกิดที่ค่อนข้างช้า โดยเฉลี่ยแล้วมีอัตราเด็กเกิดใหม่น้อยกว่า 6 แสนคนต่อปี จากการเก็บสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติจะเห็นได้ว่า ในปีนี้อัตราการเกิดของเด็กอยู่ที่ร้อยละ 0.18 ซึ่งน้อยกว่าปีที่แล้วถึงร้อยละ 0.5 ซึ่งสวนทางกับกับจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกปี อัตราการเกิดที่น้อยลงในปัจจุบันเกิดจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เศรษฐกิจสภาพแวดล้อม รวมถึงสถานการณ์สำคัญต่างๆที่เกิดขึ้นในโลก เช่นการเกิดสงคราม การเกิดโรคระบาดต่างๆ ทำให้คนในปัจจุบันตระหนักถึงความไม่พร้อมและมีความคิดว่าสภาพแวดล้อมเช่นนี้อาจจะไม่เอื้ออำนวยต่อการมีลูก ทำให้หลายครอบครัวอยู่กันแบบไม่ลูก รวมถึงคนในปัจจุบันมี

ความคิดที่จะใช้ชีวิตครองตัวเป็นโสด ไม่แต่งงานเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย ทำให้ในยุคสมัยนี้คนเริ่มให้ความสนใจกับธุรกิจที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อดูเป็นแนวทางในการที่วางแผนจะเข้าไปอยู่มีถึงวัย โดยกลุ่มบุคคลเข้าใกล้วัยผู้สูงอายุมากที่สุดคือ กลุ่มคนเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และกลุ่มคนที่ในปัจจุบันถือว่าเริ่มเป็นผู้สูงอายุแล้วคือกลุ่มของช่วงเบบี้บูมเมอร์ โดยกลุ่มคนทั้งสองช่วงวัยนี้เป็นวัยที่มีการวางแผนการใช้ชีวิตหลังเกษียณอายุของตัวไว้ล่วงหน้าอยู่แล้ว เพื่อที่จะให้ตนเองมีความพร้อมเมื่อถึงช่วงที่ต้องเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิตและสามารถตัดสินใจได้ง่ายยิ่งขึ้นว่าจะเลือกที่จะไปอยู่ในที่อยู่อาศัยของคนชราหรือเปลี่ยนแปลงบ้านพักของตนเองให้ตอบโจทย์สภาพร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไป

เจนเนอเรชันเอ็กซ์หมายถึงผู้ที่เกิดในพ.ศ 2512 ถึง พ.ศ.2527 หรือในช่วงอายุ 38 – 53 ปี เป็นช่วงวัยที่ผ่านการทำงานมาอย่างหนัก เป็นช่วงวัยที่มีการวางแผนการใช้ชีวิตไว้เป็นอย่างดี รวมถึงทำงานเพื่อเก็บออมเงินไว้สำหรับตัวเองในช่วงชีวิตหลังเกษียณแล้ว คนในวัยนี้เป็นคนที่มีความมั่นใจในตนเองค่อนข้างสูง ให้ความสำคัญกับสิ่งรอบตัวที่ต้องสามารถเกิดขึ้นได้จริง ในการที่จะเลือกซื้อหรือเลือกใช้บริการอะไร จะต้องมีการศึกษาหาข้อมูลมาอย่างดีก่อนแล้ว เป็นกลุ่มวัยที่ต้องมีข้อมูลมากพอที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ คนในช่วงวัยนี้จะมีลักษณะที่เด่นของ 2 ช่วงวัยรวมกันตามเรื่องราวในชีวิตที่ได้เจอมา ซึ่งคนในวัยนี้เป็นคนที่อยู่ตรงกลางระหว่างยุคที่เริ่มมีเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนสำคัญในสังคมกับในยุคสมัยที่เทคโนโลยียังเป็นโลกของอนาคตอยู่ เป็นกลุ่มวัยที่อยู่ทันในช่วงที่เทคโนโลยีบางอย่าง เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์พกพาถือกำเนิดขึ้นมาอีกด้วย ทำให้คนในวัยนี้ยังมีความเข้าใจในเทคโนโลยีอยู่บ้าง รวมถึงยังมีความต้องการที่จะเรียนรู้และปรับตัวให้ตามทันเทคโนโลยีอยู่บ้าง และยังคงการใช้เทคโนโลยีต่างๆมาอำนวยความสะดวกในการชีวิตมากพอสมควร คนวัยนี้จะเป็นกลุ่มคนที่ปรับตัวตามสถานการณ์ต่างๆและตามเทคโนโลยีได้อยู่ในระดับหนึ่ง ในกลุ่มคนวัยนี้ยังเป็นกลุ่มคนที่มองหาโอกาสต่างๆอยู่เสมอเพื่อที่จะให้การใช้ชีวิตเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยคนในวัยนี้เป็นกลุ่มคนที่ใกล้สู่การเข้าไปเป็นผู้สูงอายุมากที่สุด เพราะฉะนั้นในกลุ่มคนวัยนี้จะมีการวางแผนการใช้เงินและมีเงินก้อนเก็บไว้เรียบร้อยแล้ว และจะมีความวาดฝันไว้แล้วว่าสิ่งที่ต้องการที่จะมีหลังจากเกษียณอายุแล้วต้องการจะมีอะไรบ้าง รวมถึงการวางแผนเรื่องที่อยู่อาศัย คนในวัยนี้บางคนไม่ได้มีครอบครัว ไม่มีบ้านเป็นของตนเอง แม้แต่ผู้ที่มีครอบครัวแล้วในบางทีก็ไม่อยากที่จะต้องใช้ชีวิตในบ้านของตนเอง ก็จะเริ่มมองหาที่พักอาศัยของผู้สูงอายุโดยปัจจัยในการเลือกของคนกลุ่มนี้จะแตกต่างกับวัยที่เป็น เบบี้บูมเมอร์ จะเริ่มมองหาในสิ่งที่สามารถใช้จ่ายได้ มีกิจกรรมที่ตอบโจทย์ รวมถึงมีเทคโนโลยีต่างๆที่ไม่ได้ซับซ้อนมาก มาช่วยในการอำนวยความสะดวกอีกด้วย

เบบี้บูมเมอร์หมายถึงผู้ที่เกิดในพ.ศ 2528 ขึ้นไป หรือผู้ที่มีอายุ 54 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นกลุ่มวัยที่อยู่ในยุคที่สังคมและบ้านเมืองมีความสงบ มีความเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างน้อย ค่าครองชีพในยุค

ก่อนหน้านี้ค่อนข้างจะต่ำ เป็นกลุ่มวัยที่ไม่ค่อยชอบความเปลี่ยนแปลงหรืออะไรที่แปลกใหม่ ใช้ชีวิตแบบวางแผนมาอย่างดี ต้องการความมั่นคงและค่อนข้างใช้จ่ายอย่างประหยัด ทำให้กลุ่มคนวัยนี้มีเงินเก็บมากพอที่จะใช้จ่ายได้ รวมถึงเป็นยุคที่ยังไม่ค่อยมีเรื่องของเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องมากนัก เป็นกลุ่มวัยที่ต้องการความเรียบง่าย และสงบในชีวิต จะใส่ใจและสนใจเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือเลือกใช้แต่ของที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเป็นหลัก การใช้ชีวิตต่างๆต้องไม่ซับซ้อน เข้าถึงได้ง่าย ส่วนใหญ่แล้วคนในวัยนี้จะมีบ้านเป็นของตนเองอยู่แล้ว หรืออาศัยอยู่กับลูกหลานเป็นส่วนใหญ่ คนในวัยนี้เมื่อสูงอายุแล้วค่อนข้างที่จะเหงาและต้องการมีเพื่อนอยู่ด้วย เพราะยังปรับตัวไม่ได้มากนัก จากการที่ต้องเปลี่ยนมาอยู่บ้านหลังจากที่ทำงานหนักมาทั้งชีวิต การที่คนกลุ่มนี้จะเลือกที่อยู่อาศัยสำหรับคนชรานั้นอาจจะมีการที่ต่างจากวัยอื่นๆ เนื่องจากทางเลือกในการเลือกที่อยู่อาศัยอาจจะยังไม่ได้มีมากนัก ที่อยู่อาศัยที่คนกลุ่มนี้จะเลือกจะต้องเป็นที่ๆสามารถทำให้ผู้ที่เข้าอยู่รู้สึกได้ว่าคุ้มค่ากับจำนวนเงินที่ต้องเสีย และมีความเปรียบพร้อมในทุกด้าน สามารถมีกิจกรรมต่างๆให้ทำได้โดยไม่ต้องนั่งอยู่เฉยๆตามลักษณะและพฤติกรรมของในวัยนี้

ในการรับรู้ของคนใน เจเนอเรชันเอ็กซ์และ เบบี้บูมเมอร์ เมื่อพูดถึงคำว่า Senior Community หรือที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ มักจะมองภาพว่าเป็นบ้านพักคนชราที่ต้องไปอยู่รวมกันแบบเดิมๆ หรือจะมีความเชื่อว่า การที่ไปอยู่ในบ้านพักคนชราคือการที่ไม่มีที่ไป หรือถูกลูกหลานทอดทิ้ง ไม่เป็นที่ต้องการ แต่แท้จริงแล้วในปัจจุบันที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุนั้นมีการพัฒนาให้เข้ากับยุคสมัยมากยิ่งขึ้น โดยสามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเภท คือ ประเภทแรก การอาศัยอยู่ในที่พักอาศัยหรือบ้านของตนเองต่อไป (Aging in place) ในประเภทนี้จะมีการเตรียมความพร้อมให้บ้านที่อยู่อาศัยมีความเป็นสัดส่วน สะดวกสบาย และมีความคล่องตัวในการดำรงชีวิต ประเภทที่สอง คือ โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Independent Living) จะเป็นโครงการที่ถูกสร้างขึ้นมาสำหรับผู้สูงอายุที่ไ้ระดับอายุไว้ว่าจะต้องมีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไปเท่านั้นที่สามารถจะเข้าอยู่อาศัยได้ โดยในที่พักลักษณะนี้จะต้องเป็นผู้สูงอายุที่สามารถดูแลตัวเองได้ โดยที่พักอาศัยนั้นอยู่ในรูปแบบของบ้านหรือคอนโดมิเนียม รวมถึงในปัจจุบันบางที่ที่มีการร่วมมือกับ โรงพยาบาลต่างๆเพื่อที่จะช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่อาศัยอยู่ในโครงการอีกด้วย การอาศัยอยู่ในโครงการนี้ผู้สูงอายุจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกและมีกิจกรรมให้ทำอยู่ตลอดเวลา และมีคนคอยให้บริการอยู่ตลอดเวลาอีกด้วย ประเภทที่สาม คือ ที่อยู่อาศัยเฉพาะผู้สูงอายุ (Residential Care Home) ที่อยู่อาศัยในลักษณะนี้เหมาะสำหรับผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัวและจำเป็นต้องมีคนคอยดูแลอย่างใกล้ชิด เพราะที่อยู่อาศัยในรูปแบบนี้คือการร่วมมือหรืออย่างที่ถูกต้องทำขึ้นจากโรงพยาบาล จะมีผู้ที่เชี่ยวชาญเฉพาะโรคและพยาบาลที่ชำนาญการ และเจ้าหน้าที่ที่ถูกฝึกฝนมาอย่างดีคอยดูแลอยู่ตลอดเวลา ประเภทที่สี่ คือ สถานบริบาล (Nursing home) เป็นที่อยู่อาศัยที่ผู้สูงอายุต้องการความดูแลใกล้ชิดจากแพทย์

ตลอดเวลา กิจกรรมที่มีรวมถึงอาหารจะถูกจำกัดเฉพาะ และประเภทสุดท้าย คือ ชุมชนคนเกษียณอายุที่มีระบบดูแลอย่างต่อเนื่อง (Continuing care retirement community) ในลักษณะนี้เป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่รวมทั้งสี่ประเภทข้างต้นมาอาศัยอยู่ร่วมกัน โดยสามารถเลือกระดับการดูแลตามความจำเป็นและความต้องการได้ ตามที่ได้อธิบายมาข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่าทางเลือกของการเลือกที่พักอาศัยของผู้สูงอายุมีทางเลือกที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยมีความจำเป็นที่จะต้องนำสิ่งเหล่านี้เผยแพร่ให้กับคนใน เจเนอเรชันเอ็กซ์และ เบบี้บูมเมอร์ เข้าใจและเปลี่ยนภาพการมองการเลือกที่อยู่อาศัยใหม่ให้หลุดออกจากกรอบความคิดเดิม

ในปัจจุบันเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่เข้ามามีบทบาทสำคัญมากในการดำเนินชีวิต แต่การที่จะให้กลุ่มคนใน เจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ เข้าใจถึงประโยชน์และความสำคัญนั้นอาจจะไม่ง่ายมากนัก จึงจำเป็นต้องเลือกใช้ในบางสิ่งเพื่อให้คนในเจเนอเรชันนี้เข้าใจถึงคุณประโยชน์ ความสะดวกสบาย และความคุ้มค่าของการใช้สิ่งของหรือบริการนั้นๆ โดยการที่คน เจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ จะเลือกที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุไม่ว่าจะเป็นแบบไหนการใส่เทคโนโลยีเข้าไปช่วยและสามารถอธิบายผู้เข้าพักเข้าใจได้ จะเป็นการเพิ่มมูลค่าและจะเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่จะทำให้คนในวัยนี้มาใช้ในการตัดสินใจ โดยทุกวันนี้จะเทคโนโลยีที่เหมาะสมอยู่สามอย่างด้วยกัน คือ Health Tech เป็นการใส่เทคโนโลยีแบบที่ไม่ซับซ้อนมาก เช่นการใช้หุ่นยนต์มาดูแลผู้สูงอายุ หรือการใช้เป็นการพูดคุยผ่านทางอุปกรณ์ต่างๆ ใช้ประเมินความเป็นอยู่ รวมไปถึงติดตามลักษณะการเป็นอยู่ต่างๆ ได้ ซึ่งในปัจจุบัน Health Tech ก็ถูกนำมาใช้ในสถานพยาบาลรวมถึงในกลุ่มคนเจเนอเรชันวายอยู่แล้ว การพัฒนาและนำมาใช้กับผู้สูงอายุด้วยจะเป็นประโยชน์เพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นยังมี Age Tech อุปกรณ์สำหรับอำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ โดยจะมีมาเพิ่มช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุให้ดีขึ้นอีกด้วย โดยจะช่วยทั้งในแง่ของสุขภาพกายและใจ โดยเทคโนโลยีอันนี้จะถูกสร้างมาเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้โดยเฉพาะ และอย่างสุดท้ายคือการนำแนวความคิดของ Smart home เข้ามาใช้ โดยเชื่อมต่ออุปกรณ์ต่างๆ ผ่าน IOT (Internet of thing) เพื่อให้ง่ายต่อการดำรงชีวิต รวมถึงง่ายต่อผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลกลุ่มผู้สูงอายุอีกด้วย ตามที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีจะช่วยทำให้คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุดีขึ้นได้อย่างมาก

จากที่กล่าวมาทั้งหมดทำให้ผู้วิจัยมีความคิดที่จะทำการสำรวจว่ากลุ่มคนใน เจเนอเรชันเอ็กซ์และ เบบี้บูมเมอร์ มีความต้องการอะไรบ้างในการที่จะเลือกที่อยู่อาศัยสำหรับเตรียมตัวตัวเองเมื่อเข้าสู่วัยที่เป็นผู้สูงอายุแล้ว รวมถึงปัจจัยที่จะทำให้คนในเจเนอเรชันนี้คำนึงถึงมากที่สุด รวมไปถึงหากนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุมากขึ้นหรือไม่ และศึกษาถึงทัศนคติของกลุ่มคนในวัยนี้ว่ามีทัศนคติอย่างไรต่อการที่จะเข้าไปอยู่ในที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ เพื่อจะทำให้ทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของคนในวัยนี้และเป็นประโยชน์

ต่อเจ้าของกิจการหรือนักลงทุนให้สามารถนำไปพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุให้ตรงตามความต้องการได้มากยิ่งขึ้นอีกด้วย

1.2 คำถามงานวิจัย

1.2.1 คนในเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ มีทัศนคติอย่างไรต่อการเลือกไปเข้าพักที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Retirement Community)

1.2.2 ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการเลือกที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Retirement Community) ของคนในเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์

1.3 วัตถุประสงค์งานวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษา ทัศนคติ อุปสรรคทางด้านการรับรู้และข้อมูลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายเข้าไปพักใน โครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ (Retirement Community) ของคนในเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์

1.3.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ (Retirement Community) ของคนในเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 เพื่อเป็นประโยชน์ในกับผู้ที่ทำธุรกิจทางด้านจัดหาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ และเจ้าของที่พักอาศัยในรูปแบบต่างๆของผู้สูงอายุ สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปปรับใช้และปรับปรุงการให้บริการ รวมถึงรูปแบบของที่พักอาศัยให้ตอบ โจทย์ความต้องการที่แท้จริงของผู้ที่มีแนวโน้มจะเข้าพักในอนาคต

1.4.2 เพื่อเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่มีความคิดจะทำธุรกิจทางด้านที่เกี่ยวกับการสร้างที่พักอาศัยและชุมชนสำหรับผู้สูงอายุ ที่จะสามารถทราบความต้องการและเตรียมความพร้อมในการที่จะสร้างที่พักให้เป็นทางเลือกในอนาคต

1.4.3 เพื่อเป็นข้อมูลให้กับบุคลากรหรือนครอบตัวที่อาจจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อที่จะสามารถทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของคนในวัยนี้ว่าแท้จริงแล้วต้องการที่จะไปพักอาศัยในแบบใดและปัจจัยใดบ้างที่ควรคำนึงถึง

1.4.4 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของภาครัฐในการที่จะช่วยดูแลและวางแผนนโยบายเกี่ยวกับโครงการที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุเพิ่มมากยิ่งขึ้น

1.5 ขอบเขตงานวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่อยู่ใน เจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย

1.5.2 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา เดือนตุลาคม พ.ศ. 2565 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Retirement Community) ของคนใน Gen X และ เบบี้บูมเมอร์ เพื่อให้การศึกษานี้เป็นไปอย่างสมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือ ทางผู้วิจัยจึงได้ทำการค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถแบ่งรายละเอียดได้ดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ
- 2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ
- 2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค
- 2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคนใน Generation (Gen X และ เบบี้บูมเมอร์)
- 2.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของผู้บริโภค
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 กรอบแนวคิดงานวิจัย
- 2.8 สมมติฐานงานวิจัย

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ

2.1.1 ความหมายและประเภทของผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุ คือผู้ที่มีอายุเพิ่มมากขึ้นตามกาลเวลา โดยที่คำเรียกของผู้สูงอายุนั้นมีมากมาย ไม่ว่าจะเป็น ผู้สูงวัย คนชรา หรือคนแก่ คำเรียกนี้จะแตกต่างกันไปตามแล้วแต่ที่คนเข้าใจ แต่ในความเป็นจริงนั้นคำเรียกที่แตกต่างกันไปถูกแยกตามลักษณะต่างๆของบุคคล โดยคำนิยามของผู้สูงอายุนั้นตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน กล่าวไว้ว่า ผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป เช่นเดียวกับองค์การสหประชาชาติ (United Nations : UN) ที่ได้นิยามว่า ผู้สูงอายุ (Older person) คือประชากรทั้งเพศชายและหญิงที่มีอายุมากกว่า 60 ปี โดยการให้คำนิยามคำว่าผู้สูงอายุในประเทศไทยนั้นจะระบุด้วยว่าต้องมีสัญชาติไทยเท่านั้น ตามที่พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๓ ได้บัญญัติไว้ว่า ผู้สูงอายุ หมายถึง “บุคคลซึ่งมีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย”

การให้คำนิยามของผู้สูงอายุนั้นมีทั้งนักวิชาการ สำนักงาน และหน่วยงานต่างๆ ให้คำนิยามไว้มากมายโดยที่ส่วนใหญ่แล้วคำนิยามก็จะอยู่ในบริบทที่เหมือนกัน ในหน่วยงานของโรงพยาบาลรามาธิบดี ซึ่งเรียบเรียงคำนิยามและคำจำกัดความของผู้สูงอายุไว้ว่า ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป ในช่วงวัยนี้เป็นช่วงที่ต้องทำการปรับตัวอย่างมากเนื่องจากเป็นช่วงคาบเกี่ยวของการเปลี่ยนแปลงในทุกปัจจัยรอบตัวที่สามารถมองเห็นและสัมผัสได้อย่างชัดเจน จึงทำให้เมื่อคนเรามีอายุที่เข้าใกล้หรือขึ้นเลขนำหน้าด้วยเลข 6 แล้วนั้นจะกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงนี้ ไม่สามารถยอมรับสภาพที่เกิดขึ้นได้ รวมไปถึงการปรับตัวที่ค่อนข้างมีความยากลำบาก การเรียนรู้ว่าจะเกิดความเปลี่ยนแปลงในด้านใดบ้าง เมื่อเข้าสู่วัยผู้สูงอายุจึงเป็นเรื่องดี โดยสิ่งสำคัญอีกอย่างคือการที่ลูกหลานและคนรอบตัว จะต้องมีความเข้าใจในความเปลี่ยนแปลงไปด้วย เพราะจะทำให้ผู้ที่เข้าสู่ช่วงวัยสูงอายุกำลั้งใจและสามารถปรับตัวได้ง่ายมากยิ่งขึ้น โดยความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้น มักจะมีความกลัวถึงความเปลี่ยนแปลงไปในทุกปัจจัยรอบตัวไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ทางด้านสมอง ทางด้านอารมณ์ และทางด้านสังคม (อัญชลี จุมพฏจามิกร , 2560) โดยรายละเอียดการเปลี่ยนแปลงในแต่ละด้านมีดังนี้

การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย

การเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุดเนื่องจากสามารถมองเห็นได้จากภายนอก และสภาพร่างกายจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามอายุขัย ร่างกายเสื่อมโทรมลงอย่างเห็นได้ชัด ริ้วรอยต่างๆ รวมไปถึงเส้นเลือดตามร่างกายจะสามารถมองเห็นได้ง่าย ร่างกายจะมีความเหนื่อยง่าย รู้สึกอ่อนล้าเมื่อทำงานนานๆ การใช้ชีวิตจะถูกปรับลงมาจากที่เคยใช้ชีวิตอย่างรวดเร็ว คล่องแคล่ว ก็จะกลายเป็นเชื่องช้า การทรงตัว ข้อกระดูกและข้อเท้าจะเริ่มเสื่อมโทรมทำให้เกิดการทรงตัวที่ไม่ดีมากนัก ในบางรายไม่สามารถเดินเพียงลำพังได้ ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยหรือมีคนพยุงอยู่เสมอ และในคนวัยสูงอายุมักจะเจ็บป่วยง่ายเมื่อมีสิ่งที่เป็นมลพิษหรือมีสิ่งที่ไม่ดีมาเป็นสิ่งกระตุ้น

การเปลี่ยนแปลงทางด้านสมอง

ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงทางด้านสมองในบางรายที่ไม่ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากนัก ก็จะมีเพียงระยะความทรงจำที่สั้นลง ต้องใช้ความคิดในการนึกถึงเรื่องราวต่างๆมากขึ้น รวมถึงการตอบสนองต่อสิ่งรอบข้าง หรือการโต้ตอบกับผู้อื่นก็จะน้อยลงเช่นกัน ในบางรายที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงจะทำให้เกิดการหลงลืมง่าย ไปจนถึงการไม่สามารถทำอะไรได้เลย จำได้เพียงเรื่องในอดีต ความเปลี่ยนแปลงนี้จะกระทบเพียงแค่เรื่องของความจำแต่ในแง่ของความมีเหตุผล

ในการเป็นผู้ใหญ่ หรือแม้แต่ความสุขุมเรียบร้อย รอบคอบ รวมไปถึงอุปนิสัย ความมีระเบียบวินัย ในสิ่งเรานี้จะยังคงอยู่ไม่เปลี่ยนแปลงไป แม้ว่าในส่วนอื่นจะเปลี่ยนไปก็ตาม

การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์

ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์นั้นเป็นอีกส่วนที่สามารถมองเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน รวมถึงมักจะเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้คนในวัยนี้ต้องปรับตัวอย่างมาก ผู้สูงอายุมักจะมีอารมณ์ที่ไม่คงที่ เปลี่ยนแปลงได้รวดเร็ว ต้องการการดูแลเอาใจใส่อย่างสูง หากไม่ทำตามหรือไม่ตามใจในบางกรณีอารมณ์ก็จะเปลี่ยนไปได้เลย คนสูงอายุส่วนใหญ่ก็น่าจะชอบบ่นไปเรื่อยในทุกเรื่องหากเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นไม่ตรงตามความคิดหรือความเคยชินที่คุ้นเคยมาก่อน จะมีอารมณ์ที่อ่อนไหวง่าย โกรธง่ายและเมื่อฟังหรือใจเย็นลงแล้วก็จะหายโกรธได้อย่างรวดเร็ว แต่ในผู้สูงอายุบางรายก็ยังคงความใจดีไว้เหมือนเดิม แต่ในการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์จะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมในครอบครัวในขณะนั้นด้วย

การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม

เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ผู้สูงอายุบางคนอาจจะรับมือไม่ทันเนื่องจากปกติแล้วยังเป็นคนในวัยทำงานเมื่ออายุ 60 ปี ส่วนใหญ่จะเป็นวัยที่เกษียณแล้ว ต้องหยุดทำงานและมาอยู่ที่บ้านแบบไม่มีอะไรทำ การหากิจกรรมยามว่างหรือหาสถานที่ๆเหมาะสมไปทำกิจกรรมต่างๆจะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดของคนสูงอายุ ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าที่ๆเหมาะสมและคนในวัยนี้มักจะเลือกไป คือวัดหรือสถานที่ที่มีความสงบ สถานปฏิบัติธรรม เพื่อไปใช้เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ และสร้างจิตใจให้มีความสะอาดและสงบอีกด้วย ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่กับลูกหลาน บางทีก็จะสามารถใช้เวลาว่างไปกับการเลี้ยงลูกหลาน หรือทำกับข้าว งานบ้านต่างๆที่พอทำให้กับคนในครอบครัว หรือในคนที่ไม่มีครอบครัวใช้ชีวิตอยู่ลำพังก็มักจะหากิจกรรมง่ายๆในการสร้างสังคม เช่นการเดินในสวนสาธารณะ หรือการพบปะเพื่อนฝูง ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมอะไรที่ผู้สูงอายุได้ลงมือทำก็จะสามารถสร้างความสุขและความเพลินเพลินให้กับผู้สูงอายุได้

เมื่อคนเรามีอายุที่มากขึ้นจนเข้าสู่วัยผู้สูงวัยอายุหลายสิ่งหลายอย่างก็เปลี่ยนไปจะสามารถทำให้เกิดปัญหาที่รบกวนชีวิตประจำวันได้ โดยปัญหาที่ผู้สูงอายุมักจะเจอสามารถแบ่งได้เป็น 3 ด้าน (สุภาวดี พุฒิน้อย, 2556) ได้ดังนี้

1. ด้านร่างกาย คือมีแรงกำลังลดน้อยลง การทำงานของระบบร่างกายและสมองสามารถทำงานได้ช้าลง สามารถทำอะไรได้ช้าลงอย่างมาก สภาพร่างกายก็ถูกเปลี่ยนแปลงไป สายตาการมองเห็นอาจจะเปลี่ยนแปลงเช่นกัน

2. ด้านจิตใจ ผู้สูงอายุจะมีอารมณ์ที่อ่อนไหวง่าย จี้น้อยใจ มีความหงุดหงิด หรือเริ่มเข้าสู่วัยทองมีอารมณ์ที่แปรปรวนง่ายขึ้นอีกด้วย

3. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ คือ ผู้สูงอายุจะรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงไปอย่างชัดเจน การเข้าสังคมจะมึนน้อยลง การถูกขอยืมรับในสังคมมีน้อยลงไปตามกันดู และผู้สูงอายุยังจะมีความรู้สึกว่าตนเองมีสมรรถภาพน้อยลงเนื่องจากเคยทำงานมาตลอดและมาจนถึง

โดยในปัจจุบันนี้สามารถแบ่งกลุ่มผู้สูงอายุได้ 3 ประเภท (สราวุธ ไพฑูรย์พงษ์, 2563; สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ, 2552) ดังนี้

1. กลุ่มผู้สูงอายุวัยต้น ซึ่งมีอายุระหว่าง 60 – 69 ปี คนสูงอายุในกลุ่มนี้ยังแข็งแรง และสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ดี
2. กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลาง ซึ่งมีอายุระหว่าง 70 – 69 ปี คนสูงอายุในกลุ่มนี้จะเริ่มมีอาการเจ็บป่วย รวมถึงต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่องกับโรคประจำตัวที่เป็นมาเรื้อรัง ร่างกายจะอ่อนแอลง และสามารถช่วยเหลือตัวเองได้น้อยลง
3. กลุ่มผู้สูงอายุวัยปลาย ซึ่งมีอายุ 80 ปีขึ้นไป คนสูงอายุในกลุ่มนี้จะเริ่มมีอาการป่วยที่รุนแรงขึ้น ร่างกายจะเริ่มเสื่อมสภาพ ส่วนต่างๆ ในร่างกายจะเริ่มเสื่อมจนไปถึงบางคนจะเริ่มติดเตียง ไม่สามารถขยับตัวทำอะไรได้

นอกจากนี้ข้อมูลจากองค์การอนามัยโลก (Kahn, A., 2021) ได้แบ่งประเภท ของผู้สูงอายุไว้สามกลุ่มเช่นเดียวกันแต่ช่วงอายุมีความแตกต่างกัน โดยได้แบ่งประเภทไว้ดังนี้

1. ผู้สูงอายุวัยต้น [Elderly] ซึ่งมีอายุระหว่าง 60 – 74 ปี
2. ผู้สูงอายุวัยกลาง [Old] ซึ่งมีอายุระหว่าง 75 – 90 ปี หรือที่มีชื่อเรียกว่าคนชรา
3. ผู้สูงอายุวัยปลาย [Very Old] ซึ่งมีอายุ 90 ปีขึ้นไป หรือที่มีชื่อเรียกว่าคนชรา มาก

เมื่อพูดถึงผู้สูงอายุนั้นเป็นวัยที่ต้องการการเอาใจใส่ดูแลอย่างมาก ต้องมีความเข้าใจผู้สูงอายุอยู่เสมอ โดยเมื่อก้าวถึงการดูแลผู้สูงอายุสามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท (กรมอนามัยโลก, 2564) คือ

1. กลุ่มที่ติดสังคม เป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่ยังต้องการมีกิจกรรมนอกบ้าน มีความสุขที่ได้สร้างสรรค์กับเพื่อนฝูง ผู้สูงอายุในกลุ่มนี้คือคนที่สามารถช่วยเหลือตัวเอง

ได้ แข็งแรง หรือในบางคนที่อาจจะมิโรคประจำตัว ก็จะเป็นขั้นที่ไม่ร้ายแรงและไม่กระทบกับการใช้ชีวิตประจำวัน

2. กลุ่มที่ติดบ้าน เป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่ชอบอยู่บ้าน ไม่ชอบออกไปใช้ชีวิตนอกบ้าน มีความสุขที่ได้อยู่บ้านและทำกิจกรรมที่อยากทำ ผู้สูงอายุในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มที่ยังช่วยเหลือตัวเองได้เช่นกัน อาจจะมีส่วนน้อยที่ต้องการความช่วยเหลือจากผู้ดูแลและลูกหลาน ให้ช่วยทำอะไรแทนเล็กน้อย
3. กลุ่มที่ติดเตียง เป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่สามารถขยับไปไหนได้ ต้องนอนพักรักษาตัวอยู่บนเตียงอย่างเดียว ผู้สูงอายุในกลุ่มนี้จะไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้เลยต้องการความช่วยเหลือจากลูกหลานอยู่ตลอดเวลา มีความจำเป็นที่ต้องมีคนคอยอยู่ด้วย

2.1.2 ความหมายและลักษณะของสังคมผู้สูงอายุ

ในปัจจุบันหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยเองนั้น ได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์แบบซึ่งตัวชี้วัดที่จะบ่งบอกว่าประเทศไทยนั้นเข้าสู่สังคมสูงวัยแล้ว คือสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนประชากรทั้งหมด มีจำนวนประชากรที่เกิดน้อยลง คนเข้าสู่วัยชรามากขึ้น โดยสังคมผู้สูงอายุสามารถแบ่งได้เป็น 4 ระดับ

1. สังคมกำลังเข้าสู่สังคมสูงอายุ (Aging Society) หมายถึง สังคมที่จำนวนประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีเพิ่มมากขึ้นมากกว่าอัตราการเกิดของประชากรในพื้นที่เดียวกัน
2. สังคมสูงอายุ (Aged Society) หมายถึง สังคมที่ภายในประเทศมีผู้สูงอายุที่อายุเกิน 60 ปี หรือ 65 ปี ขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 10 และ 7 ของประชากรทั้งหมดตามลำดับ
3. สังคมสูงอายุอย่างสมบูรณ์ (Completely Aged Society) หมายถึง สังคมที่ภายในประเทศมีผู้สูงอายุที่อายุเกิน 60 ปี หรือ 65 ปี ขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 20 และ 14 ของประชากรทั้งหมดตามลำดับ
4. สังคมสูงอายุระดับสุดยอด (Super-Aged Society) สังคมที่ภายในประเทศมีผู้สูงอายุที่อายุเกิน 60 ปี หรือ 65 ปี ขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 28 และ 20 ของประชากรทั้งหมดตามลำดับ

ภาพที่ 2.1 แสดงจำนวนผู้สูงอายุแบ่งตามช่วงอายุ
ที่มา:ระบบสถิติทางการทะเบียน

ในขณะที่องค์การสหประชาชาติ ได้ทำการแบ่งสังคมผู้สูงอายุออกเป็นเพียง 2 ระดับ คือ

1. สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) คือสังคมที่มีประชากรอายุ 60ปีขึ้นไปที่อยู่ภายในสังคมภายใต้ประเทศหรือภูมิภาคเดียวกัน มากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมดภายในพื้นที่นั้น หรือมีจำนวนประชากรที่อายุมากกว่า 65 ขึ้นไปในอัตราที่มากกว่าร้อยละ 7 ของประชากรทั้งหมดในพื้นที่นั้น ซึ่งในประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในระดับนี้มานานหลายปีแล้ว
2. สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) คือสังคมที่มีประชากรอายุ 60ปีขึ้นไปที่อยู่ภายในสังคมภายใต้ประเทศหรือภูมิภาคเดียวกัน มากกว่าร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมดภายในพื้นที่นั้น หรือมีจำนวนประชากรที่อายุมากกว่า 65 ขึ้นไปในอัตราที่มากกว่าร้อยละ 14 ของประชากรทั้งหมดในพื้นที่นั้น ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ เนื่องจากจำนวนผู้สูงอายุที่อายุมากกว่า 60 ขึ้นไปอยู่ที่ประมาณร้อยละ 18 ของประชากรทั้งหมด

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

เมื่อคนเรานั้นมีอายุที่มากขึ้นจนเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ การออกแบบที่อยู่อาศัยให้ตรงกับความต้องการและสภาพร่างกายทั้งภายในและภายนอกที่เปลี่ยนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่าง

มาก สิ่งที่ควรนึกถึงเป็นอย่างแรกคือความปลอดภัยของผู้สูงอายุในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง การมองเห็น การได้ยิน หรือความพร้อมในการที่จะเข้าช่วยเหลือได้เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิด ลักษณะต่างๆในบ้านและปัจจัยรอบบ้านควรจะเป็นดังนี้ เริ่มจากการจัดวางข้าวของเครื่องใช้ในบ้านก็เป็นอีกเรื่องที่สำคัญควรจะต้องจัดให้มีความเหมาะสม ไม่กีดขวางทางเดิน มีบริเวณที่ค่อนข้างกว้าง และสามารถหยิบจับสิ่งของในบ้านได้สะดวก การวางของทุกอย่างควรจะอยู่ในระดับที่ผู้สูงอายุสามารถหยิบได้โดยไม่ต้องก้มหรือเอนมากเกินไป มีระบบที่สามารถจะให้ผู้สูงอายุขอความช่วยเหลือในกรณีจำเป็นได้ง่าย สถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัยต้องอยู่ในสถานที่ที่มีความหมายกับผู้สูงอายุ ใกล้สถานที่ที่สำคัญ อย่างเช่น โรงพยาบาล ตลาด เป็นต้นต้องสามารถเดินทางได้ง่าย สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกบ้านต้องมีความน่าสนใจ ใช้สีที่ช่วยให้จิตใจผู้สูงอายุเบิกบาน ขนาดของตัวบ้านต้องไม่มีขนาดใหญ่เกินไป แต่มีบริเวณพอให้มีที่ทำกิจกรรมหรือนั่งพักผ่อน อากาศถ่ายเทได้สะดวก (Bangkok Citismart ,2561 ; คู่มือการจักสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ , 2561)

นอกจากนี้การจะออกแบบหรือปรับปรุงที่อยู่อาศัยนั้นยังควรต้องคำนึงถึงทุกส่วนในบ้าน โดยมี 10 จุดหลักๆที่ควรนึกถึงมากที่สุด ได้แก่

1. พื้นบ้านและทางเดิน ควรจะเป็นทางเรียบ ระนาบเดียวกันทั้งหลัง ไม่มีลาดชัน ขรุขระ หรือมีระดับ
2. ประตู ควรจะมีขนาดที่กว้างพอที่จะสามารถนำรถเข็นผ่านเข้าออกได้โดยที่ร่างกายของผู้สูงอายุจะไม่ชนกับประตูทั้งสองฝั่ง และควรเป็นลักษณะประตูที่เปิดปิดง่าย ไม่แข็งจนเกินไป
3. ลูกบิดประตู ควรจะใช้แบบที่มีที่จับที่แข็งแรง ทนทานไม่ลื่น เพื่อให้สามารถเปิดปิดได้สะดวก รวมถึงสามารถใช้เป็นที่ยึดเหนี่ยวให้กับผู้สูงอายุด้วย
4. หน้าต่าง ควรจะต้องมีลักษณะที่ลมสามารถเข้ามาได้ เป็นเหล็กค้ำก็ดียิ่งดี ต้องมีขนาดที่กว้างกว่าปกติ และตำแหน่งของหน้าต่างต้องไม่อยู่สูงจนเกินไป ควรจะอยู่ในระดับเดียวกับที่ผู้สูงอายุ จะได้รับแสงและลมได้
5. บันได ทางตั้งไม่ควรจะมีขนาดเกิน 13 ซม.และทางนอนไม่ควรเกิน 30 ซม. เพื่อที่จะทำให้ไม่ต้องก้าวเท้ากว้างมากและปลอดภัยในการขึ้นลง ที่สำคัญควรจะต้องมีราวบันไดทั้งสองฝั่ง ไม่ควรเป็นบันไดโล่งๆไม่มีราวจับ
6. ทางลาด ควรจะมีสัดส่วนอยู่ที่ 1:12 เพื่อที่สามารถให้รถเข็นขึ้นลงได้สะดวก
7. ราวจับในบ้านควรจะอยู่สูงประมาณ 80-90 ซม. และควรมีอยู่ตามที่ต่างๆในบ้านเพื่อความสะดวกและปลอดภัย

8. แสง ทั้งในตัวบ้านและบริเวณรอบนอกตัวบ้านควรมีไฟที่เป็นระบบเซ็นเซอร์ที่สามารถเปิดเองได้อัตโนมัติเวลาที่ผู้สูงอายุเดินผ่าน เพื่อให้ความสะดวกและความปลอดภัย รวมไปถึงไม่ต้องกลัวว่าจะลืมเปิดหรือปิดไฟเมื่อเดินผ่าน ยังป้องกันการเกิดอุบัติเหตุได้มากอีกด้วย
9. สี ควรเลือกใช้สีในบ้านเป็นสีที่มีโทนสบายตา เป็นวัสดุจากธรรมชาติ เป็นสีโทนเย็น
10. อุปกรณ์ต่างๆในบ้าน ควรต้องมีปุ่มหรืออุปกรณ์ที่สามารถใช้เรียกลูกหลานยามเมื่อต้องการความช่วยเหลือได้ โดยติดตั้งในทุกจุดที่ผู้สูงอายุอยู่เป็นประจำทุกวัน เช่นในห้องน้ำ ห้องนอน ห้องนั่งเล่น เป็นต้น ควรมีเก้าอี้ที่นั่งสบายและมีระดับที่เหมาะสมกับโต๊ะแต่ละตัวในบ้าน ตู้โต๊ะ สวิตช์ไฟ และอุปกรณ์ต่างๆในบ้านอยู่ในระดับที่ไม่สูงหรือต่ำมากเกินไป ภายในบริเวณห้องน้ำควรจะมีราวให้จับและควรใช้โถสุขภัณฑ์เป็นแบบนั่งเพื่อป้องกันการทรงตัวไม่ได้ขณะที่นั่งของผู้สูงอายุ

นอกจากนั้นถ้าบ้านที่อยู่อาศัยนี้เป็นลักษณะหมู่บ้านควรมีส่วนกลางที่เป็นเฉพาะสำหรับผู้สูงอายุโดยเฉพาะ มีบริเวณที่ให้สามารถเดินเล่นได้ แต่มีเก้าอี้ที่ให้นั่งพักได้อยู่ตลอดทางเดิน มีห้องพระ ห้องอ่านหนังสือ หรือห้องพูดคุยที่ให้ผู้สูงอายุสามารถจับกลุ่มมานั่งคุยเล่นผ่อนคลายกันได้ มีห้องน้ำและที่จอดรถเฉพาะสำหรับผู้สูงอายุ เท่านั้นก็จะสามารถทำให้การอยู่อาศัยของผู้สูงอายุสามารถเป็นไปได้อย่างปลอดภัยเพิ่มมากขึ้นอย่างแน่นอน

เมื่อถึงวัยที่คนเราจะต้องเตรียมตัวยอมรับการเข้าสู่วัยที่เรียกว่าผู้สูงอายุ นั้นหมายความว่าเราจะต้องผ่านเรื่องราวในชีวิตมามากมายแล้ว โดยที่คนส่วนใหญ่ก็จะมีบ้านเป็นของตัวเองเรียกได้ว่าเป็นที่รวบรวมความทรงจำทั้งชีวิตที่ผ่านมา พออายุมากขึ้นบ้านที่อยู่มาแต่เดิมอาจจะไม่เหมาะสมกับสภาพร่างกายและความสะดวกสบายที่คนสูงอายุจำเป็นต้องให้ความสนใจ แต่จะบังคับให้คุณสูงอายุย้ายออกไปอยู่ที่อยู่ใหม่ ชุมชนผู้สูงอายุหรือ โครงการจัดสรรสำหรับผู้สูงอายุ ก็คงเป็นการที่จะบังคับจิตใจมากเกินไป ทำให้ผู้สูงอายุอาจจะรู้สึกหมดกำลังใจไปเลยก็สามารถเป็นได้ และด้วยในปัจจุบันผู้สูงอายุในประเทศไทยมีจำนวนมากและมีความคิดในลักษณะเดียวกันไม่อยากจะย้ายออกไปอยู่ที่อื่น ต้องการที่จะอยู่ในบ้านของตนเอง จึงทำให้เกิดเป็นเทรนที่เรียกว่า Aging in place น่าจะเป็นคำที่คนน่าจะคุ้นเคยกันอยู่แล้วในช่วงสามสี่ปีมานี้ เนื่องจากประเทศไทยมีจำนวนผู้สูงอายุมากขึ้นเรื่อย ๆ Aging in place มีความหมายว่าความสามารถที่คนใดคนหนึ่งจะอาศัยอยู่ในบ้านของตัวเองและชุมชนอย่างปลอดภัย ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นและมีความสะดวกสบาย ไม่ว่าจะมียา รายได้ หรือความสามารถอยู่ในระดับไหน (Centers for Disease Control and Prevention) ก็จะสามารถสรุปได้ว่า Aging in place คือการที่ผู้สูงอายุสามารถที่จะใช้ชีวิตอยู่ภายในบ้านของตนเองได้อย่างมีความสุข โดยไม่ต้องคำนึงถึงปัญหาอะไร โดยในปัจจุบันผู้สูงอายุจะถูกแบ่งลักษณะการอยู่อาศัย

ออกเป็น 3 แบบ คือ 1) อาศัยอยู่กับลูกหลานภายในบ้านเดียวกัน 2) อาศัยอยู่ตามลำพังบ้าง อยู่กับสามีหรืออยู่กับผู้สูงอายุด้วยกัน 3) อาศัยอยู่เพียงคนเดียว (ที่มา : The Impact of Living Arrangements of Older People on Intergenerational Transfers from their Adult Children in China) ซึ่งในประเทศไทย ลักษณะการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุจะอยู่ในลักษณะแรกคืออาศัยอยู่กับลูกหลานภายในบ้านเดียวกันมากที่สุด โดยลูกหลานที่อยู่ด้วยมักจะอยู่ในวัยทำงาน จึงนิยมที่จะนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการดูแลและพัฒนาที่อยู่อาศัยให้ปลอดภัยและเป็นประโยชน์กับผู้สูงอายุมากที่สุด การที่ผู้สูงอายุจะต้องการที่จะอยู่ในบ้านของตนเอง (Aging in place) ต่อไปเรื่อย ๆ นั้น จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมดังนี้ ต้องแน่ใจว่าจะมีลูกหลานหรือคนที่สามารถจะคอยช่วยเหลือได้ บ้านที่อยู่ในปัจจุบันต้องปรับปรุงให้พร้อมในการที่จะเข้าอยู่อาศัย วางแผนการดำเนินชีวิตประจำวันว่าจะต้องทำอะไรบ้าง เช่นกินข้าว ทำงาน เป็นต้น รวมถึงต้องวางแผนเรื่องเงินและสุขภาพให้สอดคล้องกับความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่าย และสุดท้ายคือหางานอดิเรกทำได้หรือไม่ จะทำให้ผู้สูงอายุสามารถใช้ชีวิตอยู่ในบ้านได้อย่างมีความสุขด้วยความปลอดภัยและมีจิตใจที่เบิกบานซึ่งจะทำให้ส่งผลดีต่อสุขภาพด้วย (ที่มา: จากบทความ ใครๆก็อยากแก่ตายในบ้านของตัวเองว่าด้วย Aging in Place , Sy Chonato และ Aging in Place : A Resource for health Centers)

2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การผู้บริโภคมีความต้องการที่อยากได้สินค้าหรือต้องการรับบริการใดบริการหนึ่งโดยจะต้องพยายามที่จะทำทุกทางเพื่อให้ได้มาซึ่งการกระทำนี้จะต้องผ่านการนึกคิด ทำการค้นหาข้อมูลต่อสิ่งที่ต้องการมาก่อนแล้ว รวมถึงได้ผ่านกระบวนการคิดตัดสินใจ จึงไปถึงกระบวนการใช้จ่ายเป็นอย่างสุดท้ายเพื่อให้ได้สินค้ามาครอบครอง โดยมีคณนิยามความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคไว้มากมาย ไม่ว่าจะเป็นนักวิชาการทั้งในไทยและต่างประเทศ (Schiffman and Kanuk) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภคหมายถึง พฤติกรรมที่แต่ละคนได้ทำการค้นหา (searching) มีการซื้อ (purchasing) ได้ทำการใช้ (using) มีการประเมินผล (evaluating) และมีการใช้จ่ายต่างๆ (disposing) ใน สินค้าและบริการ โดยคิดไว้ว่าจะสามารถตอบสนองในความต้องการของผู้บริโภคเป็นอย่างดีและต้องสามารถเปลี่ยนแปลงให้ทันตามความต้องการอีกด้วย ซึ่งมีความใกล้เคียงกับ (ธงชัย สันติวงษ์, 2540) ที่ได้ให้ความหมายไว้ว่าพฤติกรรมผู้บริโภคคือ การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาและ การใช้สินค้าและบริการ รวมไปถึงกระบวนการตัดสินใจซึ่งมีอยู่ก่อนแล้วและเป็นส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำดังกล่าว

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภคมีให้ศึกษาอยู่มากมาย การศึกษานี้จะทำให้ นักวางแผนหรือเจ้าของกิจการเข้าใจความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างดีและสามารถนำไปพัฒนา แผนการตลาดให้กับกิจการได้อีกด้วย โดยการที่เข้าใจผู้บริโภคได้นั้นต้องรู้ก่อนว่าผู้บริโภคที่เป็น ลูกค้าของสินค้านั้นๆเป็นใคร อยู่ที่ใด มีความต้องการและเงื่อนไขในการซื้อสินค้าอย่างไร ต้องการ จะซื้อเมื่อใด ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี พฤติกรรมผู้บริโภค 6WIH ซึ่งประกอบไปด้วย

1. Who (ลูกค้าเป็นใคร) ซึ่งต้องทำการกำหนดก่อนว่าจะให้ลูกค้าเป็นใคร มีลักษณะ อย่างไร เข้ากับสินค้าและบริการหรือไม่ โดยสามารถดูได้จากช่วงอายุ เพศ รายได้ ความ เข้ากันได้ของคนนั้นๆและสินค้า
2. What (ลูกค้าต้องการอะไร) ซึ่งต้องทำการค้นคว้าหาข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ พฤติกรรมของลูกค้าว่าต้องการอะไร โดยอาจจะพิจารณาจากการใช้ชีวิตประจำวัน สิ่งที่น่าสนใจ สิ่งที่ชอบ เป็นต้น
3. Where (ลูกค้าอยู่ที่ไหน) ทำการวิเคราะห์ว่าลูกค้าที่เป็นกลุ่มเป้าหมายมีวิธีการเลือกซื้อ สินค้าอย่างไร โคนต้องดูว่าลูกค้าอยู่บนโลกออนไลน์หรือออฟไลน์ เพื่อที่จะสามารถทำ ให้ลูกค้าและเจ้าของกิจการเข้าถึงกันได้ง่ายยิ่งขึ้น
4. Why (ทำไมลูกค้าต้องการซื้อสินค้า) เป็นการพิจารณาว่าสินค้าที่นำออกมานั้นตรง ตามความต้องการของผู้บริโภคหรือไม่ และสินค้าที่ทำออกมานั้นมีประโยชน์มากน้อย เพียงใด มีราคาที่สามารถเอาชนะคู่แข่งได้หรือไม่
5. When (ลูกค้าที่เป็นกลุ่มเป้าหมายจะซื้อสินค้าหรือบริการเมื่อไหร่) พิจารณาจากการเก็บ ข้อมูลว่าช่วงเวลาใดสินค้าจะมีความต้องการจากผู้บริโภคมากที่สุด
6. Whom (ใครที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ) พิจารณาจากผู้ที่มียผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อ สินค้าของผู้บริโภคนั้นเป็นใคร ซึ่งในบางครั้งผู้บริโภคมักจะเชื่อใจและทำตามคำรวิว ต่างๆมากกว่า
7. How (ลูกค้ามีเงื่อนไขอะไรที่ทำให้ตัดสินใจซื้อได้) พิจารณาว่าลูกค้าตัดสินใจซื้อ สินค้าเพราะเหตุใด เพราะว่าชอบหรือจำเป็นต้องใช้ หรืออาจจะซื้อเพราะมีโปรโมชั่น ของแถม

ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยนั้นเผชิญกับสถานการณ์โรคระบาด โควิด-19 ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ของคนในสังคมอีกด้วย ด้วยเหตุการณ์นี้เองทำ ให้พฤติกรรมผู้บริโภคได้เปลี่ยนไป ความคาดหวังที่มีต่อการซื้อสินค้าเปลี่ยนไปตามความจำเป็นที่ จะต้องใช้อีกด้วย

2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจนเนอเรชัน (เจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์)

เจนเนอเรชันคือการแบ่งช่วงวัยอายุของคนจากปี พ.ศ. ที่เกิดว่าอยู่ในยุคใด ซึ่งนอกจากอายุที่สามารถแยกได้ชัดแล้วว่าบุคคลนี้อยู่ใน Generation อะไร อุปนิสัยของคนในแต่ละช่วงวัยก็มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนแบบที่สามารถสังเกตเห็นได้ชัด โดยในงานวิจัยนี้จะเน้นไปที่ เจเนอเรชันเอ็กซ์และ เบบี้บูมเมอร์ เป็นหลัก โดยสามารถแบ่งได้ดังนี้ เจเนอเรชันเอ็กซ์คือผู้ที่เกิดในพ.ศ 2512 ถึง พ.ศ.2527 หรือในช่วงอายุ 38 – 53 ปี และ เบบี้บูมเมอร์ คือ ที่ผู้เกิดในพ.ศ 2528 ขึ้นไป หรือผู้ที่มีอายุ 54 ปีขึ้นไป โดยอุปนิสัยและลักษณะของคนในแต่ละเจนเนอเรชัน เป็นไปตามที่กล่าวไว้ข้างต้น ในอดีตคนทั้ง 2 เจเนอเรชัน เมื่อพูดถึงแล้วภาพจำของคนทั่วไปจะมองว่าเป็นคนสูงอายุไม่สามารถตามทันโลกที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นยุคที่มีเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนไปข้างหน้าอยู่ทุกวัน แต่ด้วยสถานการณ์โควิดในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาทำให้ผู้ที่อยู่ในสองช่วงวัยนี้ต้องทำการปรับตัวเข้าหาเทคโนโลยีและสามารถเปลี่ยนลักษณะการใช้ชีวิตให้ทันสมัยและเข้าถึงเทคโนโลยีได้มากยิ่งขึ้นอีกด้วย โดยในปัจจุบันการใช้ชีวิตของแต่ละเจนเนอเรชันเปลี่ยนแปลงไปดังนี้ ในช่วงเบบี้บูมเมอร์ เริ่มสามารถใช้ชีวิตอยู่ในโลกออนไลน์ได้เก่งขึ้น สามารถซื้อสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ได้ สามารถพูดคุยกับเพื่อนฝูงหรือติดตามข่าวสารออนไลน์ได้เก่งมากยิ่งขึ้น จากเดิมที่คนกลุ่มนี้จะไม่ยอมรับเทคโนโลยีเลยแม้แต่น้อย โดยสินค้าที่คนกลุ่มนี้ให้ความสนใจมากที่สุดคือ สินค้าเพื่อสุขภาพ ในส่วนของเจนเนอเรชันเอ็กซ์ ซึ่งในปัจจุบันจะเป็นกลุ่มที่ต้องดูแลผู้สูงอายุเป็นหลัก เป็นผู้นำครอบครัว จะเปิดใจยอมรับในเทคโนโลยีมากขึ้นเพื่อที่จะสามารถนำมาใช้เพื่อเป็นเครื่องทุ่นแรงในการดูแลครอบครัว รวมถึงยังทำให้คนกลุ่มนี้พบกิจกรรมใหม่ๆ ในโลกออนไลน์ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย โดยคนกลุ่มนี้จะเป็นคนที่เชื่อมความแตกต่างระหว่าง เบบี้บูมเมอร์ และ เจเนอเรชันแซดเข้าด้วยกัน (BrandThink,2022)

เมื่อโลกเปลี่ยนแปลงไปข้างหน้าทุกวันพฤติกรรมกรบริโภคของคนในแต่ละช่วงวัยก็จะเปลี่ยนแปลงตามไปด้วยซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปดังนี้ เบบี้บูมเมอร์ จะมีการท่องเที่ยวหรือออกไปทำกิจกรรมนอกบ้านน้อยลง เลือกที่จะทำงานหาเลี้ยงตัวเองนานยิ่งขึ้นเพราะกลัวความไม่แน่นอนต่างๆที่เกิดขึ้นในช่วงที่เกิดการแพร่ระบาดของโควิด 19 จะหันมาใส่ใจสุขภาพมากยิ่งขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการจัดบ้านให้ตอบ โจทย์สุขภาพและความต้องการ รวมถึงความปลอดภัยที่จำเป็นต้องมีภายในบ้าน คนในวัยนี้เริ่มเข้ามาสู่โลกออนไลน์มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการเล่นสื่อต่างๆ หรือการซื้อสินค้าออนไลน์โดยจะเน้นไปที่กลุ่มสินค้าที่มีประโยชน์ คู่มากับการเสียเงิน มักจะเป็นสินค้าที่อยู่ในกลุ่มการดูแลสุขภาพเป็นหลักและจะไม่ให้ความสนใจในสินค้าที่เป็นแบรนด์เนมหรือแฟชั่นเลย โดยที่ลักษณะการใช้เงินของคนในเจนเนอเรชันนี้ จะค่อนข้างมีความระมัดระวังและสามารถรับความเสี่ยงได้น้อยเนื่องจากเป็นวัยที่มีแต่รายจ่ายไม่ค่อยมีช่องทางที่จะมีรายได้เข้ามาแล้ว

นอกจากเงินมรดกต่างๆที่มีอยู่ ในส่วนของ เจเนอเรชันเอ็กซ์หรือ Sandwich Generation เพราะเป็นวัยที่เป็นศูนย์กลางระหว่างคนใน เบบี้บูมเมอร์ เจเนอชันวาย และเจเนอเรชันแซด กล่าวคือเป็นวัยที่อยู่ตรงกลางระหว่าง พ่อแม่ลูกหลาน คนในกลุ่มนี้จะพึ่งพาตัวเองเป็นหลักและเนื่องจากเป็นช่วงวัยที่รายจ่ายเยอะจะเน้นซื้อสินค้าและบริการที่มีส่วนลด เน้นความคุ้มค่าในการได้สินค้ามาใช้ประโยชน์เป็นหลัก โดยในกลุ่มคนวัยนี้จะเป็นคนที่จอร์กรักศักดิ์กับแบรนด์มาก ถ้าใช้แล้วถูกใจจะใช้ต่อไปไม่เปลี่ยนไปใช้ของแบรนด์อื่นแน่นอน คนในวัยนี้ใช้วิธีหาข้อมูลสินค้าตามเทรนต่างๆผ่านทางโซเชียลมีเดียที่ส่วนใหญ่จะเป็นทาง facebook และ youtube เป็นหลัก โดยการใช้เงินของคน Gen นี้จะสามารถรับความเสี่ยงได้มากพอสมควร เนื่องจากมีการวางแผนการใช้จ่ายมาเป็นอย่างดีเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่วัยเกษียณอายุ โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการใช้เงินของคนทั้งสองช่วงวัยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยเข้าถึงโลกออนไลน์มากขึ้นกว่าเดิมอย่างมาก ซึ่งถือว่าเป็นการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ดี (Myshop team ,2022)

ที่มา: สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ETDA)

ภาพที่ 2.2 แสดงพฤติกรรมผู้บริโภคของเจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์
ที่มา:สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ETDA)

2.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของผู้บริโภค

ทัศนคติหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดและความเชื่อที่เกิดขึ้นต่อสิ่งต่างๆรอบตัว ที่เป็นส่วนที่ทำให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่เป็นเชิงลบหรือเชิงบวก โดยทัศนคติจะดีหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและคนรอบตัวด้วย ทัศนคติเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงและฝึกฝนที่จะให้คิดในแง่ดีได้อยู่ตลอดเวลา ทัศนคติสามารถเรียนรู้ได้ และประเมินค่าได้อีกด้วย (ศักดิ์ไทย, 2545)

ทัศนคติเป็นเรื่องสำคัญในชีวิตเราเป็นสิ่งที่อาจจะเปลี่ยนเรื่องราวต่างๆในชีวิตเราได้ และเป็น การกำหนดเรื่องราวที่ทำให้ตัวเราสามารถพัฒนาตนเอง ทัศนคดียังมีผลสำคัญกับการใช้ชีวิตประจำวันของเราอีกด้วย โดย 5 ทัศนคติที่ควรมีเพื่อที่จะมีชีวิตที่ดี สามารถแบ่งได้ดังนี้ (ณัฐพัชญ์ วงษ์เหรียญทอง , 2559)

1. ไม่มีอะไรในโลกนี้เพอร์เฟกต์

ความเป็นจริงที่ในโลกนี้ไม่มีอะไรที่สมบูรณ์แบบได้จริงๆ ไม่ว่าคนเราแต่ละคนนั้นจะมีความพยายามที่จะจัดการทุกอย่างให้ตรงตามแผนมากแค่ไหน เป็นปกติที่จะต้องมีส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์แบบที่เดียว ยังคงต้องมีส่วนเล็กๆที่ยังติดอยู่ ดังนั้นการที่คนเราจะเปิดใจมองให้กว้างขึ้น โดยมองให้เห็นทั้งความสมบูรณ์และความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในหลายๆมุม จะสามารถทำให้เกิดความรู้สึกพอใจ ปลดปล่อยวาง และมีความสุขได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

2. คนเราต้องพบกับความผิดหวัง

คนเราส่วนใหญ่นั้นเมื่อจะต้องลงมือทำอะไรนั้นจะทำการตั้งเป้าหมายไว้ให้กับการกระทำเหล่านั้น เพื่อที่จะตั้งความหวังในการที่จะกระทำเหล่านั้นให้ประสบความสำเร็จ แต่ในความเป็นจริงแล้วเราจะต้องทำการเตือนตนเองด้วยว่าเราไม่สามารถจะทำให้ทุกอย่างที่เราคาดหวังนั้น เป็นไปได้ตามที่คาดหวังในทุกครั้งเสมอไป การที่เราเตือนตนเองอยู่เสมอเช่นนั้นจะทำให้เราสามารถยอมรับกับความผิดหวังได้มากยิ่งขึ้น รวมไปถึงอาจจะมองเห็นในภาพที่กว้างขึ้นว่ามีสิ่งที่สมหวังเกิดขึ้นมากมายนอกเหนือจากที่เราได้ตั้งเป้าหมายไว้อีกด้วย ซึ่งการมองเห็นในทั้งหมดที่กล่าวมาจะทำให้เราสามารถรับมือสิ่งต่างๆได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

3. ความสำเร็จไม่มีถ้าไม่รู้จักล้มเหลว

การที่เราคนเรานั้นจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องผ่านความล้มเหลวมาก่อนมากกว่า 1 ครั้ง เป็นคำพูดที่ผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตส่วนใหญ่มักจะพูดตรงกัน กว่าที่จะประสบความสำเร็จหรือมีความก้าวหน้าในชีวิตได้นั้นจะต้องเจอความลำบากมาก่อน แต่เพราะว่าความล้มเหลวเหล่านี้เองเป็นตัวสอนว่าเราจะต้องเรียนรู้อะไรเพิ่มมากขึ้น จะสามารถปรับปรุงตรงส่วนไหนได้บ้าง และต้องทำการแก้ไขตรงไหนบ้างเพื่อที่จะให้ครั้งถัดไปที่ลงมือทำไม่เกิดความ

ล้มเหลวอีก และงานที่ทำออกมานั้นมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จนอาจจะทำให้มองเป็นสังขรณ์ในชีวิตว่าหากอยากจะทำสำเร็จต้องรับมือกับความล้มเหลวให้ได้ก่อน

4. ความสำเร็จและการเปลี่ยนแปลงไม่มีวันมาก่อนการลงมือทำ

คำพูดที่มักจะได้ยินบ่อยๆคือความสำเร็จจะไม่มีวันมาก่อนสิ่งที่เรียกว่างาน นั่นหมายความว่าสิ่งที่เราจะประสบความสำเร็จได้นั้นเราจะต้องลงมือทำก่อน เหมือนเป็นการย้ำเตือนเราว่าหากต้องการที่ประสบความสำเร็จนั้น เราไม่สามารถพูดลอยๆได้ ไม่สามารถมีความสุขหรือคาดหวังได้ หากเรายังไม่ลงมือทำ เพราะความคาดหวังเหล่านั้นเป็นเพียงความฝันเท่านั้นเอง จึงเกิดคำที่ว่านอกจากคิดแล้วเราจะต้องลงมือทำอีกด้วย เราจึงสามารถมีชีวิตที่ดีขึ้นได้ เพราะหากว่าเราไม่ลงมือทำอะไรเลย จะไม่มีงานเกิดขึ้นและเราจะไม่สามารถหลุดออกจากปัญหาต่างๆ รวมถึงไม่สามารถประสบความสำเร็จได้อีกด้วย

5. การเรียนรู้ไม่มีวันสิ้นสุด และเราไม่เคยรู้ไปทุกอย่าง

ปัญหาที่ในปัจจุบันคนส่วนใหญ่ยังพบเจออยู่นั้นคือการที่มีความเชื่อมั่นว่าตนเองนั้นมีความรู้ความเข้าใจดีในสิ่งต่างๆรอบตัวดีอยู่แล้วจนไม่เปิดรับสิ่งใหม่ๆที่เกิดขึ้น หรือเรียกได้ว่าไม่ยอมรับการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองไม่เคยรู้ เพราะเชื่อมั่นว่าตนเองรู้มากพอแล้ว จนบางครั้งนั้นล้มคิดไปว่า โลกของเราหมุนไปอยู่ทุกวัน ถูกขับเคลื่อนไปข้างหน้า โดยที่มีสิ่งใหม่ๆเกิดขึ้นอยู่ทุกวัน แม้แต่สิ่งที่เราเชื่อมั่นว่าตนเองรู้ดีแล้ว หรือสิ่งที่ทำเป็นประจำอยู่ทุกวันก็มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การที่เราไม่เปิดรับสิ่งใหม่ๆที่เข้ามาจะทำให้เราไม่สามารถที่จะพัฒนาตนเองไปข้างหน้าได้ เป็นเหมือนการปิดกั้นโอกาสในการสร้างความสำเร็จในชีวิตไปอีกทางด้วย หากใครที่ทำตัวเป็นน้ำที่ไม่เต็มแก้วนั้น เปิดรับสิ่งใหม่ๆอยู่ตลอดเวลาจะทำให้มีโอกาสมากขึ้นกว่าคนอื่นได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆอยู่เสมอ มีมุมมองที่กว้างมากยิ่งขึ้น สามารถต่อยอดความคิดไปได้ในหลายทาง และยังทำให้สามารถมีชีวิตที่ประสบความสำเร็จและดีขึ้นกว่าเดิมได้อีกด้วย

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

นางสาวพรนิภา หาญมะโน (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการซื้อสินค้าของกลุ่ม เจเนอเรชันบี เจเนอเรชันเอ็กซ์และ เจเนอเรชันวาย ที่ร้านค้าปลีกสมัยใหม่ ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา โดยงานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความแตกต่างของพฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าของ เจเนอเรชันบี เจเนอเรชันเอ็กซ์และ เจเนอเรชันวาย โดยใช้วิธีในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เกิดในปี พ.ศ.2489 – 2539 โดยในงานวิจัยนี้ได้กล่าวถึงกลุ่มผู้บริโภคไว้ว่า ในช่วงที่กลุ่มเบ

บีบูมเมอร์มีการเกษียณก่อนกำหนดรวมถึงการเกษียณแบบปกติกันมากขึ้นซึ่งในกลุ่มของเจเนอเรชันนี้ เป็นกลุ่มช่วงวัยที่มีการวางแผนการใช้ชีวิตหลังวัยทำงานมาอย่างดี ทำให้มีเงินเก็บค่อนข้างมาก มีความพร้อมในการจับจ่ายใช้สอย จึงเป็นกลุ่มที่หากผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงในสิ่งที่ผู้บริโภคกลุ่มนี้ต้องการได้ก็จะสามารถติดตามกลุ่มคนวัยนี้ได้เป็นอย่างดี โดยคนในเจเนอเรชันนี้มักจะให้ความสนใจไปในทางสินค้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ หรือสินค้าในกลุ่มที่ช่วยชะลอวัยได้ ซึ่งต่างกับเจเนอเรชันวัยที่มักจะมีพฤติกรรมการบริโภคไปกับของที่ต้องใช้ในสังคมปัจจุบัน รวมไปถึงการซื้อความสุขกับตนเองด้วยการไปเที่ยว สร้างสรรค์กับเพื่อน หรือสังคมนีที่ทำงานอีกด้วย โดยวิจัยนี้ได้เก็บกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน โดยรวมทั้งหมด 3 เจเนอเรชัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมในการซื้อสินค้าของ เจเนอเรชันบี เจเนอเรชันเอ็กซ์และเจเนอเรชันวาย ที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน เจเนอเรชันบีจะเลือกซื้อสินค้าที่เป็นประเภทเครื่องดื่ม ซื้อเพราะร้านค้าใกล้บ้านโดยมีคนในบ้านเป็นผู้มีอิทธิพลในการเลือกซื้อ โดยเฉพาะภรรยา ร้านค้าที่เข้าใช้บริการบ่อยที่สุดจะเป็นร้านสะดวกซื้อและเข้าทุกวันอาทิตย์ในช่วงเย็น สนใจในโปรโมชั่นและการเลือกซื้อนั้นจะเปรียบเทียบราคาทุกครั้ง ซึ่งเมื่อเทียบกับเจเนอเรชันเอ็กซ์ และ เจเนอเรชันบี จะพบว่าเจเนอเรชันเอ็กซ์ จะมีความคาบเกี่ยวกับ ทั้ง 2 เจเนอเรชัน พฤติกรรมการบริโภคของ เจเนอเรชันเอ็กซ์ จึงเหมือนรวมข้อดีต่างๆในแต่ละส่วนมาไว้ ส่วนของ เจเนอเรชันบีและเจเนอเรชันวาย จึงมีความแตกต่างกันในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นประเภทสินค้าที่ซื้อ สาเหตุในการซื้อ บุคคลที่มีอิทธิพล วัน เวลา และวิธีการชำระเงิน มีการทำการตลาด และการเปรียบเทียบราคาสินค้าก่อนที่จะบริโภค ซึ่งจากงานวิจัยนี้จะเห็นได้ว่าในแต่ละช่วงวัยนั้นก็ยังมีพฤติกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนไปและแตกต่างกันอย่างชัดเจนเนื่องจากคนในแต่ละวัยจะมีความชอบและความจำเป็นในการบริโภคที่แตกต่างกันเปลี่ยนไปตามยุคสมัยและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

อนรรฆวีปะวีร์ เกิดแย้ม (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของคนทำงาน 3 ช่วงวัย โดยในกรณีศึกษานี้ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 3 ช่วงวัย คือ เจเนอเรชันบี (เบบีบูมเมอร์) เจเนอเรชันเอ็กซ์ และ เจเนอเรชันวาย โดยศึกษาพนักงานในสามกลุ่มบริษัทได้แก่ บริษัทการเคหะแห่งชาติ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และบริษัท แกรนด์คาแนล แลนด์จำกัด รวมแล้วจำนวน 394 คน โดยในการศึกษารุ่นนี้เน้นศึกษาไปความแตกต่างการวางแผนที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของคนใน 3 ช่วงวัย โดยดูทั้งปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นหลัก ในการศึกษาครั้งนี้ยังมีเป้าหมายเพื่อที่จะสามารถให้ผู้ที่จะพัฒนาที่อยู่อาศัยสามารถทำได้ตรงตามความต้องการไม่ใช่เฉพาะผู้สูงอายุในปัจจุบัน แต่รู้ไปถึงความต้องการของคนในอีก 2 ช่วงอายุอีกด้วย เพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมได้ ในปัจจุบันนั้นคนส่วนใหญ่มักจะอยากมีบ้านเป็นของตนเองตั้งแต่ในวัยทำงานโดยคิดว่า จะอาศัยอยู่เป็นบ้านหลังสุดท้าย ในความเป็นจริงนั้นเมื่อถึงวัยที่เกษียณแล้วอาจจะไม่สามารถอยู่ที่

เดิมต่อได้จริงเนื่องจากความไม่สะดวกและความไม่ปลอดภัยซึ่งจะไม่สอดคล้องกับสภาพร่างกายและความสามารถในการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนไป โดยผลจากงานวิจัยนี้ได้กล่าวไว้ว่า คนในเจนเนอเรชันเอ็กซ์ เป็นช่วงวัยที่มีการวางแผนที่พักอาศัยหลังเกษียณมากที่สุด และช่วงวัยที่วางแผนน้อยที่สุดคือ เจนเนอเรชันบี เพราะเป็นช่วงวัยที่มีความมั่นคงและเข้าสู่วัยผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์แบบไปแล้ว การย้ายที่อยู่อาศัยจึงค่อนข้างเป็นเรื่องยาก เมื่อเทียบในปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมถือว่าเป็นปัจจัยหลักของทั้งสามช่วงวัยอายุ โดยที่เจนเนอเรชันบีจะมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงอยู่แล้ว จึงมีแนวโน้มที่จะอยู่ที่เดิมเป็นหลักเพราะคุ้นชินกับสถานที่ชุมชนที่อาศัยอยู่แล้ว บางส่วนเลือกที่จะปรับปรุงที่อยู่อาศัยเดิมแทนการหาบ้านใหม่ โดยจะอยากปรับปรุงห้องน้ำ ห้องนอน ห้องนั่งเล่นและห้องครัว และมีส่วนน้อยที่จะเลือกย้ายที่อยู่อาศัยไปอยู่ใกล้ผู้ที่สามารถจะดูแลให้ความช่วยเหลือได้ เช่นเดียวกับเจนเนอเรชันเอ็กซ์ที่เหมือนกับเจนเนอเรชันบี แต่ต่างกันตรงที่เจนเนอเรชันเอ็กซ์ ยังอยากย้ายกลับไปอยู่ที่ภูมิลำเนาเดิมของตัวเองอยู่บ้าง ซึ่งต่างจากเจนเนอเรชันวายอย่างมากที่ส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตัวเอง รวมถึงมีเงินเก็บที่ยังไม่มากเท่าไร ในอนาคตจึงมีแนวโน้มที่คิดจะย้ายที่อยู่อาศัยไปอยู่ในที่ตนเองเป็นเจ้าของหรือมีการวางแผนที่จะสร้างครอบครัวและที่สำคัญคืออยากย้ายออกไปอยู่ต่างจังหวัดเพราะต้องการความสงบมากกว่าในเมืองที่มีแต่ความวุ่นวาย ที่เหลือเป็นส่วนน้อยที่คิดจะปรับปรุงที่อยู่อาศัยเดิม โดยเน้นไปปรับปรุงทางด้านห้องน้ำ ห้องนอนและห้องครัว และจากผลการศึกษาในงานวิจัยนี้ยังพบอีกว่า การวางแผนในการเข้าพักที่อยู่อาศัยหลังเกษียณส่วนใหญ่จะต้องการอยู่ที่บ้านเดิม และทัศนคติของผู้ที่วางแผนมีความเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมในแต่ละช่วงเวลา และสิ่งที่เห็นได้ชัดในด้านความต้องการหลักที่มีผลต่อการวางแผนเลือกที่อยู่อาศัยของทั้งสามช่วงวัย ที่ตรงกันคือ การมีที่พักอยู่ใกล้กับสถานที่สำคัญ เดินทางได้สะดวก เช่น ใกล้โรงพยาบาล เป็นต้น ในส่วนปัจจัยอื่นๆจะเป็นแค่ส่วนรองลงมาเท่านั้น

อัจฉราวรรณ งามญาณ และ ณัฐวัชร เผ่าภู (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผู้สูงอายุไทยกับการเตรียมการทางการเงินและลักษณะบ้านพักหลังเกษียณที่ต้องการ ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 910 คน ข้อมูลที่ได้ศึกษามานั้นมีความน่าเชื่อถือเนื่องจากการสอบถามจากผู้ที่ต้องการเลือกที่อยู่อาศัยจริงๆ ซึ่งผู้สูงอายุในวัยนี้เป็นผู้ที่มีการเตรียมการวางแผนทางการเงินมาแล้วเป็นอย่างดี มีการคิดคำนวณมาก่อนแล้วว่าเมื่อถึงวัยที่เกษียณและต้องใช้ชีวิตช่วงบั้นปลาย จะต้องสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้และพร้อมรับทุกเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นทั้งการเจ็บป่วยหรือเหตุการณ์อื่นๆที่ไม่คาดคิด โดย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบในการมองเห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญของการหาที่พักสำหรับวัยที่เกษียณแล้ว โดยได้แบ่งออกเป็นทั้งหมด 6 องค์ประกอบหลักๆที่สำคัญ โดยพบว่าสามารถแบ่งมุมมองของผู้สูงอายุที่มีต่อที่อยู่อาศัยในวัยเกษียณ ได้ 2

ลักษณะ คือ ผู้ที่มีที่อยู่อาศัยเดิมอยู่แล้วและยังคงต้องการอยู่ต่อไปแต่ค้นพบว่าสภาพร่างกายที่เปลี่ยนไป ไม่สามารถที่จะอยู่ที่บ้านหลังเดิมได้ในลักษณะเดิมแบบที่เคยอยู่มา เพราะไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้ชีวิตประจำวัน และไม่มีความปลอดภัย มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นมากมาย สิ่งที่สูงอายุในลักษณะนี้ตระหนักถึงไถ่ลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้คือ การตระหนักถึงสิ่งที่อำนวยความสะดวกในการเดินและสุขภาพ ลักษณะของบ้านพักหลังเกษียณที่ต่างจากบ้านเดิม ความช่วยเหลือในการทำกิจวัตรประจำวัน และ ความสะดวกในการเดินทางไปยังสถานที่จำเป็น เมื่อผู้สูงอายุมีอายุที่เพิ่มมากขึ้นแล้วการเดินทางหรือใช้ชีวิตก็จะสามารถทำได้ช้าลงและต้องมีความระมัดระวังอย่างสูงเนื่องจากหากเกิดอุบัติเหตุจะยิ่งทำให้การใช้ชีวิตลำบากมากยิ่งขึ้น รวมถึงสุขภาพร่างกายที่เสื่อมโทรมลง ในบางรายอาจจะมีภาวะเสื่อมของกระดูกและข้อเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้ผู้สูงอายุจึงจำเป็นต้องมีอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อไว้เป็นตัวช่วยในการบริหารร่างกาย ออกกำลังกายและทำกายภาพบำบัดให้ร่างกายได้ถูกขยับและยืดเส้นยืดสายตลอดเวลา ในบางกรณีอาจจะต้องมีการมีผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำแนะนำที่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ความเจ็บป่วยและแนะนำการทำกายภาพบำบัดอย่างถูกวิธี เพื่อให้การใช้ชีวิตของผู้สูงอายุเป็นไปอย่างปลอดภัย บ้านพักจะต้องเป็นบ้านชั้นเดียว ภายในที่พักตรงส่วนกลางตัวบ้านเป็นที่โล่งแต่ระหว่างทางเดินจะต้องมีราวจับ ในจุดที่ผู้สูงอายุใช้พื้นที่มากที่สุดไม่ว่าจะเดินผ่าน หรือในบริเวณที่นั่งอาศัยระหว่างวันเพื่อป้องกันไม่ให้ล้ม และในผู้สูงอายุบางรายไม่สามารถเดินได้บ้านที่เลือกมานั้นต้องเป็นบ้านที่รองรับทุกบริบทที่อาจจะเกิดขึ้นได้กับผู้สูงอายุ ทั้งในเรื่องความเจ็บป่วย และการใช้ชีวิตประจำวัน รองรับไปถึงกรณีที่ผู้สูงอายุไม่สามารถเดินได้ปกติ รถเข็นต้องสามารถพาผู้สูงอายุเข้าถึงในทุกส่วนของบ้านได้โดยที่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ต้องมีบริเวณที่กว้างมากพอทั้งในส่วนของตัวบ้านและส่วนเชื่อมแต่ละส่วนในบ้าน บ้านพักของผู้สูงอายุต้องอยู่ในทำเลที่สามารถเดินทางไปสถานที่สำคัญต่างๆ ได้อย่างสะดวก ไม่ว่าจะเป็นโรงพยาบาล วัด หรือแหล่งที่ซื้อของต่างๆ เพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการเดินทาง ทั้งนี้จากผลของการศึกษายังพบว่าผู้สูงอายุมักจะมีความกังวลว่าจะหกล้ม เมื่อสภาพร่างกายเปลี่ยนเป็นไป ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้มากเท่าเมื่อก่อนแล้ว เมื่อล้มแล้วคิดว่าจะสร้างภาระให้กับผู้อื่นอีกด้วย การหาที่พักอาศัยจึงจำเป็นต้องหาที่มีผู้ที่สามารถคอยช่วยเหลือการทำกิจวัตรในชีวิตประจำวันได้ จากผลการศึกษาพบว่าผู้สูงอายุอีกลักษณะหนึ่งคือผู้สูงอายุที่ไม่ต้องการย้ายออกจากบ้านที่อาศัยอยู่มานานเนื่องจากเป็นบ้านเดิมที่เต็มไปด้วยเรื่องราวและความผูกพัน จึงมีความต้องการให้ที่พักอาศัยหลังเกษียณเป็นแบบเดียวกัน เหมือนเป็นตัวแทนซึ่งผู้สูงอายุในกลุ่มนี้มีจำนวนมากกว่าในกลุ่มแรกอยู่มาก เรียกได้ว่าเกือบจะทั้งหมดของกลุ่มผู้สูงอายุเลยก็ว่าได้ โดยสิ่งที่คนกลุ่มนี้ต้องการคือ สามารถใช้ชีวิตได้แบบเดิมในบรรยากาศแบบเดิม ไม่ต้องถูกเปลี่ยนแปลงอะไรเลย ต้องการความเคยชิน มีสภาพแวดล้อม และอาหารการกินที่ครบเหมือนเดิม อาหารต้องมีความอร่อยถูกปากเหมือนที่ได้ทานมาตลอด และต้องมีพื้นที่ให้สามารถ

ทำกับข้าวด้วยตนเองได้ด้วย รวมไปถึงการทำกิจกรรมต่างๆที่ต้องมีความคล้อยเดิม มีสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตร ร่มรื่น สามารถเดินชมต้นไม้ได้ตลอดวัน และต้องมีพื้นที่ให้สามารถปลูกต้นไม้ได้เองอีกด้วย รวมถึงต้องการสิทธิในการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยนั้น สามารถนำไปทำเป็นมรดกหรือโอนกรรมสิทธิ์ให้กับลูกหลานได้ในอนาคต ซึ่งจากงานวิจัยนี้จะทำให้สามารถเห็นมุมมองความต้องการของผู้สูงอายุในอดีตว่ามีความต้องการที่พักอาศัยอย่างไร และปัจจัยใดที่ทำให้ผู้สูงอายุกังวลเพื่อที่จะสามารถระวางได้ในอนาคต

สุมาวดี จินดาพล (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคาดหวังในชีวิตหลังเกษียณในกลุ่มเบบี้บูมเมอร์และเจนเนอเรชันเอกซ์ในกรุงเทพมหานครและเชียงใหม่ โดยในงานวิจัยนี้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยแบ่งเป็นสองเจนเนอเรชันคือ เจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ (อายุ 54 -72 ปี) และ เจเนอเรชันเอกซ์ (อายุ 39 – 53 ปี) โดยศึกษาพื้นที่กรุงเทพฯและเชียงใหม่ ศึกษาถึงวัฒนธรรมและ ทศนคติ ของคนในสองพื้นที่อาจจะส่งผลต่อความคาดหวังในชีวิตหลังเกษียณแตกต่างกัน โดยผลการศึกษาของงานวิจัยนี้สามารถสรุปได้ว่าประชากรทั้งหมดในสองช่วงวัยส่วนใหญ่แล้วต้องการที่จะอาศัยอยู่ที่บ้านเดิมของตนเอง ไม่ต้องการย้ายที่อยู่อาศัยใหม่เมื่อเกษียณแล้ว รวมถึงต้องการความมั่นคงทางการเงินหรือมีเงินเก็บมากพอที่จะใช้จ่าย มีค่าใช้จ่ายที่ครอบคลุมเรื่องสุขภาพเพื่อให้แน่ใจว่าเจ็บป่วยแล้วจะสามารถมีเงินเพียงพอ สามารถใช้ชีวิตอยู่กับลูกหลาน คนในครอบครัวได้อย่างปลอดภัย โดยอาจจะต้องมีอุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการช่วยเหลือตัวเองของผู้สูงอายุ สามารถทำกิจกรรมยามว่างได้ตามที่เคยทำอย่างเช่นทำกับข้าว ปลูกต้นไม้ และสถานที่ใกล้เคียงบ้านต้องเป็นที่ให้สามารถทำกิจกรรมได้ อย่างเช่นการไปไหว้พระที่วัด สามารถไปซื้อของเข้าบ้านได้ด้วย โดยความหวังที่ต่างกันของคนสองช่วงวัยนี้คือกลุ่มเจนเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ชอบที่จะใช้ชีวิตอยู่บ้าน ทำกิจกรรมต่างๆมากกว่า ในขณะที่เจนเนอเรชันเอกซ์จะยังชอบที่จะเล่นโซเชียลมีเดีย หรือใช้สื่อทางอินเทอร์เน็ตอยู่ ยังต้องการมีสังคมอยู่บ้าง นอกจากนี้ในงานวิจัยนี้ยังสรุปได้ว่าการศึกษาที่ต่างกันระหว่างสองจังหวัดนั้นให้ผลที่แตกต่างกัน วัฒนธรรมในต่างพื้นที่มีผลต่อความคาดหวังหลังเกษียณอายุมากกว่าช่วงวัยของผู้เข้าพัก ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดคือผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯยังจะให้ความสำคัญการเงิน มีความกังวลในการที่จะต้องมีเงินให้เพียงพอเมื่อเกษียณไปแล้ว แต่ในจังหวัดเชียงใหม่ไม่ได้สนใจเรื่องเงินเพียงต้องการแค่การพักผ่อน ให้มีกิจกรรมให้ทำก็เพียงพอแล้ว

จันทิมา โปธิสารัตนะ และ ชีทัด ตริศิริโชติ (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาคุณลักษณะหมู่บ้านเพื่อเกษียณอายุที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อบ้านเพื่อเกษียณอายุ ในประเทศไทยของผู้สูงอายุชาวออสเตรเลียซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บข้อมูลมี 822 คน โดยแบ่งเป็นผู้ที่เคยอาศัยอยู่ระยะยาวในประเทศไทยและผู้ที่ไม่เคยอาศัยอยู่ระยะยาวในประเทศไทย โดยผลของการศึกษาวิจัย

ครั้งนี้คือ ในกลุ่มผู้สูงอายุชาวออสเตรเลียที่เคยอาศัยอยู่ในประเทศไทยระยะยาว พบว่าคุณลักษณะของหมู่บ้าน รวมถึงตัวบ้านทั้งภายในและภายนอกและสิ่งแวดล้อม ในสามคุณลักษณะนี้ถือว่ามียผลอย่างมากอันดับต้นๆในการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัย เนื่องจากลักษณะภายนอกของบ้านต้องดูดีและมีลักษณะที่เหมาะสม ภายในตัวบ้านก็เช่นเดียวกันต้องมีลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ในส่วนของสิ่งแวดล้อมรอบตัวบ้านต้องมีความร่มรื่น สดใคไม่เป็นมลพิษ และปัจจัยสุดท้ายที่มีผลรองลงมาคือทำเลที่ตั้ง เนื่องจากพอผู้สูงอายุเป็นคนออสเตรเลียจึงไม่ได้ให้ความสำคัญในส่วนนี้มาก เพียงขอแค่ให้อยู่ใกล้กับสถานที่สำคัญอย่างเช่น โรงพยาบาล ร้านสะดวกซื้อเท่านั้นก็เพียงพอต่อการตัดสินใจแล้ว ซึ่งในกลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่เคยอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาอันยาวนานมาก่อน ปัจจัยที่กล่าวไปข้างต้นจะไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัย เนื่องจากจะยังไม่ทราบถึงข้อมูลต่างๆที่เป็นเชิงลึกมากจึงยังไม่สามารถตัดสินใจที่จะเลือกซื้อได้ ในงานวิจัยนี้ยังพบอีกว่าสิ่งที่ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้สูงอายุคือสิ่งอำนวยความสะดวกของส่วนกลาง เพราะผู้สูงอายุมองว่าสามารถที่จะทำการต่างๆเองได้ โดยที่ไม่ต้องใช้สวัสดิการในส่วนนี้ งานวิจัยนี้จึงสรุปได้ว่าหากจะต้องการทำการพัฒนาที่อยู่อาศัยหลังเกษียณให้กับผู้สูงอายุชาวออสเตรเลียจึงควรเลือกที่จะมุ่งเน้นไปที่ผู้ที่เคยอาศัยอยู่ในประเทศไทยมาก่อน

พรรัตน์ พงษ์ประเสริฐ และเสาวลักษณ์ กิตติญาณปัญญา (2020) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุของกลุ่มผู้สูงอายุในอนาคต ในกรุงเทพมหานคร โดยงานวิจัยนี้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของผู้ที่จะเข้าสู่วัยผู้สูงอายุในการเลือกที่อยู่อาศัยเพื่อสามารถที่จะนำไปพัฒนาที่อยู่อาศัยให้สามารถได้ตามความต้องการให้ตรงกับผู้สูงอายุในยุคสมัยนี้ได้ดียิ่งขึ้น โดยได้ทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 50 - 59 ปี ทั้งหมด 400 คน โดยในการศึกษานี้ทางผู้วิจัยได้นำปัจจัยที่เป็นสิ่งที่ใกล้ตัวและเป็นความต้องการหลักของคนในวัยนี้มาเพื่อวัดความต้องการที่แท้จริง จากการศึกษาครั้งนี้ผลการวิจัยสรุปออกมาได้ว่า คนส่วนใหญ่มีความสนใจในการที่เตรียมจะย้ายหรือหาข้อมูลเกี่ยวกับโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ราคาที่คนกลุ่มนี้ยอมรับได้ไม่เกิน 3 ล้านบาท โดยลักษณะของที่อยู่อาศัยต้องอยู่บนพื้นดินที่เป็นแนวราบ เป็นลักษณะของบ้านหรือคอนโดมิเนียมเท่านั้น โดยปัจจัยที่สำคัญใช้ในการตัดสินใจยังมีอีกหลายด้าน คือปัจจัยคุณลักษณะของที่อยู่อาศัย ที่จำเป็น คือต้องเอื้ออำนวยและตอบ โจทย์ของผู้สูงอายุ ต้องมีความร่มรื่น เป็นธรรมชาติ มีอากาศที่ถ่ายเท ไม่ทำให้ผู้อยู่รู้สึกอึดอัด การออกแบบภายในต้องสามารถมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่อาศัยอยู่ ต้องเป็นบ้านที่มีลักษณะเป็นระนาบเดียวไม่มีสูงต่ำ ภายในตัวบ้านไม่ว่าจะเป็นมุมไหนควรเป็นมีการวางที่จับไว้ให้ผู้สูงอายุสามารถจับเพื่อพยุงตัวเองได้ รวมถึงที่สำคัญต้องออกแบบให้เผื่อไว้ในช่วงเวลาที่ผู้เข้าอาศัยไม่สามารถเดินได้ ภายในตัวบ้านต้องสามารถนำรถเข็นเข้าได้และเข็นไปได้ในทุกส่วนของบ้าน ปัจจัยถัดมาคือทำเลที่ตั้ง ผู้สูงอายุต้องการที่จะให้อยู่

ใกล้สถานที่สำคัญ เช่น โรงพยาบาลเพื่องานต่อการทำงานเวลาที่มีอาการเจ็บป่วย และสวนสาธารณะที่เป็นเหมือนให้ผู้สูงอายุสามารถออกไปทำกิจกรรมได้ เป็นการออกกำลังกายไปด้วย ปัจจัยด้านถัดมาคือด้านสิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่แล้วผู้สูงอายุต้องการความสงบ ความเป็นธรรมชาติ ร่มรื่น ไม่มีเสียงและอากาศที่เป็นมลพิษ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ช่วยเสริมให้ความสะดวกสบายต่อผู้สูงอายุ และต้องเป็นยุทธศาสตร์ที่สามารถทำให้ผู้สูงอายุปลอดภัย รวมถึงเจ้าหน้าที่โครงการมีการพูดที่ดีและสามารถแก้ไขปัญหาให้ได้อย่างรวดเร็ว ในส่วนของปัจจัยทางด้านความปลอดภัยส่วนใหญ่แล้วต้องการให้มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี รวมไปถึงการติดกล้องวงจรปิดภายในที่อยู่อาศัยและรอบๆ โครงการอีกด้วย จากการศึกษางานวิจัยนี้สามารถสรุปได้ว่าสำหรับผู้ที่มีอายุ 50-59 เป็นช่วงวัยที่ให้ความสนใจในโครงการที่อยู่อาศัยมากพอสมควรเนื่องจากเป็นช่วงอายุที่ใกล้วัยที่ต้องวางแผนการใช้ชีวิตในวัยเกษียณแล้ว โดยที่สิ่งทีคนในช่วงอายุนี้ให้ความสนใจและจะมีอิทธิพลต่อการเลือกโครงการต้องเป็นที่ที่มีความสะดวกสบาย ปลอดภัย มีพื้นที่มากพอสมควร และหากมีสถานพยาบาลหรือผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพอยู่ภายในโครงการจะยิ่งทำให้คนในกลุ่มวัยนี้มีความสนใจ โดยเมื่อในปัจจุบันคนในวัยนี้เป็นกลุ่มคนที่เป็นเป้าหมายหลักในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์หรือที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ การที่จะพัฒนาให้โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุเป็นไปตามความต้องการของคนในวัยนี้จะยิ่งทำให้ตอบโจทย์ความต้องการได้มากยิ่งขึ้น

มณิศร อัทธวงศ์ไพศาล และ ไตรรัตน์ จารุทัศน์ (2021) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเลือกที่อยู่อาศัยของผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต กรณีศึกษา แยกรับเชิญรายการอายุไม่น้อยร้อยล้านในงานวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จในชีวิต จำนวน 20 คน โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ใน 2 ช่วงวัย คือ เจเนอเรชันเอ็กซ์และเจเนอเรชันวาย งานวิจัยนี้เน้นศึกษาการเลือกที่อยู่อาศัยทั้งในแง่ของพฤติกรรม และปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคมของผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตโดยจะนำผลที่ได้ไปพัฒนาที่อยู่อาศัยของคนใน 2 ช่วงวัยในอนาคตให้ตรงตามความต้องการ โดยผลจากการวิจัยสรุปได้ว่า ในงานวิจัยนี้มองว่าคุณภาพชีวิตของคนเรานั้นจะดีได้ ตัวชี้วัดที่มองเห็นได้ชัดที่สุดคือการมีบ้านที่อยู่อาศัยที่ดี ในการวิจัยนี้ได้แบ่งแยกตามระดับรายได้ของกลุ่มตัวอย่างด้วยจะทำให้เห็นว่าผู้ที่มีรายได้สูงจะให้ความสนใจทางด้านเวลาในการใช้ดำเนินชีวิตประจำวันต้องสามารถที่จะเดินทางไปไหนมาไหนได้ด้วยความรวดเร็ว เน้นให้ความสะดวกสบาย ต่างกับผู้ที่มีรายได้ปานกลางที่จะให้ความสนใจกับค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นในการซื้อที่อยู่อาศัยมากกว่า นอกจากรายได้แล้วทางผู้วิจัยยังใช้ตัววัดเป็น Generation ซึ่งจะเห็นได้ว่า ก่อนที่จะประสบความสำเร็จ เจเนอเรชันเอ็กซ์จะอยู่ในบ้านที่เป็นทาวน์โฮม แล้วค่อยเปลี่ยนเป็นบ้านเดี่ยวเมื่อประสบความสำเร็จแล้ว ต่างจากเจเนอเรชันวายจะนิยมอยู่บ้านเดี่ยวตั้งแต่ก่อนและหลังที่ประสบความสำเร็จ และมีแนวโน้มที่จะมีบ้านเพิ่มเพื่อไว้ในการลงทุน โดยไม่คิดจะย้ายไปอยู่อาศัย

นอกจากนี้ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกที่อยู่อาศัย โดยขนาดที่อยู่อาศัยจะเป็นขนาดใด ขึ้นอยู่กับ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ รวมถึงที่บ้านเดิมที่เคยอาศัยอยู่ด้วยก่อนแล้วด้วย โดยคนที่อาศัยในกรุงเทพฯก็จะต้องการขนาดบ้านที่ใหญ่กว่าคนที่พื้นฐานเดิมมาจากต่างจังหวัด จึงสามารถสรุปได้ว่าความต้องการในการมีที่อยู่อาศัยของผู้ที่ประสบความสำเร็จทั้งสองช่วงวัยมีความเหมือนกัน มีความต้องการที่จะอาศัยอยู่บ้านเดี่ยว มีความพร้อมทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ตั้งอยู่ใกล้สถานที่สำคัญ สามารถเดินทางได้รวดเร็ว และใกล้ที่ทำงานที่ต้องเดินทางไปอยู่ทุกวัน รวมถึงจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมที่ดี เป็นธรรมชาติไว้สามารถทำกิจกรรมพักผ่อน หรือสร้างสรรค์กับเพื่อนฝูงได้ โดยทุกปัจจัยที่กล่าวมานั้นจะมีความมากหรือน้อย ขนาดบ้านจะใหญ่หรือเล็ก ที่ตั้งทำเลจะอยู่ในเมืองหรือออกไปทางชานเมืองก็จะขึ้นอยู่กับรายได้ของผู้ที่เลือกเป็นสำคัญอีกด้วย

นางสาวศิตางค์ เหลียวรุ่งเรือง (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเลือกที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่นที่มาท่องเที่ยวพำนักระยะยาว กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ โดยงานวิจัยนี้ได้ศึกษากลุ่มผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่นอายุตั้งแต่ 60 ปีบริบูรณ์ที่มาอาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่เกิน 1 เดือน และเป็นสมาชิกคลับของเชียงใหม่ โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา 132 คน โดยมุ่งเน้นที่จะศึกษาปัจจัยทั้งภายนอกและภายใน ปัญหา และพฤติกรรมที่มีผลต่อการเลือกที่อยู่อาศัยของชาวญี่ปุ่น โดยผลการวิจัยสามารถสรุปออกมาได้ว่า ผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่นที่มาอาศัยอยู่ในประเทศไทยส่วนใหญ่แล้วมีครอบครัวอยู่แล้ว ยังแข็งแรงและสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ โดยจะเลือกทำกิจกรรมตามความชอบของแต่ละคน มักจะขับรถส่วนตัวเพื่อความสะดวกสบาย และยังเป็นผู้ที่ได้รับเงินบำนาญมาจากที่ญี่ปุ่นอีกด้วย โดยสาเหตุการเลือกมาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ก็นั้นเนื่องจากค่าครองชีพต่ำ วัฒนธรรม และสังคมของเชียงใหม่มีความสงบ คนใจดี มีสถานที่ให้ท่องเที่ยวและทำกิจกรรมไม่ต่างจากญี่ปุ่นมากนัก รวมถึงเป็นจังหวัดที่มีความปลอดภัย อากาศและสภาพแวดล้อมดี ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความตั้งใจที่จะอยู่ไปตลอดชีวิต โดยส่วนใหญ่แล้วจะเลือกอยู่คอนโดมิเนียม โดยเลือกจากการเข้าถึงของเทคโนโลยี โดยเฉพาะสัญญาณโทรศัพท์และสัญญาณอินเทอร์เน็ต เพื่อที่จะทำให้สามารถติดต่อกลับไปประเทศตัวเองได้ นอกจากนั้นยังให้ความสำคัญกับลักษณะโดยรอบของที่อยู่อาศัยต้องมีลักษณะปลอดภัย โปร่ง มีความมั่นคงของตัวที่พัก และรูปแบบที่เป็นสัดส่วนชัดเจน สภาพทางสังคมชาวญี่ปุ่นจะไม่อยากอาศัยอยู่ในที่มีชาวญี่ปุ่นด้วยกันมากนักเนื่องจากจะทำไม่ได้รับการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมใหม่ๆ แต่การที่ผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่นมาอาศัยในประเทศไทย ด้วยวัฒนธรรมที่แตกต่างกันจึงยังทำให้เจอปัญหาอยู่มากและสร้างความลำบากอยู่ไม่น้อย โดยปัญหาทางด้านมลพิษและความปลอดภัยในการใช้รถที่ขับเร็วและมีความอันตราย เสียงในเมืองที่ค่อนข้างดังอีกด้วย จึงทำให้ส่วนใหญ่แล้วผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่นที่เลือกมาอาศัยอยู่จะนิยมออกไปอยู่ที่ชานเมืองมากกว่าในเมือง

ธนพล ศิริธนชัย (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการอยู่อาศัยสำหรับสังคมสูงวัยในยุคดิจิทัล จากการวิจัยในครั้งนี้จะเห็นได้ว่าสังคมในปัจจุบันมีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นจนกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุไปแล้ว จึงได้ทำการศึกษาเพื่อดูความเข้ากันได้ระหว่างเทคโนโลยีและการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ และความต้องการก่อนที่จะต้องเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัว โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 25 คน โดยผลการศึกษาพบว่าเทคโนโลยีที่คนกลุ่มนี้ต้องการสำหรับเตรียมพร้อมเมื่อสูงอายุคือ เทคโนโลยีที่ช่วยให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างสะดวกสบาย ไม่ต้องออกแรงเยอะ เป็นเหมือนเครื่องทุ่นแรง ใช้ได้สะดวกและง่าย ยิ่งเข้ามาทดแทนการต้องใช้แรงได้มากเท่าไรยิ่งดีเช่นการใช้ Smart home , Smart car หรือ Application ที่สามารถสั่งงานผ่านเสียงได้ และมีครบทุกบริการอยู่ภายในที่เดียว นอกจากนี้ยังต้องการเทคโนโลยีที่เข้ามาช่วยในเรื่องความปลอดภัยที่สามารถช่วยในการดูแลยามที่เกิดปัญหาและมาช่วยเหลือได้ทัน เช่น การติดกล้องวงจรปิดและมีคนคอยช่วยดูอยู่ตลอด หากเกิดอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยสามารถเข้ามาช่วยเหลือทันเวลา หรือการติดไฟอัตโนมัติตามทางเดินให้เชื่อมั่นได้ว่าจะไม่ลื่นเมื่อเดินผ่านและไม่ต้องคอยเปิดปิดไฟด้วยตนเอง รวมถึงการมีสิ่งที่สามารถกดเรียกคนอื่นได้ เทคโนโลยีสุดท้ายที่คนกลุ่มนี้ต้องการเป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการช่วยดูแลสุขภาพ ต้องสามารถช่วยเช็คสุขภาพได้เบื้องต้นหรือเป็นเทคโนโลยีที่เข้ามาช่วยเหลือนยามที่ต้องการความรู้หรือการดูแลเรื่องสุขภาพ แบบที่ไม่จำเป็นต้องไปโรงพยาบาล สามารถได้รับความช่วยเหลือภายในที่อยู่อาศัยได้เลย เช่นการมีหุ่นยนต์ที่คอยรักษาอาการเบื้องต้น หรือแอปพลิเคชันที่สามารถส่งตรงต่อให้คุยกับหมอผ่านวิดีโอได้เลย นอกจากนี้ยังอยากให้มีอุปกรณ์ที่เป็นเทคโนโลยีมาช่วยในการลดความเสี่ยงในการที่จะเกิดอุบัติเหตุ เช่นการมีไม้เท้าอัจฉริยะที่สามารถเป็นไฟส่องทางได้ รวมถึงมีเซ็นเซอร์ที่สามารถแจ้งเตือนเวลาจะลื่นได้อีกด้วย และยังต้องการให้มีแอปพลิเคชันที่สามารถบอกคุณค่าทางโภชนาการของอาหารที่ทานเข้าไปได้อีกด้วย หรือเป็นแอปพลิเคชันที่สามารถบอกได้ว่าภายในวันนั้น ผู้สูงอายุควรทานอาหารอะไร สารอาหารเท่าไร รวมถึงคอยแจ้งเตือนให้ทานยาประจำตัวได้อีกด้วย ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่คนกลุ่มนี้มีแนวโน้มต้องการในอนาคตสำหรับที่อยู่อาศัย โดยคนกลุ่มนี้มีการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านการเงิน การหาที่อยู่อาศัยทั้งที่มีอยู่เดิมแล้วหรือมองหาที่ๆ จะสามารถย้ายไปในอนาคต รวมถึงการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย มีการพัฒนาตนเองให้มีความแข็งแรงอยู่เสมอ และยังพยายามที่จะพัฒนาจิตใจให้มั่นคงเมื่อถึงวัยชราแล้วจะได้สามารถรับมือได้อย่างเข้าใจและยอมรับได้

ฉัตรศิริ วิภาวิน และ นันทิยา เรือนทองเงิน (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่องความต้องการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในตำบลห้วยเหล็กและสลวง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 287 คน โดยการศึกษานี้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการและความเข้าใจในเทคโนโลยีกับ

คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่แล้วผู้สูงอายุยังต้องการเข้าใจและเข้าถึงเทคโนโลยีเพื่อที่จะนำมาพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้นแต่การใช้เทคโนโลยีนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง จากการศึกษาจึงพบว่าความต้องการเทคโนโลยีของผู้สูงอายุนั้นขึ้นอยู่กับรายจ่าย หากว่ามีรายจ่ายน้อย ความต้องการเทคโนโลยีก็จะมีย่างมาก แต่หากรายจ่ายมากก็จะมีความต้องการที่น้อย เพราะไม่อยากจะให้การที่เป็นผู้สูงอายุนั้นไปเบียดเบียนหรือรบกวนลูกหลาน นอกจากนี้รายจ่ายมากหรือน้อยยังมีผลต่อทางด้านจิตใจของผู้สูงอายุอีกด้วย และมีผลมากที่สุดในปีจจัยทุกด้าน โดยในอีกแง่มุมหนึ่งของงานวิจัยนี้พบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังต้องการที่จะหารายได้เพิ่มเติมด้วยตนเองเพื่อให้สามารถนำมาเป็นรายจ่ายในการใช้ชีวิตต่อไปได้ดีกว่า รวมถึงยังมีผลต่อสภาพจิตใจที่ดีกว่าที่สามารถจะเข้าถึงเทคโนโลยีต่างๆหรือใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขก่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดี ในอนาคตหากมีหน่วยงานเข้ามาช่วยสนับสนุนพบว่าผู้สูงอายุยินดีที่จะเรียนรู้และทำความเข้าใจในเทคโนโลยีเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอีกด้วย

2.6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Suja Chaulagain, Abraham Pizam, Youcheng Wang, Denver Severt, Reid Oetjen (2021) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจย้ายเข้าไปอยู่ในชุมชนผู้สูงอายุ โดยงานวิจัยได้ทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไป ทั้งหมด 363 คน โดยในการศึกษานี้เน้นศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันและแรงดึงดูด รวมถึงการรับรู้ถึงอุปสรรคที่ผู้สูงอายุมีต่อความตั้งใจในการที่จะย้ายไปอยู่ในชุมชนผู้สูงอายุ โดยผลการวิจัยนี้ได้การศึกษาเป็นสามประเด็นหลักๆคือ ปัจจัยทางด้านแรงผลักดันซึ่งประกอบไปด้วย สุขภาพ กลุ่มสังคม เพื่อนและครอบครัว รวมไปถึงคุณลักษณะที่อยู่อาศัย ซึ่งทั้งสามองค์ประกอบดังกล่าวส่งผลกระทบต่อตัดสินใจย้ายเข้าไปอยู่ในชุมชนผู้สูงอายุ ปัจจัยกลุ่มที่สองคือปัจจัยที่เป็นแรงดึงดูดซึ่งประกอบไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สิ่งแวดล้อมและสถานที่ตั้ง ซึ่งในกลุ่มนี้พบว่ามีเพียงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เท่านั้นที่ส่งผล แต่สิ่งแวดล้อมและสถานที่ตั้งนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจย้ายเข้าไปอยู่ในชุมชนผู้สูงอายุ จะเป็นได้ว่าในส่วนที่ส่งผลนั้นจะเป็นส่วนที่มีอิทธิพลค่อนข้างมากในการที่ตัดสินใจย้ายตัวเองเข้าไปอยู่ในชุมชนผู้สูงอายุ และในการศึกษาในกลุ่มหัวข้อที่สามคืออุปสรรคที่เกิดขึ้น โดยประกอบไปด้วย ครอบครัว เศรษฐกิจ จิตวิทยาทางสังคม และความรู้ที่มีต่อเรื่องชุมชนผู้สูงอายุ ซึ่งในกลุ่มนี้ทั้งหมดที่กล่าวมาพบว่าเป็นอุปสรรคทั้งหมดที่จะส่งผลกระทบต่อตัดสินใจย้ายไปอยู่ในชุมชนผู้สูงอายุ เนื่องจากบางกรณีทางครอบครัวก็ไม่ต้องการให้ผู้สูงอายุอยู่ไกลบ้าน เศรษฐกิจที่มีผลต่อการใช้จ่าย เนื่องจากชุมชนผู้สูงอายุไม่ว่าจะเป็นแบบใดก็จะมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง และสุดท้ายคือ

ความรู้ความเข้าใจในคำว่าชุมชนผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุอาจจะยังไม่เข้าใจความหมายของการย้ายไปอยู่ในชุมชนที่อยู่อาศัยดีมากนัก จึงเป็นอุปสรรคที่ส่งต่อการย้ายไปอยู่ในชุมชนผู้สูงอายุ

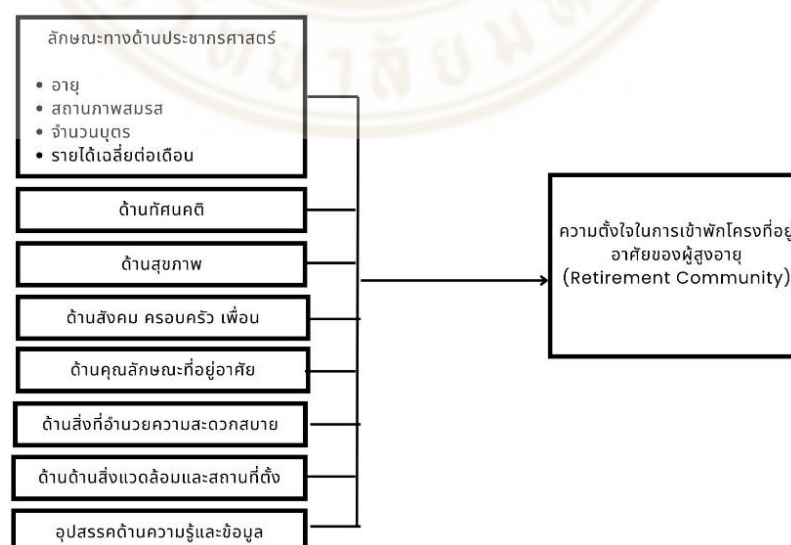
Hui-Chun Huang (2012) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการย้ายเข้าไปอยู่ในบ้านพักคนชรา โดยงานวิจัยนี้ได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป ชาวไต้หวัน จำนวน 264 คนที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ โดยผลของการศึกษาพบว่างานวิจัยนี้ได้ใช้ปัจจัยสามอย่างเป็นตัววัด ซึ่งประกอบไปด้วย ทางด้านทัศนคติ ความเชื่อในผู้ที่มีอิทธิพล และความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ซึ่งทั้งสามปัจจัยส่งผลต่อการย้ายเข้าไปอยู่ในบ้านพักคนชราของผู้สูงอายุ โดยทางด้านทัศนคติสิ่งที่ส่งผลมากที่สุดคือการที่บ้านพักต้องมีความปลอดภัย และสิ่งที่มีผลน้อยที่สุดคือการเล่น โซเชียลมีเดีย และการมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านสุขภาพ ไต่ถามตามลำดับทางด้านผู้มีอิทธิพลพบว่าคนที่ส่งผลน้อยที่สุดคือลูกหรือเด็กๆ กลุ่มบุคคลที่ส่งผลมากที่สุดคือการที่มีสถานที่ดูแลทางด้านสุขภาพอยู่ภายในบ้านพัก และในส่วนสุดท้ายในส่วนของการตัดสินใจ สิ่งที่ส่งผลมากที่สุดคือสุขภาพในตอนนั้นเป็นเช่นไร และส่งผลน้อยที่สุดในด้านของสถานะทางการเงินของลูกหลาน ซึ่งจากงานวิจัยนี้ทำให้เห็นได้ว่าผู้สูงอายุทางไต้หวันให้ความใส่ใจในส่วนของคุณภาพมาเป็นอันดับแรกในทุกปัจจัย ผู้สูงอายุในไต้หวันส่วนใหญ่มีความตั้งใจที่อยากจะย้ายเข้าไปอยู่ในบ้านพักคนชรา

John A. Krout , Phyllis Moen , Heidi H. Holmes , Jean Oggins , Nicole Bowen (2022) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งในการย้ายเข้าที่พักอาศัยของผู้สูงอายุในส่วนที่เป็นชุมชนผู้เกษียณอายุ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 70 ปี จำนวน 91 คน โดยผลการวิจัยพบว่าสามเหตุผลหลักที่ผู้สูงอายุต้องการที่จะย้ายเข้าไปอยู่ในชุมชนผู้เกษียณอายุ คือการที่คาดหวังว่าจะได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างดีและมีการดูแลอยู่ตลอดเวลาด้วยความเอาใจใส่ เหตุผลถัดมาคือการที่จะช่วยลดภาระการเสียค่าใช้จ่ายและดูแล บำรุงรักษาสิ่งต่างๆภายในบ้าน และเหตุผลที่สามคือไม่ต้องการที่จะเป็นภาระให้กับลูกหลานให้ต้องมาคอยดูแล เสียค่าใช้จ่ายในการดูแลต่างๆให้อีกด้วย ซึ่งจะทำให้ผู้สูงอายุจะรู้สึกไม่สบายใจ ในงานวิจัยนี้ยังพบอีกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาในระดับที่สูง สมรสแล้ว แต่คู่สมรสของตนเองนั้นมีสุขภาพไม่ค่อยดีต้องการการดูแลเอาใจใส่อย่างดี เลือกที่จะตัดสินใจย้ายเข้าไปอยู่ในชุมชนผู้เกษียณอายุ เนื่องจากมีความคิดว่าไม่สามารถดูแลคู่สมรสของตนเองได้ดีมากเท่าที่ไปให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญคอยช่วยสอดส่องดูแล โดยสรุปแล้วงานวิจัยนี้สามารถบอกได้ว่าผู้สูงอายุที่มีครอบครัวแล้วจะมีผลในการตัดสินใจย้ายเข้าที่พักอาศัยของผู้สูงอายุในส่วนที่เป็นชุมชนผู้เกษียณอายุมากกว่าคนที่มีการวางแผนว่าจะอยู่คนเดียวในช่วงบั้นปลายของชีวิต

Eric J. Emerson , Robert C. Ford , Koray D. Simsek (2022) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ที่จะคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นหลังเกษียณของผู้สูงอายุในช่วงวัยเบบี้บูมเมอร์ โดยการศึกษาได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 243 คน โดยผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่าเบบี้บูมเมอร์เป็นวัยที่อยู่ในยุคที่เกษียณอายุแล้วจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจและมีการรับรู้ว่าจะต้องการหาที่อยู่อาศัยแบบใดเมื่อเกษียณอายุไปแล้ว โดยจากการวิจัยจะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีเข้ามาเป็นองค์ประกอบหลักในการที่ผู้ดูแลคนในวัยนี้ใช้เป็นตัวช่วยแต่ในทางกลับกันเทคโนโลยีไม่มีอิทธิพลต่อกลุ่มวัยเบบี้บูมเมอร์ในการที่จะใช้ช่วยคิดว่าแผนในการพัฒนาให้มีชีวิตที่ดีขึ้นหลังจากเกษียณอายุไปแล้ว สิ่งที่มีอิทธิพลคือการรับรู้และความเข้าใจในที่อยู่อาศัยและในบริบทความเปลี่ยนแปลงไปของอายุซึ่งส่งผลต่อความตั้งใจที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้นหลังจากเกษียณอายุ ในส่วนนี้จะเป็นเหตุผลหลักของการที่คนในช่วงวัยนี้จะรับรู้และยอมรับความเปลี่ยนแปลงไปได้

2.7 กรอบแนวคิดงานวิจัย

กรอบแนวคิดงานวิจัยนี้ถูกนำแนวคิดมาจาก งานวิจัยเรื่อง Factors affecting seniors' decision to relocate to senior living communities (Suja Chaulagain, Abraham Pizam , Youcheng Wang, Denver Severt, Reid Oetjen , 2021) และ Factors Influencing Intention to Move into Senior Housing (Hui-Chun Huang,2012) โดยนำกรอบแนวคิดในส่วนที่น่าสนใจมาปรับใช้ให้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษาในงานวิจัยเล่มนี้ จึงได้กรอบแนวคิดงานวิจัยมาเป็นดังนี้

ภาพที่ 2.3 กรอบแนวคิดงานวิจัย

2.8 สมมติฐานงานวิจัย

2.8.1 ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านอายุส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

2.8.2 ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านสถานภาพสมรสส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

2.8.3 ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านจำนวนบุตรส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

2.8.4 ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

2.8.5 ปัจจัยทางด้านทัศนคติส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

2.8.6 ปัจจัยทางด้านด้านสุขภาพส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

2.8.7 ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อนส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

2.8.8 ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัยส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

2.8.9 ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบายส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

2.8.10 ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมและสถานที่ตั้งส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

2.8.11 ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูลส่งผลเชิงลบต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Retirement Community) ในเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยแบบ Convenience Sampling ผ่านการเก็บข้อมูลทางแบบสอบถาม (Questionnaire) ในรูปแบบออนไลน์ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 273 คน และใช้เครื่องมือทางสถิติโดยโปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) ในวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็นส่วนๆ ได้ดังนี้

- 3.1 แหล่งข้อมูล ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แหล่งข้อมูล ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

3.1.1 แหล่งข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้แหล่งข้อมูลในเบื้องต้น 2 แหล่ง ประกอบด้วย

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่ถูกรวบรวมโดยกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและพัฒนาให้มีคุณภาพเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการศึกษา
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการค้นคว้าหาข้อมูลจาก บทความวารสารวิชาการ วิทยานิพนธ์ งานวิจัยในอดีตที่มีความเกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ รวมไปถึงการค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นนิยามของผู้สูงอายุ ทศนคติที่ผู้สูงอายุมีต่อที่พักอาศัย และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

3.1.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือประชากรที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและอยู่ใน เจเนอเรชันเอ็กซ์(อายุ 42 -57 ปี) และ เบบี้บูมเมอร์ (อายุ 58 ปีขึ้นไป) ซึ่งมีจำนวนประชากรอยู่ประมาณ 28,337,968 คน

3.1.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นคนใน เจเนอเรชันเอ็กซ์และ เบบี้บูมเมอร์ หรือกล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 42 ปีขึ้นไป โดยใช้วิธีคัดเลือกแบบไม่คำนึงถึงความเป็น (Non-Probability Sampling) โดยในที่นี้ไม่ทราบขนาดของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่แน่นอนจึงใช้สูตรคำนวณแบบไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ W.G. Cochran ซึ่งกำหนดค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ร้อยละ 90 และมีระดับค่าความคลาดเคลื่อนอยู่ที่ร้อยละ 10 ของจำนวนทั้งหมด (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2549) ซึ่งมีวิธีการคำนวณดังนี้

$$n = \left(\frac{Z}{2E} \right)^2$$

กำหนดให้ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

P = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (กำหนดให้ $P = 0.5$)

Z = ค่าที่ระดับความเชื่อมั่น 90% หรือระดับนัยสำคัญ 0.10 โดย Z มีค่าเท่ากับ

1.65

E = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้อยู่ 0.05

โดยสามารถแทนค่าลงสูตรได้ดังนี้

$$n = \left(\frac{1.65}{2(0.05)} \right)^2$$

$$n = \left(\frac{1.65}{0.1} \right)^2$$

$$n = 272.25$$

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาใช้เป็นตัวแทนประชากรทั้งหมดจะอยู่ที่ 273 คน โดยได้ คำนวณค่าความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5 และจะทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างรวมทั้ง เจเนอเรชันเอ็กซ์ และ เบบี้บูมเมอร์

3.1.4 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในงานวิจัยนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเน้นความสะดวกสบาย (Convenience Sampling) เพื่อที่จะสามารถสุ่มประชากรได้หลากหลายกลุ่ม โดยจะสุ่มประชากรที่อยู่ในช่วง 2 วัย คือ เจเนอเรชันเอ็กซ์และ เบบี้บูมเมอร์ โดยที่ต้องอาศัยอยู่ในประเทศไทย รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 273 ตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสามารถเก็บข้อมูลได้อย่างเหมาะสม โดยใช้การเก็บข้อมูลผ่านทางแบบสอบถามซึ่งเป็นในรูปแบบออนไลน์ (Questionnaire) โดยแบบสอบถามจะเป็นลักษณะให้เลือกตอบตามความคิดเห็นที่กลุ่มตัวอย่างคาดว่าจะตรงกับตนเองมากที่สุด โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็นทั้งหมด 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย

- ข้อที่ 1 เพศ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 2 อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 3 สถานภาพสมรส ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 5 ระดับการศึกษา ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 6 อาชีพ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 7 จำนวนบุตร ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 8 รูปแบบที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 9 ธรรมเนียมปฏิบัติในที่พำนักอาศัยในปัจจุบัน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

โดยทั้ง 9 ข้อนี้จะใช้เพื่อให้ทราบข้อมูลทั่วไปเพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนในการนำไปวิเคราะห์ปัจจัยที่จะทำให้ส่งผลต่อความตั้งใจในการย้ายไปอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนนี้ประกอบไปด้วย 12 คำถาม ซึ่งจะเป็นคำถามทั่วไปเพื่อทราบถึงพฤติกรรมและความคิดเห็นต่อโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ รวมไปถึงการวางแผนและความคาดหวังในชีวิตหลังวัยเกษียณ ซึ่งแบ่งคำถามเป็นสามารถเลือกตอบได้เพียงข้อเดียวจำนวน 7 ข้อ และสามารถเลือกตอบได้หลายข้อจำนวน 5 ข้อ โดยมีรายละเอียดและระดับการวัดในแต่ละข้อดังนี้

ข้อที่ 1 ท่านมีทรัพย์สินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองจำนวนเท่าใดเป็นคำถามเพื่อดูภาระค่าใช้จ่ายที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 ท่านมีเงินออมในปัจจุบันเท่าไร เป็นคำถามเพื่อทราบความพร้อมในการใช้ชีวิตหลังวัยเกษียณ โดยที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 3 ถ้าหากท่านมีบ้านที่อยู่อาศัยในปัจจุบันแล้ว มีแนวโน้มจะย้ายไปอยู่โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุหรือไม่ เป็นคำถามเพื่อดูแนวโน้มการย้ายที่อยู่อาศัยในอนาคต โดยที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 4 ท่านมีความเข้าใจว่า โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุแตกต่างจากบ้านพักคนชราหรือไม่ เป็นคำถามเพื่อดูความรู้เกี่ยวกับโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ โดยที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 5 รูปแบบที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน เป็นคำถามเพื่อดูสถานะความเป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 6 ลักษณะการตกแต่งของโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุแบบไหนที่ท่านสนใจมากที่สุด เป็นคำถามเพื่อดูลักษณะบ้านที่ชอบ โดยที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 7 สถานที่ตั้งของโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุแบบใดที่ท่านสนใจ เป็นคำถามเพื่อดูสถานที่ตั้งของโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุที่ต้องการ โดยที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 8 สิ่งอำนวยความสะดวกใดที่ท่านสนใจมากที่สุด 3 อันดับที่ต้องการให้มีในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ เป็นคำถามเพื่อดูความต้องการในอนาคต โดยที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 9 ปัจจัยที่จะอาจจะทำให้ท่านตัดสินใจย้ายไปอยู่ใน โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ เป็นคำถามเพื่อดูแนวโน้มนการย้ายที่อยู่อาศัยในอนาคต โดยที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 10 ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเข้าพักใน โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ เป็นคำถามเพื่อดูแนวทางการตัดสินใจในการย้ายที่อยู่อาศัยในอนาคต โดยที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 11 เทคโนโลยีที่ท่านคิดว่าจะช่วยให้ท่านสามารถใช้ชีวิตในช่วงหลังเกษียณได้ดีขึ้น เป็นคำถามเพื่อทราบถึงสิ่งที่ต้องการในชีวิตหลังเกษียณ โดยที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 12 ความคาดหวังของการใช้ชีวิตหลังเกษียณ เป็นคำถามเพื่อทราบถึงสิ่งที่ต้องการในชีวิตหลังเกษียณ โดยที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 3 และ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย ทศนคติ อุปสรรคทางการรับรู้ ข้อมูลที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ได้แก่ปัจจัยทางด้านสุขภาพ ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัวและเพื่อน ปัจจัยทางด้านคุณสมบัติของที่พักอาศัย ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง ปัจจัยทางด้านทัศนคติที่มีต่อโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ อุปสรรคด้านการรับรู้ข้อมูลโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ และ ความตั้งใจในการเข้าพักในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบปลายปิด (Closed ended question) โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale Method) เป็นเครื่องมือในการวัด แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ในรูปแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) โดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนสำหรับความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถามดังตารางนี้

ระดับคะแนน	ระดับความคิดเห็น
5	เห็นด้วยมากที่สุด
4	เห็นด้วยมาก
3	เห็นด้วย
2	เห็นด้วยน้อย
1	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ทางผู้วิจัยทำการทดสอบคุณภาพและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีการรัน Reliability เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยจะยึดจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยเลือกเฉพาะคำถามที่มีค่า Cronbach's Alpha เกิน 0.7 ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่สามารถยอมรับได้ และทำให้คำถามมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น โดยทำการตรวจสอบด้วยการรันข้อมูลในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) รวมถึงมีการตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของเนื้อหาในแบบสอบถาม และนำเสนอต่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในงานวิจัยนี้มีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ดำเนินการค้นคว้าหาความรู้และเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ วารสารวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ ที่เป็นทั้งข้อมูลในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมไปถึงการค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตในส่วนนิยาม และแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงไปของสังคมผู้สูงอายุ และข้อมูลอื่นๆอีกมากมาย เพื่อที่จะนำข้อมูลในส่วนนี้มาเป็นข้อมูลตั้งต้นและพื้นฐานในการศึกษาทำวิจัย รวมถึงยังนำมาเพื่อพิจารณาว่างานในอดีตมีสิ่งใดที่ขาดบ้างและสามารถเติมสิ่งใดเข้าไปในงานวิจัยครั้งนี้ได้

2. ดำเนินการนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และจัดทำแบบสอบถาม โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 273 คน โดยสุ่มตัวอย่างจากผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและอยู่ใน 2 ช่วงวัย คือ เจเนอเรชันเอ็กซ์และ เบบี้บูมเมอร์

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างได้ดำเนินการตอบเสร็จเรียบร้อยแล้วจำนวน 273 ชุด เพื่อที่จะนำข้อมูลในส่วนนี้ไปทำการวิเคราะห์และสรุปผลต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ทำการเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 273 ชุด ผู้วิจัยจึงจะนำข้อมูลดังกล่าวที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการตรวจสอบและวิเคราะห์ โดยได้ดำเนินการดังนี้

1. ทำการรวบรวมแบบสอบถามผ่านทางช่องทางออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นจากทาง Facebook ทาง Line รวมไปถึงช่องทางการสื่อสารทางอื่น โดยนำข้อมูลที่ได้มานั้นมาทำการ

ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และทำการคัดแยกเฉพาะแบบสอบถามที่ถูกต้องตอบคำถามได้ครบถ้วนและสมบูรณ์แบบ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับถัดไป

2. นำข้อมูลที่ได้มาบันทึกลงในคอมพิวเตอร์และนำข้อมูลไปทำการวิเคราะห์ผลผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS (Statistical Package for Social Science) เพื่อที่จะเป็นการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ และทำให้สามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

เพื่อใช้อธิบายข้อมูลในส่วนที่ 1 และ 2 นั้นคือในส่วนของคุณลักษณะประชากรศาสตร์ ข้อมูลในด้านทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม รวมไปถึงข้อมูลทางด้านพฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ รูปแบบที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน เป็นต้น โดยจะแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางแจกแจงความถี่พร้อมด้วยคำอธิบาย โดยนำเสนอเป็นค่าทางสถิติ ซึ่งจะใช้เป็นร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ความถี่ (Frequency) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

เพื่อใช้อธิบายข้อมูลในส่วนที่ 3 และ 4 โดยจะเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรในแต่ละตัวรวมถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ได้ทำการกำหนดไว้ โดยใช้เครื่องมือในโปรแกรมสำเร็จทางสถิติ (SPSS) ดังนี้ การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไป (T-Test) การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มขึ้นไป โดยวัดจาก ค่า Sig < 0.05 เพื่อที่จะสรุปได้ว่าตัวแปรต้นนั้นมีสัมพันธ์ต่อตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด (ANOVA) ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation) เพื่อดูความสัมพันธ์ของตัวแปรในแต่ละตัวว่ามีความสัมพันธ์กันแบบมีนัยสำคัญหรือไม่ และ ท้ายสุดใช้ multiple regression เพื่อวัดหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระมากกว่าสองตัวขึ้นไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Retirement Community) ในเจนเนอร์ชั่นเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยแบบ Convenience Sampling ผ่านการเก็บข้อมูลทางแบบสอบถาม (Questionnaire) ในรูปแบบออนไลน์ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 273 คน โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม สามารถแบ่งเป็น 5 ส่วน ได้ดังนี้

- 4.1 การตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)
- 4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในด้านต่างๆที่มีต่อโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.4 การวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะประชากรต่อปัจจัยด้านต่างๆ
- 4.5 การวิเคราะห์ปัจจัย ทักษะคิด อุปสรรคทางการรับรู้และข้อมูลที่มีผลต่อการตัดสินใจย้ายเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ
- 4.6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 การตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากผลของค่าสัมประสิทธิ์ครอนแบ็คอัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient)

ตารางที่ 4.1 ค่าสัมประสิทธิ์ครอนแบ็คอัลฟา (Cronbach' s Alpha Coefficient) แสดงความเชื่อมั่นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเข้าพักในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

ส่วนของคำถาม	จำนวนข้อคำถาม	ค่าอัลฟาแสดงความเชื่อมั่น
ปัจจัยทางด้านสุขภาพ	4	0.869
ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัวและเพื่อน	6	0.812
ปัจจัยทางด้านคุณสมบัติของที่พักอาศัย	5	0.875
ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	8	0.930
ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง	8	0.904
ปัจจัยทางด้านทัศนคติต่อ โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ	3	0.895
ปัจจัยทางด้านอุปสรรคการรับรู้ข้อมูลโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ	4	0.915
ปัจจัยทางด้านความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ	3	0.949

จากตารางที่ 4.1 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ครอนแบ็คอัลฟา (Cronbach' s Alpha Coefficient) ของแต่ละตัวแปรในแบบสอบถามในแต่ละปัจจัยมีค่ามากกว่า 0.7 ดังนั้นคำถามในแบบสอบถามนี้ผ่านตามเกณฑ์ โดยพบว่าปัจจัยที่อยู่ในระดับดี ได้แก่ ปัจจัยทางด้านสุขภาพมีค่าอัลฟาเท่ากับ 0.869 ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัวและเพื่อนมีค่าอัลฟาเท่ากับ 0.812 ปัจจัยทางด้านคุณสมบัติของที่พักอาศัยมีค่าอัลฟาเท่ากับ 0.875 และ ปัจจัยทางด้านทัศนคติต่อโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุมีค่าอัลฟาเท่ากับ 0.895 โดยปัจจัยที่วัดตามเกณฑ์แล้วอยู่ในระดับดีเยี่ยม ได้แก่ ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีค่าอัลฟาเท่ากับ 0.930 ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมและทำเลที่ตั้งมีค่าอัลฟาเท่ากับ 0.904 ปัจจัยทางด้านอุปสรรคการรับรู้ข้อมูลโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุมีค่าอัลฟาเท่ากับ 0.915 ปัจจัยทางด้านความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุมีค่าอัลฟาเท่ากับ 0.949 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือและสามารถยอมรับได้

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลทางลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุตร รูปแบบที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน ทัศนคติในที่พำนักอาศัยในปัจจุบัน ทรัพย์สินในปัจจุบัน และเงินออมในปัจจุบัน ซึ่งมีการวิเคราะห์แบ่งแยกข้อมูลความถี่และจำนวนร้อยละ เทียบแยกตามช่วงอายุ (Cross-Tab) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
42 - 57 ปี	189	69.3
ตั้งแต่อายุ 58 ปี ขึ้นไป	83	30.7
รวม	273	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 273 คน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ช่วงอายุ ได้แก่ ช่วงอายุ 42 - 57 ปี (เจนเอเรชันเอ็กซ์) จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3 และ ช่วงอายุตั้งแต่ 58 ปีขึ้นไป (เบบี้บูมเมอร์) จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7

ตารางที่ 4.3 แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	58	30.7	26	31.0	84	30.8
หญิง	123	65.1	58	69.0	181	66.3
เพศทางเลือก	8	4.2	0	0.0	8	2.9
รวม	189	100.0	84	100.0	100	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 รองลงมาเป็นผู้ชายจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และลำดับสุดท้ายคือเพศทางเลือก (LGBTQ+) จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเจนเอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง

ตารางที่ 4.4 แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	73	38.6	25	29.8	98	35.9
สมรส	107	56.6	44	52.4	151	55.3
หย่าร้าง	9	4.8	15	17.9	24	8.8
รวม	189	100.0	84	100.0	100	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นผู้ที่สมรสแล้ว จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมา มีสถานภาพเป็นคนโสด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 และลำดับสุดท้ายคือ สถานภาพหย่าร้างจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว

ตารางที่ 4.5 แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20,000 บาท	17	9.0	22	26.2	39	14.3
20,001-40,000 บาท	38	20.1	27	32.1	65	23.8
40,001-60,000 บาท	40	21.2	9	10.7	49	17.9
60,001-80,000 บาท	34	18.0	9	10.7	43	15.8

มากกว่า 80,001 บาท	60	31.7	17	20.2	77	28.2
รวม	189	100.0	84	100.0	100	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 80,001 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,001-40,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ลำดับถัดมามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 40,001-60,000 บาท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 ถัดมามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 60,001-80,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และลำดับสุดท้ายมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 โดยสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเจนเนอเรชันเอ็กซ์ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 80,001 บาท แต่กลุ่มตัวอย่างในช่วงเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,001-40,000 บาท

ตารางที่ 4.6 แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สำเร็จการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	9.0	19	22.6	36	13.2
สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี	96	50.8	39	46.4	135	49.5
สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโท - ปริญญาเอก	76	40.2	26	31.0	102	37.4
รวม	189	100.0	84	100.0	273	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีซึ่งมีจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท – ปริญญาเอก จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 และลำดับสุดท้ายคือ สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 4.7 แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พนักงาน บริษัทเอกชน	101	53.4	10	11.9	111	40.7
ข้าราชการ/ พนักงานภาครัฐ วิสาหกิจ	24	12.7	9	10.7	33	12.1
ธุรกิจส่วนตัว/ อาชีพอิสระ/ ค้าขาย	56	29.6	36	42.9	93	33.7
อื่นๆ	8	4.2	29	34.5	37	13.6
รวม	189	100.0	84	100.0	273	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมา ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีอาชีพอิสระ และค้าขาย คิดรวมกันเป็นจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมาประกอบอาชีพอื่นๆเช่น เกษียณอายุ ครู แม่ชี ซึ่งมีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และลำดับสุดท้ายคือประกอบอาชีพข้าราชการและพนักงานภาครัฐวิสาหกิจ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 โดยสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจเนอเรชันเอ็กซ์ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน แต่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีอาชีพอิสระ และค้าขาย

ตารางที่ 4.8 แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนบุตร

จำนวนบุตร	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีบุตร	91	48.1	26	31.0	117	42.9
1 คน	41	21.7	18	21.4	59	21.6
2 คน	42	22.2	28	33.3	70	25.6
3 คนขึ้นไป	15	7.9	12	14.3	27	9.9
รวม	189	100.0	84	100.0	273	100

จากตารางที่ 4.8 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีบุตร ซึ่งมีจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมามีบุตร 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 ถัดมามีบุตร 1 คน จำนวน 59 คนคิดเป็นร้อยละ 21.6 และลำดับสุดท้ายคือมีบุตร 3 คนขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 โดยสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจนเนอเรชันเอ็กซ์ส่วนใหญ่ไม่มีบุตร แต่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่มีบุตรจำนวน 2 คน

ตารางที่ 4.9 แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

รูปแบบที่อยู่อาศัย ในปัจจุบัน	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้านเดี่ยว	121	64.0	48	57.1	169	61.9
ทาวน์เฮ้าส์/ตึกแถว	37	19.6	28	33.3	65	23.8
คอนโดมิเนียม	26	13.8	8	9.5	34	12.5
อพาร์ทเมนต์	5	2.6	0	0.0	5	1.8
รวม	189	100.0	84	100.0	273	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบที่อยู่อาศัยในปัจจุบันเป็นบ้านเดี่ยว จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 รองลงมาอาศัยอยู่ในทาวน์เฮ้าส์และตึกแถว จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ถัดมาอาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และลำดับสุดท้ายคืออาศัยอยู่ในอพาร์ทเมนต์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่มีรูปแบบที่อยู่อาศัยในปัจจุบันเป็นบ้านเดี่ยว

ตารางที่ 4.10 แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกรรมสิทธิ์ในที่พักอาศัยในปัจจุบัน

กรรมสิทธิ์ในที่พักอาศัยในปัจจุบัน	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้านของตนเองและผ่อนชำระหมดแล้ว	75	39.7	53	63.1	128	46.9
บ้านของตนเองและยังผ่อนชำระไม่หมด	54	28.6	3	3.6	57	20.9
บ้านของคนในครอบครัว	55	29.1	26	31.0	81	29.7
ที่เช่าพักอาศัย	5	2.6	2	8.3	7	2.6
รวม	189	100.0	84	100.0	273	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์ในที่พักอาศัยในปัจจุบันเป็นบ้านของตนเองและผ่อนชำระหมดแล้ว จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมาเป็นบ้านของคนในครอบครัว จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 ถัดมาเป็นบ้านของตนเองและยังผ่อนชำระไม่หมด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 และลำดับสุดท้ายคือรูปแบบที่เป็นที่เช่าพักอาศัย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์ในที่พักอาศัยในปัจจุบันเป็นบ้านของตนเองและผ่อนชำระหมดแล้ว

ตารางที่ 4.11 แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนทรัพย์สินในปัจจุบัน

ทรัพย์สินในปัจจุบัน	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มี	43	22.8	25	29.8	68	24.9
น้อยกว่า 1 ล้านบาท	26	13.8	6	7.1	32	11.7
1 - 5 ล้านบาท	84	44.4	25	29.8	109	39.9
5 - 10 ล้านบาท	23	12.2	14	16.7	37	13.6
มากกว่า 10 ล้านบาท	13	6.9	14	16.7	27	9.9
รวม	189	100.0	84	100.0	273	100

จากตารางที่ 4.11 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทรัพย์สินที่ครอบครองอยู่ในปัจจุบันอยู่ที่ 1-5 ล้านบาท จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 รองลงมาเป็นกลุ่มคนที่ไม่มีทรัพย์สินในปัจจุบันจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมาอีกเป็นกลุ่มที่มีทรัพย์สินในปัจจุบันอยู่ที่ 5-10 ล้านบาท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีทรัพย์สินในปัจจุบันน้อยกว่า 1 ล้านบาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และลำดับสุดท้ายเป็นกลุ่มที่มีทรัพย์สินในปัจจุบันมากกว่า 10 ล้านบาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่มีทรัพย์สินในปัจจุบันอยู่ที่ 1-5 ล้านบาท

ตารางที่ 4.12 แสดงความถี่และร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเงินออมในปัจจุบัน

เงินออมในปัจจุบัน	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มี	11	5.8	4	4.8	15	5.5
น้อยกว่า 1 ล้านบาท	71	37.6	25	29.8	96	35.2

1 - 5 ล้านบาท	75	39.7	30	35.7	105	38.5
5 - 10 ล้านบาท	16	8.5	11	13.1	27	9.9
มากกว่า 10 ล้านบาท	16	8.5	14	16.7	30	11.0
รวม	189	100.0	84	100.0	273	100

จากตารางที่ 4.12 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเงินออมในปัจจุบันอยู่ที่ 1-5 ล้านบาท เป็นจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมา มีเงินออมอยู่ที่น้อยกว่า 1 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมาอีกจะมีเงินออมอยู่ที่มากกว่า 10 ล้านบาทจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ถัดลงมา มีเงินออมอยู่ที่ 5-10 ล้านบาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 และลำดับสุดท้ายคือไม่มีเงินออม จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่มีเงินออมในปัจจุบันอยู่ที่ 1-5 ล้านบาท

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการและความคิดเห็นในด้านต่างๆที่มีต่อโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ความต้องการทางด้านต่างๆที่มีต่อโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แนวโน้มในการย้ายไปอยู่ ความเข้าใจในความแตกต่างของโครงการ รูปแบบที่อยู่อาศัยที่สนใจในอนาคต ลักษณะการตกแต่ง สถานที่ตั้ง สิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจย้าย ผู้ที่มีอิทธิพล อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และ ความคาดหวังหลังเกษียณ ซึ่งมีการวิเคราะห์แบ่งแยกข้อมูลความถี่และจำนวนร้อยละ เทียบแยกตามช่วงอายุ (Cross-Tab) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.13 แสดงความถี่และร้อยละความต้องการในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแนวโน้มที่อยากจะย้ายไป

แนวโน้มจะย้ายไปอยู่ โครงการที่อยู่อาศัย สำหรับผู้สูงอายุ	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีแนวโน้มที่จะย้ายไป	60	31.7	33	39.3	93	34.1

ต้องการอาศัยอยู่บ้านเดิมและไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายไป	129	68.3	51	60.7	180	65.9
รวม	189	100.0	84	100.0	273	100

จากตารางที่ 4.13 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการที่จะอาศัยอยู่บ้านเดิมและไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายไปโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุซึ่งมีจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9 รองลงมาเป็นกลุ่มคนที่มีแนวโน้มจะย้ายไปโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่ต้องการที่จะอาศัยอยู่บ้านเดิมและไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายไป

ตารางที่ 4.14 แสดงความถี่และร้อยละความต้องการในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความเข้าใจความแตกต่างโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

ความเข้าใจความแตกต่างโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
แตกต่าง	147	77.8	67	79.8	214	78.4
ไม่แตกต่าง	42	22.2	17	20.2	59	21.6
รวม	189	100.0	84	100.0	273	100

จากตารางที่ 4.14 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเข้าใจความแตกต่างระหว่างบ้านพักคนชรา กับโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุว่าแตกต่างอยู่ที่จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 78.4 และเข้าใจว่าไม่แตกต่างจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่มีความเข้าใจความแตกต่างระหว่างบ้านพักคนชรา กับโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.15 แสดงความถี่และร้อยละความต้องการในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบที่อยู่อาศัยในอนาคที่สนใจ

รูปแบบที่อยู่อาศัย ในอนาคตที่สนใจ	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้านเดี่ยว	143	75.7	58	69.0	201	73.6
ทาวน์เฮ้าส์/ตึกแถว	12	6.3	4	4.8	16	5.9
คอนโดมิเนียม	31	16.4	15	17.9	46	16.8
อพาร์ทเมนต์	3	1.6	7	8.3	10	3.7
รวม	189	100.0	84	100.0	273	100

จากตารางที่ 4.15 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจรูปแบบที่อยู่อาศัยในอนาคตเป็นบ้านเดี่ยว จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 รองลงมาสนใจในคอนโดมิเนียม จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 รองลงมาเป็นทาวน์เฮ้าส์และตึกแถว จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 และลำดับสุดท้ายสนใจอพาร์ทเมนต์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่มีรูปแบบที่อยู่อาศัยในอนาคตที่สนใจเป็นบ้านเดี่ยว

ตารางที่ 4.16 แสดงความถี่และร้อยละความต้องการในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการตกแต่งที่อยู่อาศัย

ลักษณะการ ตกแต่ง	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สไตล์โมเดิร์น (Modern)	38	20.1	27	32.1	65	23.8
สไตล์โมเดิร์นลัก ซูรี่ (Modern Luxury)	27	14.3	9	10.7	36	13.2

สไตล์คลาสสิก (Classic)	7	3.7	3	3.6	10	3.7
สไตล์มินิมอล (Minimal)	64	33.9	16	19.0	80	29.3
สไตล์ลอฟท์ (Loft)	14	7.4	6	7.1	20	7.3
สไตล์ไทย ประยุกต์ (Thai)	33	17.5	22	26.2	55	20.1
อื่นๆ	6	3.2	1	1.2	7	2.6
รวม	189	100.0	84	100.0	273	100

จากตารางที่ 4.16 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจในลักษณะการตกแต่งที่อยู่อาศัยเป็นสไตล์มินิมอล จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาเป็นสไตล์โมเดิร์น จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมาเป็นสไตล์ไทยประยุกต์ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 รองลงมาเป็นสไตล์โมเดิร์นลึกลับ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 รองลงมาเป็นสไตล์ลอฟท์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 รองลงมาเป็นสไตล์คลาสสิก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 และลำดับสุดท้ายคือสไตล์อื่นๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 โดยสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจนเนอเรชันเอ็กซ์ส่วนใหญ่สนใจลักษณะการตกแต่งที่อยู่อาศัยเป็นสไตล์มินิมอล แต่โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่สนใจลักษณะการตกแต่งที่อยู่อาศัยสไตล์ไทยประยุกต์

ตารางที่ 4.17 แสดงความถี่และร้อยละความต้องการในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ตั้งโครงการ

สถานที่ตั้งโครงการ	Gen X		Baby Boomer		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใกล้ที่อยู่อาศัย ปัจจุบัน	55	29.1	31	36.9	86	31.5
ใน กรุงเทพมหานคร	38	20.1	22	26.2	60	22.0

ในต่างจังหวัดเมืองหลัก	55	29.1	19	22.6	74	27.1
ในต่างจังหวัดเมืองรอง	41	21.7	12	14.3	53	19.4
รวม	189	100.0	84	100.0	273	100

จากตารางที่ 4.17 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการจะอาศัยอยู่ใกล้ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาอาศัยอยู่ในต่างจังหวัดเมืองหลักจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 รองลงมาอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 22 และลำดับสุดท้ายคืออาศัยในต่างจังหวัดเมืองรอง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 โดยสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจเนอเรชันเอ็กซ์ส่วนใหญ่มีความต้องการจะอาศัยอยู่ใกล้ที่อยู่อาศัยปัจจุบันและในต่างจังหวัดเมืองหลัก แต่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่มีความต้องการจะอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.18 แสดงความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ 5 อันดับสูงสุด

ลำดับที่	สิ่งอำนวยความสะดวก		
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	สวนสาธารณะ	200	73
2	สถานที่ออกกำลังกาย/ฟิตเนส	149	54.4
3	สวนผัก ผลไม้อร์แกนิก	142	51.8
4	สถานปฏิบัติธรรม	83	30.3
5	สระว่ายน้ำ	78	28.5

จากตารางที่ 4.18 พบว่าสิ่งอำนวยความสะดวกที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองช่วงวัยคืออายุ 42-57 ปี (เจเนอเรชันเอ็กซ์) และ กลุ่มผู้ที่มีอายุ 58 ปีขึ้นไป (เบบี้บูมเมอร์) ต้องการมากที่สุดอันดับแรกคือสวนสาธารณะเป็นจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 73 อันดับที่สองคือ สถานที่ออกกำลังกายและฟิตเนส จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 อันดับที่สามคือ สวนผัก ผลไม้อร์แกนิก จำนวน 142

คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 อันดับที่สูงคือสถานปฏิบัติธรรม จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 และอันดับที่ห้าคือ สระว่ายน้ำ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5

ตารางที่ 4.19 แสดงปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจย้ายไปอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

ลำดับที่	ปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจย้าย		
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มีแพทย์และผู้ดูแลตลอด 24 ชม.	187	68.2
2	มีกิจกรรมและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบครัน	178	65
3	ได้ไปอยู่ในที่ที่มีคนอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน ทำให้คลายเหงา	106	38.7
4	ต้องการย้ายไปอยู่ในบ้านใหม่ที่เหมาะสมกับช่วงอายุ	83	30.3

จากตารางที่ 4.19 พบว่าปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองช่วงวัยคืออายุ 42-57 ปี (เจนเนอเรชันเอ็กซ์) และ กลุ่มผู้ที่มีอายุ 58 ปีขึ้นไป (เบบี้บูมเมอร์) ตัดสินใจย้ายไปโครงการที่อยู่อาศัยมากที่สุดอันดับแรกคือ ต้องการมีแพทย์และผู้ดูแลตลอด 24 ชม. เป็นจำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 อันดับที่สองคือมีกิจกรรมและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบครันเป็นจำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 65 อันดับที่สามคือได้ไปอยู่ในที่ที่มีคนอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน ทำให้คลายเหงา เป็นจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 และอันดับสุดท้ายคือต้องการย้ายไปอยู่ในบ้านใหม่ที่เหมาะสมกับช่วงอายุ เป็นจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3

ตารางที่ 4.20 แสดงอันดับของผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจย้ายไปอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	ผู้ที่มีอิทธิพล		
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ตัวเอง	214	78.1

2	ครอบครัว/ญาติพี่น้อง/บุตรหลาน	126	46
3	คู่สมรส	75	27.4
4	เพื่อน	37	13.5
5	แพทย์ผู้ดูแลประจำตัว	33	12

จากตารางที่ 4.20 พบว่าผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจย้ายไปโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองช่วงวัยทั้งอายุ 42-57 ปี (เจนเนอเรชันเอ็กซ์) และ กลุ่มผู้ที่มีอายุ 58 ปีขึ้นไป (เบบี้บูมเมอร์) อันดับแรกคือ ตัวเอง ซึ่งมีจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 78.1 อันดับที่สองคือ ครอบครัว ญาติพี่น้อง และบุตรหลาน จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 46 อันดับที่ 3 คือ คู่สมรส จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 อันดับที่ 4 คือเพื่อน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และผู้ที่มีอิทธิพลอันดับสุดท้ายคือ แพทย์ผู้ดูแลประจำตัว จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 12

ตารางที่ 4.21 แสดงความต้องการอุปกรณ์เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ 5 อันดับสูงสุด

ลำดับที่	อุปกรณ์เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์		
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ปุ่มเรียกฉุกเฉินที่แจ้งเตือนไปยังผู้ดูแล	212	77.4
2	ระบบ Smart home ใช้คำสั่งงานด้วยเสียงในการเปิดปิดไฟ อุปกรณ์ภายในบ้าน	143	52.2
3	มีอุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวก เช่น ไม้เท้าและรถเข็นไฟฟ้า	109	39.8
4	มีแอปพลิเคชันเตือนให้ทำกิจกรรมประจำวัน เช่น เตือนให้ทานยา	91	33.2
5	ลิฟท์โดยสาร	90	32.8

จากตารางที่ 4.21 พบว่าอุปกรณ์เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองช่วงวัยคืออายุ 42-57 ปี (เจนเนอเรชันเอ็กซ์) และ กลุ่มผู้ที่มีอายุ 58 ปีขึ้นไป (เบบี้บูมเมอร์) ต้องการมากที่สุดอันดับแรกคือ ปุ่มเรียกฉุกเฉินที่แจ้งเตือนไปยังผู้ดูแลจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 77.4 อันดับที่สองคือ ระบบ Smart home ใช้คำสั่งงานด้วยเสียงในการเปิดปิดไฟ อุปกรณ์ภายในบ้าน จำนวน 143

คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 อันดับที่สามคือต้องการให้มีอุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวก เช่น ไม้เท้า และรถเข็นไฟฟ้า จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 อันดับทีสี่คือต้องการให้มีแอปพลิเคชันเตือนให้ทำกิจกรรมประจำวัน เช่น เตือนให้ทานยา จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 และอันดับสุดท้ายคือต้องการให้มีลิฟท์โดยสาร จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8

ตารางที่ 4.22 แสดงความคาดหวังหลังเกษียณของกลุ่มตัวอย่าง 5 อันดับสูงสุด

ลำดับที่	ความคาดหวังหลังเกษียณ		
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	พักผ่อนและท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆ	195	71.2
2	ใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว	183	66.8
3	ทำกิจกรรมอยู่ภายในบ้าน เช่น ปลูกต้นไม้	120	43.8
4	ทำงานเสริมหารายได้หลังเกษียณ	88	32.1
5	เป็นเจ้าของบ้านหรือมีสินทรัพย์ที่เป็นของตัวเอง	73	26.6

จากตารางที่ 4.22 พบว่าความคาดหวังหลังเกษียณที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองช่วงวัยคืออายุ 42-57 ปี (เจนเนอเรชันเอ็กซ์ และ กลุ่มผู้ที่มีอายุ 58 ปีขึ้นไป (เบบี้บูมเมอร์) ต้องการมากที่สุดอันดับแรกคือ ต้องการพักผ่อนและท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆ จำนวน 195 คนคิดเป็นร้อยละ 71.2 อันดับที่สองคือต้องการใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 อันดับที่สามคือ ต้องการทำกิจกรรมอยู่ภายในบ้าน เช่น ปลูกต้นไม้ ซึ่งมีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 อันดับทีสี่ คือต้องการทำงานเสริมรายได้หลังเกษียณ เป็นจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 และอันดับสุดท้ายคือต้องการเป็นเจ้าของบ้านหรือมีสินทรัพย์ที่เป็นของตัวเอง ซึ่งมีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6

4.4 การวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะประชากรต่อปัจจัยด้านต่างๆ

การวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง โดยจะพิจารณาในด้านอายุ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนว่าแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันหรือไม่ต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ โดยใช้การวิเคราะห์การ

เปรียบเทียบสองกลุ่มตัวแปรที่เป็นอิสระจากกัน (Independent Sample T-Test) และความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ในโปรแกรม SPSS ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

สมมติฐานที่ 1

H_0 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านอายุไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

H_1 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านอายุส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะของประชากรในด้านอายุ

T-Test for Equality of Means							
ตัวแปร	Age	N	Mean	S.D.	t	df	Sig.
ความตั้งใจในการเข้าพัก	42-57 ปี	189	3.1922	1.149	-0.146	271	0.884
	58 ปีขึ้นไป	84	3.2143	1.148			

จากตารางที่ 4.23 แสดงให้เห็นว่าจากค่า sig เท่ากับ 0.884 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งหมายความว่าอายุที่แตกต่างกันจะไม่มีความตั้งใจในการที่จะเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

H_0 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านสถานภาพสมรสไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

H_1 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านสถานภาพสมรสส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์ความแตกต่างของสถานภาพสมรสต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

Dependent Value	สถานภาพสมรส (I)	สถานภาพสมรส (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	โสด	สมรส	0.45549*	0.14664	0.006
		หย่าร้าง	0.40306	0.25747	0.262
	สมรส	โสด	-0.45549*	0.14664	0.006
		หย่าร้าง	-0.05243	0.24842	0.976
	หย่าร้าง	โสด	-0.40306	0.25747	0.262
		สมรส	0.05243	0.24842	0.976

จากตารางที่ 4.24 แสดงให้เห็นว่าจากค่าระดับนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับความตั้งใจในการที่จะเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุเท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งหมายความว่าสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันจะมีความตั้งใจในการที่จะเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุแตกต่างกัน จากผลการทดสอบพบว่ามี 2 กลุ่มสถานภาพสมรส คือ โสดและสมรสที่มีความตั้งใจในการที่จะเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3

H_0 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านจำนวนบุตรไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

H_1 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านจำนวนบุตร ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์ความแตกต่างของจำนวนบุตรต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

Dependent Value	จำนวนบุตร (I)	จำนวนบุตร (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	ไม่มีบุตร	1 คน	0.46212*	0.17724	0.047
		2 คน	0.54896*	0.16773	0.007
		3 คนขึ้นไป	0.91263*	0.23699	0.001
	1 คน	ไม่มีบุตร	-0.46212*	0.17724	0.047
		2 คน	0.08684	0.19618	0.971
		3 คนขึ้นไป	0.45051	0.25791	0.302
	2 คน	ไม่มีบุตร	-0.54896*	0.16773	0.007
		1 คน	-0.08684	0.19618	0.971
		3 คนขึ้นไป	0.36367	0.25147	0.472
3 คนขึ้นไป	ไม่มีบุตร	-0.91263*	0.23699	0.001	
	1 คน	-0.45051	0.25791	0.302	
	2 คน	-0.36367	0.25147	0.472	

จากตารางที่ 4.25 แสดงให้เห็นว่าจากค่าระดับนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างจำนวนบุตรกับความตั้งใจในการที่จะเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งหมายความว่าจำนวนบุตรที่แตกต่างกันจะมีความตั้งใจในการที่จะเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุแตกต่างกัน จากผลการทดสอบพบว่าทั้งกลุ่มที่ไม่มีบุตรและกลุ่มที่มีบุตร 1 คน 2 คน และ 3 คนขึ้นไป มีความตั้งใจในการที่จะเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยกลุ่มที่มีความแตกต่างมากที่สุดคือกลุ่มของคนที่ไม่ีบุตร

สมมติฐานที่ 4

H_0 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

H_1 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์ความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

Dependent Value	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (I)	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	ต่ำกว่า 20,000 บาท	20,001- 40,000 บาท	-0.03932	0.22781	1.000
		40,001- 60,000 บาท	-0.51247	0.24135	0.213
		60,001- 80,000 บาท	-0.74677*	0.24870	0.024
		มากกว่า 80,001 บาท	-.32323	.22105	0.588
	20,001- 40,000 บาท	ต่ำกว่า 20,000 บาท	0.03932	0.22781	1.000
		40,001- 60,000 บาท	-0.47316	0.21278	0.174
		60,001- 80,000 บาท	-0.70745*	0.22108	0.013
		มากกว่า 80,001 บาท	-0.28392	0.18944	0.564
	40,001- 60,000 บาท	ต่ำกว่า 20,000 บาท	0.51247	0.24135	0.213
		20,001- 40,000 บาท	0.47316	0.21278	0.174
		60,001- 80,000 บาท	-0.23430	0.23502	0.857
		มากกว่า 80,001 บาท	0.18924	0.20553	0.889
	60,001- 80,000 บาท	ต่ำกว่า 20,000 บาท	0.74677*	0.24870	0.024
		20,001- 40,000 บาท	0.70745*	0.22108	0.013
		40,001- 60,000 บาท	0.23430	0.23502	0.857
		มากกว่า 80,001 บาท	0.42354	0.21412	0.280
	มากกว่า 80,001 บาท	ต่ำกว่า 20,000 บาท	0.32323	0.22105	0.588
		20,001- 40,000 บาท	0.28392	0.18944	0.564
		40,001- 60,000 บาท	-0.18924	0.20553	0.889
		60,001- 80,000 บาท	-0.42354	0.21412	0.280

จากตารางที่ 4.26 แสดงให้เห็นว่าจากค่าระดับนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่าง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความตั้งใจในการที่จะเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุเท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งหมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีความตั้งใจในการที่จะเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ แตกต่างกัน จากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มของผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001- 80,000 บาท มีความตั้งใจในการที่จะเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.5 การวิเคราะห์ปัจจัย ทศนคติ อุปสรรคทางด้านการรับรู้และข้อมูลที่มีผลต่อการตัดสินใจย้ายเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

การวิเคราะห์ปัจจัย ทศนคติ อุปสรรคทางด้านการรับรู้และข้อมูลที่มีผลต่อการตัดสินใจ ย้ายเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ สามารถวิเคราะห์ได้จากกรวิเคราะห์ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ โดยทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 5

H_0 : ปัจจัยทางด้านทัศนคติไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

H_1 : ปัจจัยทางด้านทัศนคติส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

สมมติฐานที่ 6

H_0 : ปัจจัยทางด้านสุขภาพไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

H_1 : ปัจจัยทางด้านสุขภาพไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

สมมติฐานที่ 7

H_0 : ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อน ไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

H_1 : ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อน ไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

สมมติฐานที่ 8

H_0 : ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัยไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

H_1 : ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัยส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

สมมติฐานที่ 9

H_0 : ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบายไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

H_1 : ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบายส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

สมมติฐานที่ 10

H_0 : ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมและสถานที่ตั้งไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

H_1 : ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมและสถานที่ตั้งส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

สมมติฐานที่ 11

H_0 : ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูลไม่ส่งผลเชิงลบต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

H_1 : ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูลส่งผลเชิงลบต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย ทักษะคติ อุปสรรคทางการรับรู้ และข้อมูลที่มีผลความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

ปัจจัย ทักษะคติ อุปสรรคทางการรับรู้และข้อมูลที่มีผลความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	Mean	Std. Deviation	แปลผล
ความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ	3.20	1.15	ปานกลาง
ปัจจัยทางด้านสุขภาพ	4.00	0.90	มาก
ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อน	3.67	0.81	มาก
ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัย	3.28	0.96	ปานกลาง
ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย	4.19	0.74	มาก
ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม	4.35	0.65	มาก
ปัจจัยทางด้านทักษะคติ	4.24	0.74	มาก
ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูล	3.45	1.00	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.27 เป็นการวิเคราะห์ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างโดยสามารถนำมาวิเคราะห์ได้จากค่า Mean และ Std. Deviation เพื่อดูว่ากลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นอย่างไรโดยจะนำมาวิเคราะห์เป็นภาพรวมในแต่ละด้าน ซึ่งจากตารางจะแสดงให้เห็นว่า ปัจจัย ทักษะคติ อุปสรรคทางการรับรู้และข้อมูลที่มีผลความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุโดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 4.35 รองลงมาเป็นปัจจัยทางด้านทักษะคติ ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย ปัจจัยทางด้านสุขภาพ ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อน ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูล ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.24 4.19 4.00 3.67 3.45 และ 3.28 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของปัจจัย ทักษะคติ อุปสรรคทางการรับรู้และข้อมูลที่มีผลความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error			
(Constant)	-0.179	0.384		-0.466	0.642

ปัจจัยทางด้านสุขภาพ	0.017	0.074	0.013	0.224	0.823
ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อน	0.183	0.088	0.129	2.067	0.040
ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัย	0.497	0.071	0.417	6.987	0.000
ปัจจัยทางด้านสิ่งที่อำนวยความสะดวกสบาย	0.212	0.106	0.138	2.006	0.046
ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม	-0.352	0.108	-0.199	-3.263	0.001
ปัจจัยทางด้านทัศนคติ	0.399	0.099	0.258	4.026	0.000
ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูล	-0.011	0.056	-0.010	-0.197	0.844

a. Dependent Variable: Intentive

จากตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ระบุว่าปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อน ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัย ปัจจัยทางด้านสิ่งที่อำนวยความสะดวกสบาย ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม และ ปัจจัยทางด้านทัศนคติ ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากค่า P-Value (Sig.) มีค่าน้อยกว่าค่าแอลฟาที่ 0.05 แต่ปัจจัยทางด้านสุขภาพ รวมถึง ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูลไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

เมื่อนำค่า Beta มาพิจารณาจะทำให้วิเคราะห์ผลได้ว่า ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัยส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญมากที่สุด ที่ค่า Beta เท่ากับ 0.417 รองลงมาจะเป็นปัจจัยทางด้านทัศนคติที่มีค่า Beta เท่ากับ 0.258 รองลงมาเป็นปัจจัยทางด้านสิ่งที่อำนวยความสะดวกสบาย ที่ค่า Beta เท่ากับ 0.138 รองลงคือปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อนที่ค่า Beta เท่ากับ 0.129 และสุดท้ายคือปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม ที่ค่า Beta เท่ากับ -0.199 ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่า ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลเชิงลบต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

4.6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.29 แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
<p>สมมติฐานที่ 1</p> <p>H_0 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านอายุไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p> <p>H_1 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านอายุส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p>	ยอมรับ H_0
<p>สมมติฐานที่ 2</p> <p>H_0 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านสถานภาพสมรสไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p> <p>H_1 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านสถานภาพสมรสส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p>	ปฏิเสธ H_0
<p>สมมติฐานที่ 3</p> <p>H_0 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านจำนวนบุตรไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p> <p>H_1 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านจำนวนบุตรส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p>	ปฏิเสธ H_0

<p>สมมติฐานที่ 4</p> <p>H_0 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p> <p>H_1 : ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p>	<p>ปฏิเสธ H_0</p>
<p>สมมติฐานที่ 5</p> <p>H_0 : ปัจจัยทางด้านทัศนคติไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p> <p>H_1 : ปัจจัยทางด้านทัศนคติส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p>	<p>ยอมรับ H_0</p>
<p>สมมติฐานที่ 6</p> <p>H_0 : ปัจจัยทางด้านสุขภาพไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p> <p>H_1 : ปัจจัยทางด้านสุขภาพส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p>	<p>ยอมรับ H_0</p>
<p>สมมติฐานที่ 7</p> <p>H_0 : ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อนไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p> <p>H_1 : ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อนส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p>	<p>ปฏิเสธ H_0</p>

<p>สมมติฐานที่ 8</p> <p>H_0 : ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัยไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p> <p>H_1 : ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัยส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p>	<p>ปฏิเสธ H_0</p>
<p>สมมติฐานที่ 9</p> <p>H_0 : ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบายไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p> <p>H_1 : ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบายส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p>	<p>ปฏิเสธ H_0</p>
<p>สมมติฐานที่ 10</p> <p>H_0 : ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมและสถานที่ตั้งไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p> <p>H_1 : ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมและสถานที่ตั้งส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p>	<p>ปฏิเสธ H_0</p>
<p>สมมติฐานที่ 11</p> <p>H_0 : ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูลไม่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p> <p>H_1 : ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูลส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ</p>	<p>ยอมรับ H_0</p>

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Retirement Community) ในเจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ” ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัย ทศนคติ อุปสรรคทางการรับรู้และข้อมูลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ โดยในบทนี้จะเป็นการสรุปผลจากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมาในข้างต้น รวมถึงการอภิปรายผลเพื่อเป็นแนวทางในการนำเสนอข้อเสนอแนะด้านกลยุทธ์เพื่อสามารถนำไปพิจารณาปรับใช้ในอนาคตและยังรวมถึงข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งถัดไปอีกด้วย

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Retirement Community) ในเจเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ” สามารถสรุปผลการศึกษา โดยแบ่งได้เป็น 5 ส่วน

5.1.1 ความเชื่อมั่นของปัจจัย ทศนคติ อุปสรรคทางการรับรู้และข้อมูลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

สรุปได้ว่าคำถามในด้านปัจจัยทางด้านสุขภาพ ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัวและเพื่อน ปัจจัยทางด้านคุณสมบัติของที่พักอาศัยและ ปัจจัยทางด้านทัศนคติต่อโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ มีระดับความเชื่อมั่นสอดคล้องภายในอยู่ในระดับ “ดี” และปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง ปัจจัยทางด้านอุปสรรคการรับรู้ข้อมูลโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ และปัจจัยทางด้านความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ มีระดับความเชื่อมั่นสอดคล้องภายในอยู่ในระดับ “ดีเยี่ยม” ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าแบบสอบถามนี้มีชุดคำถามที่มีความน่าเชื่อถือในระดับสูง

5.1.2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทั้งหมด 273 คน แบ่งเป็น 2 เจเนอเรชัน ได้แก่ เจเนอเรชันเอ็กซ์จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 65.1 มีสถานภาพสมรสแล้วจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 80,001 บาท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4 รวมถึงส่วนใหญ่ยังไม่มีบุตร จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1 ในปัจจุบันอาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยว จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 64 พบว่าส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์เป็นบ้านของตนเองและผ่อนชำระหมดแล้ว จำนวน 75 คน มีทรัพย์สินในปัจจุบันอยู่ที่ 1 - 5 ล้านบาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 และส่วนใหญ่ยังมีเงินออมในปัจจุบันอยู่ที่ 1 - 5 ล้านบาทเช่นกัน ซึ่งเป็นจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเบบี้บูมเมอร์ มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 69 มีสถานภาพสมรสแล้วจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,001-40,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 46.4 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว อาชีพอิสระ หรือ ค้าขายจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รวมถึงส่วนใหญ่มีบุตรจำนวน 2 คน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ในปัจจุบันอาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยว จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 พบว่าส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์เป็นบ้านของตนเองและผ่อนชำระหมดแล้ว จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 63.1 ทรัพย์สินในปัจจุบันในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเบบี้บูมเมอร์ พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีทรัพย์สินในปัจจุบัน และมีทรัพย์สินอยู่ที่ 1 - 5 ล้านบาท นับเป็นจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 เท่ากัน และส่วนใหญ่ยังมีเงินออมในปัจจุบันอยู่ที่ 1 - 5 ล้านบาทเช่นกัน ซึ่งเป็นจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7

5.1.3 ข้อมูลความต้องการและความคิดเห็นในต่างๆที่มีต่อโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเจเนอเรชันเอ็กซ์ส่วนใหญ่มีความต้องการอาศัยอยู่บ้านเดิมและไม่มีความตั้งใจที่จะย้ายไปโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 68.3 โดยคนในกลุ่มนี้มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ และบ้านพักคนชรา จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 มีความสนใจในการเลือกที่อยู่อาศัยในอนาคตเป็นรูปแบบบ้านเดี่ยว จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 ส่วนใหญ่มีความชอบลักษณะตกแต่งของที่อยู่อาศัยเป็นสไตล์มินิมอล จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 ซึ่งส่วนใหญ่อยากให้อาณาเขตที่ตั้งของ

โครงการอยู่ใกล้ที่อยู่อาศัยปัจจุบันและในต่างจังหวัดเมืองหลัก โดยมีสัดส่วนที่เท่ากันในจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเบบี้บูมเมอร์ ส่วนใหญ่มีความต้องการอาศัยอยู่บ้านเดิมและไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายไปโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 โดยคนในกลุ่มนี้มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ และบ้านพักคนชรา จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 มีความสนใจในการเลือกที่อยู่อาศัยในอนาคตเป็นรูปแบบบ้านเดี่ยว จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 69 ส่วนใหญ่มีความชอบลักษณะตกแต่งของที่อยู่อาศัยเป็นสไตล์โมเดิร์น จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 ส่วนใหญ่อยากให้สถานที่ตั้งของโครงการอยู่ใกล้ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 เจเนอเรชัน ส่วนใหญ่มีความต้องการให้ในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ มีสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสวนสาธารณะ จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 73 สิ่งที่จะทำให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจย้ายไปเข้าพักในโครงการส่วนใหญ่คือต้องการให้มีแพทย์และผู้ดูแลตลอด 24 ชม. จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจย้ายไปเข้าพักในโครงการมากที่สุดคือ ตัวเอง ซึ่งมีจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 78.1 อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องการให้มีมากที่สุดคือ ปุ่มเรียกลูกเงินที่แจ้งเตือนไปยังผู้ดูแล จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 77.4 และความคาดหวังหลังเกษียณ ส่วนใหญ่ต้องการ พักผ่อนและท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆ จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 71.2

5.1.4 ความแตกต่างของลักษณะประชากรต่อปัจจัยทางด้านต่างๆ

ผลจากการศึกษาพบว่าลักษณะประชากรมีความแตกต่างกันในบางข้อและส่งผลต่อปัจจัยทางด้านความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ดังนี้

ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านอายุ

อายุที่แตกต่างกันในทั้ง 2 เจเนอเรชัน คือ เจเนอเรชันเอ็กซ์ผู้ที่มีอายุ 42- 57 ปี และ เบบี้บูมเมอร์ ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 58 ปีขึ้นไป จะมีความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน

ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 เจเนอเรชัน จะมีความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่แตกต่างกันซึ่งในกลุ่มที่มีสถานภาพ โสดจะมีความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุมากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพสมรส แต่ในกลุ่มที่หย่าร้างจะไม่มีผลต่อความตั้งใจในการเข้าพัก

ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านจำนวนบุตร

จำนวนบุตรที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 เจเนอเรชัน จะมีความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่แตกต่างกัน ซึ่งในกลุ่มที่ไม่มีบุตรจะมีความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุนานที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่มีบุตร 1 คน 2 คน 3 คนขึ้นไป ตามลำดับ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าจำนวนบุตรที่น้อยจะมีความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุนานกว่าในกลุ่มที่มีจำนวนบุตรที่มาก

ความแตกต่างของลักษณะประชากรทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 เจเนอเรชัน จะมีความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 60,001- 80,000 บาทจะมีความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุนานที่สุด

5.1.5 ปัจจัย ทักษะคติ อุปสรรคทางการรับรู้และข้อมูลที่มีผลความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

ปัจจัยทางด้านสุขภาพ

ปัจจัยทางด้านสุขภาพมีระดับความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมากโดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00 โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถามอยู่ในระดับมากไม่ว่าจะเป็นความต้องการที่จะให้มีคนดูแลเพิ่มมากขึ้น สามารถอยู่ด้วยได้ตลอดเวลา รวมถึงถ้าหากสุขภาพแยลงหรือมีความเจ็บป่วยเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อน

ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อนมีระดับความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมากโดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.67 โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถามอยู่ในระดับเห็นด้วย ได้แก่ความเห็นทางด้านการอาศัยอยู่กับลูกหลานและการมีเพื่อนใหม่ และข้อคำถามที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ความเห็นในส่วนของที่สุขภาพของคู่ชีวิตแยลงหรือเสียชีวิต รวมไปถึงมีความคิดเห็นที่ไม่อยากเป็นภาระให้กับครอบครัวและต้องการทำกิจกรรมกับคนในวัยเดียวกัน

ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัย

ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัย มีระดับความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมอยู่ในระดับที่เห็นด้วยโดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.28 โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถามอยู่ในระดับเห็นด้วยทั้งหมด ซึ่งเป็นลักษณะคำถามที่เกี่ยวกับการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเดิมที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสมในการอาศัยอยู่เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นและ

หากต้องการปรับปรุงก็สามารถทำได้ยาก รวมถึงมีความยากลำบากในการเดินทาง ห่างไกลจากร้านค้าอีกด้วย

ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย

ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบายมีระดับความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.19 โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถามอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นความเห็นทางด้านการเดินทางที่สะดวก มีความยืดหยุ่นและมีกิจกรรมให้สามารถทำได้หลากหลายมีสภาพแวดล้อมที่ดีพื้นที่ใช้สอยได้หลากหลายและมีโอกาสในการได้ทำกิจกรรมที่สนใจ

ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมมีระดับความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.35 โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถามอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทั้งหมด นั่นคือผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าทำเลที่ตั้งนั้นสำคัญควรต้องสะดวกต่อการเดินทาง ปลอดภัย ใกล้เคียงครอบครัว แพทย์ ศูนย์การค้า และที่อยู่อาศัยเดิม รวมไปถึงการมีเพื่อนบ้านและสภาพอากาศที่ดีอีกด้วย

ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

ปัจจัยทางด้านทัศนคติมีระดับความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.24 โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถามอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทั้งหมด นั่นคือมีความคิดเห็นว่าการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุมีประโยชน์ คุ่มค่าและนำไปพักอาศัย

ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูล

ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูลมีระดับความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมอยู่ในระดับที่เห็นด้วย โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.45 โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถามอยู่ในระดับเห็นด้วยทั้งหมดว่าไม่รู้ว่าจะต้องคาดหวังอะไรจากโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ รวมไปถึงไม่มีข้อมูลมากเพียงพอ ไม่รู้ว่าอะไรคือปัจจัยที่จำเป็นและไม่รู้ว่าจะต้องการหาข้อมูลจากที่ใด

สรุปผลทางด้านปัจจัยต่างๆ

จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัย ปัจจัยทางด้านทัศนคติ ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย และ ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อน ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ และปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลเชิงลบต่อความตั้งใจในการเข้าพัก

โครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ซึ่งในกรณีนี้จะถือว่าไม่ส่งผล รวมไปถึง ปัจจัยทางด้านสุขภาพ และ ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูลนั้น ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพัก โครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุอีกด้วย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Retirement Community) ในเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์” สามารถอภิปรายผลโดยใช้แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงงานวิจัยในอดีตเพื่อมาเปรียบเทียบผลและใช้ในการอภิปรายผลการศึกษาเพื่อสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนทำการตลาดและช่วยนำไปปรับเปลี่ยนการรับรู้ให้กับคนในเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ได้ตรงตามความต้องการเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งหัวข้อได้ดังนี้

5.2.1 ลักษณะทางประชากร

จากการวิจัยพบว่าลักษณะประชากรทางด้านอายุที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ เนื่องจากในงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาในกลุ่มผู้ที่มีอายุ 42 – 57 คือวัยใกล้เกษียณ และผู้ที่มีอายุ 58 ปีขึ้นไป คือวัยที่เกษียณอายุแล้ว กล่าวได้ว่ากลุ่มอายุทั้งสองช่วงนี้มีช่วงอายุที่ใกล้กัน และเป็นวัยที่ส่วนใหญ่จะมีการวางแผนอนาคตและเตรียมความพร้อมเพื่อการใช้ชีวิตหลังวัยเกษียณไว้เรียบร้อยแล้ว โดยคนในสองช่วงอายุนี้มีลักษณะความคิดที่ค่อนข้างคล้ายกัน และมันจะทำตามแผนที่วางไว้แล้ว จึงทำให้อายุที่แตกต่างกันนั้น ไม่ส่งผลต่อการตั้งใจเข้าพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ซึ่งไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรกนก บุญมาและ สุนีย์ วรรณโกมล (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยในการตัดสินใจเลือกโครงการพักอาศัยหลังเกษียณเมื่อถึงวัยผู้สูงอายุ โดยพบว่าอายุที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ เช่นเดียวกัน

ลักษณะประชากรทางด้านสภาพสมรสที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ จากการวิจัยครั้งนี้กลุ่มคนที่มิสมรสสภาพ โสดนั้นเป็นกลุ่มที่มีผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุมากกว่ากลุ่มคนที่สมรสแล้ว เนื่องจากเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นสภาพร่างกายจะถดถอยลงมา ความสามารถในการดูแลตัวเองจะลดน้อยลง รวมถึงจะเกิดความเหงาต้องการให้มีเพื่อนอยู่ด้วย และต้องการให้มีบุคคลคอยดูแลอยู่ตลอด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทิมา โพธิสารัตนะ และ ธีทัต ตรีศิริ โชติ (2561) ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัย

เรื่องการศึกษาคุณลักษณะหมู่บ้านเพื่อเกษียณอายุที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อบ้านเพื่อเกษียณอายุในประเทศไทยของผู้สูงอายุชาวออสเตรเลีย ซึ่งพบว่าสภาพภาพสมรสที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อบ้านเพื่อเกษียณอายุ

ลักษณะประชากรทางด้านจำนวนบุตรที่แตกต่างกันมีผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ โดยกลุ่มที่ส่งผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุมากที่สุดคือกลุ่มของคนที่ไม่มียุตร รองลงมาคือกลุ่มที่มีบุตร 1 คน 2 คน และ 3 คน ตามลำดับ โดยในกลุ่มที่ไม่มียุตรนั้นมีผลมากที่สุด เนื่องจากเมื่ออายุมากยิ่งขึ้นนั้นถ้าต้องอาศัยอยู่ในบ้านเพียงลำพัง ขาดผู้ดูแล ขาดเพื่อน อาจจะทำให้ลำบากต้องการใช้ชีวิตเพียงลำพังจึงทำให้คนกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่ตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ซึ่งจะไม่สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ จันทิมา โพธิสารัตนะ และ ชีทัต ตรีศิริโชค (2561) ซึ่งพบว่า จำนวนบุตรที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ จะทำให้เห็นว่าเมื่อเวลาเปลี่ยนไปความคิดเห็นของคนตามยุคสมัยอาจจะเปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ โดยจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่ากลุ่มคนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 – 80,000 บาท เป็นกลุ่มที่มีผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุมากที่สุด สามารถวิเคราะห์ได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิจัยในครั้งนี้เป็นกลุ่มที่ใกล้วัยเกษียณ ไปจนถึงวัยที่เกษียณแล้ว โดยจะมีทั้งกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยไปจนถึงมีจำนวนมาก เพราะในผู้ที่เกษียณอายุบางกลุ่มก็ยังทำงานเพื่อหารายได้อยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้ราคาของโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุนั้นมีค่าใช้จ่ายในการเข้าพักที่ค่อนข้างสูง ทำให้กลุ่มคนที่มีรายได้น้อยส่วนใหญ่จึงไม่สนใจที่จะเข้าพักในโครงการนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรารวรรณ งามญาณ และ ณัฐวิษร์ เผ่าภู (2555) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องผู้สูงอายุไทยกับการเตรียมการทางการเงินและลักษณะบ้านพักหลังเกษียณที่ต้องการ โดยในงานวิจัยนี้พบว่ารายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการเตรียมความพร้อมทางการเงินและลักษณะบ้านพักหลังเกษียณอายุที่มีความพร้อมและเหมาะสมกับช่วงอายุ ซึ่งมีความแตกต่างกันเล็กน้อยเพียงงานวิจัยในอดีตรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มีผลมากที่สุดอยู่ที่ 50,000 – 200,000 บาทต่อเดือน

5.2.2 ปัจจัย ทักษะคติ อุปสรรคทางการรับรู้และข้อมูลส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

ผลจากการศึกษาปัจจัย ทักษะคติ อุปสรรคทางการรับรู้และข้อมูลส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ พบว่าปัจจัยต่างๆสามารถอธิบายถึงปัจจัยต่างๆและทักษะคติที่มีต่อการตัดสินใจเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุเพียงร้อยละ 47.1

และสามารถสรุปจากการวิเคราะห์ผลได้ว่าปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัย ปัจจัยทางด้านทัศนคติ ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย และปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัวและเพื่อน ส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ แต่ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยทางด้านสุขภาพ และ ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูล ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายเข้าไปพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ โดยจะอภิปรายผลแยกตามปัจจัยดังนี้

ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเป็นปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ซึ่งในปัจจัยด้านนี้ได้กล่าวถึงลักษณะของบ้านที่อยู่อาศัยในปัจจุบันหากจะต้องทำการปรับปรุงจะเป็นเรื่องที่สามารถทำได้ยาก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วบ้านปัจจุบันจะเป็นบ้านที่อาศัยอยู่มาตั้งแต่อายุยังน้อย เมื่อมีอายุมากขึ้นลักษณะของบ้านอาจจะไม่เหมาะสม เช่นบ้านที่มีบันไดหรือสิ่งของวางกีดขวาง ทางเดินในบ้านที่เป็นทางชัน รวมถึงการที่บ้านที่อยู่อาศัยเดิมห่างไกลจากร้านค้าและมีความยากลำบากในการไปหาเพื่อนบ้าน โดยสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรรัตน์ พงษ์ประเสริฐ และเสาวลักษณ์ กิตติญาณปัญญา (2020) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุของกลุ่มผู้สูงอายุในอนาคต ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งกล่าวถึงคุณลักษณะของที่อยู่อาศัยว่าควรออกแบบที่อยู่อาศัยให้มีรูปแบบพื้นที่ใช้สอยที่ง่าย ไม่อันตราย มีพื้นที่เป็นระดับเสมอกัน ซึ่งตรงตามความต้องการที่ผู้สูงอายุต้องการที่ได้รับเช่นกัน

ปัจจัยทางด้านทัศนคติเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งในปัจจัยด้านนี้ได้กล่าวถึงการรับรู้คุณค่าและประโยชน์ รวมไปถึงความน่าสนใจของโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hui-Chun Huang (2012) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการย้ายเข้าไปอยู่ในบ้านพักคนชรา และพบว่าทัศนคติมีอิทธิพลโดยตรงต่อความตั้งใจของผู้สูงวัยที่จะย้ายเข้าบ้านพักคนชราในได้วัน ซึ่งเมื่อเทียบในงาวิจัยนี้ซึ่งตรงกับช่วงปัจจุบันที่การรับรู้ทางด้านโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุกำลังเป็นที่น่าสนใจ เนื่องจากในสังคมเราในตอนนี้เน้นเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์แบบผู้คนจะสามารถรับรู้และเข้าใจถึงประโยชน์และมองเห็นคุณค่า มีทัศนคติเชิงบวกต่อการของการตั้งใจย้ายไปเข้าในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น

ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยในปัจจัยด้านนี้กล่าวถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสบายภายในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ทางด้านการบริการขนส่งที่มีความสะดวกสบาย มีกิจกรรมให้ทำหลากหลาย มีพื้นที่ให้ใช้สอยได้อย่างหลากหลาย ในเรื่องของการวางแผนใช้จ่ายเงินนั้นมีความยืดหยุ่นสามารถเลือกได้หลายรูปแบบ รวมไปถึงการมีวิธีการดูแลที่

แตกต่างกันออกไปอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรตน์ พงษ์ประเสริฐ และเสาวลักษณ์ กิตติญาณปัญญา (2020) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุของกลุ่มผู้สูงอายุในอนาคต ในกรุงเทพมหานคร และพบว่าปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกสบาย และวางแผนการเงินมีผลต่อการเลือกเข้าพักที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่าปัจจัยในด้านนี้ส่งผล เนื่องจากผู้สูงอายุมีความต้องการที่จะใช้ชีวิตอย่างสะดวกสบาย มีความต้องการให้ที่อยู่อาศัยสามารถทำทุกอย่างได้ครบทุกอย่างภายในที่อยู่อาศัย รวมถึงจำเป็นต้องมีความง่ายในการเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ เช่น โรงพยาบาล ร้านค้า เป็นต้น

ปัจจัยทางด้านสังคม ครอบครัว และเพื่อน เป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยในปัจจัยด้านนี้กล่าวถึง คุณชีวิตที่มีสุขภาพแข็งแรงหรือเสียชีวิต รวมถึงไม่ต้องการอาศัยอยู่กับครอบครัวและต้องการหาเพื่อนใหม่เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ John A. Krout , Phyllis Moen , Heidi H. Holmes , Jean Oggins , Nicole Bowen (2022) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่าส่วนใหญ่แล้วผู้สูงอายุต้องการที่จะย้ายเข้าไปอยู่ในชุมชนผู้เกษียณอายุเนื่องจากไม่ต้องการที่จะเป็นภาระให้กับลูกหลาน และยังต้องการมีเพื่อนใหม่ในสังคมใหม่ๆ อีกด้วย รวมไปถึงยังมีความคิดว่าหากกลุ่มสมรสมีสุขภาพที่แข็งแรงจะไม่สามารถดูแลกลุ่มสมรสของตนเองได้ดีมากเท่าที่ไปให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญช่วยเหลือ ด้วยเหตุผลนี้เองทำให้ปัจจัยทางด้านนี้มีผลต่อการตั้งใจพักในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

ปัจจัยทางด้านสุขภาพเป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ โดยในปัจจัยด้านนี้กล่าวถึงเรื่องสุขภาพที่ถดถอยลงเมื่ออายุมากขึ้น รวมไปถึงการที่ต้องการให้มีผู้ดูแลอยู่ด้วยมากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉราวรรณ งามญาณ และณัฐวัชร เผ่าภู (2555) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ความช่วยเหลือในการทำกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ นั้น เป็นสิ่งที่มีความต้องการของ ผู้สูงอายุไทยที่คาดหวังจากการจะเข้าพักในบ้านพักหลังเกษียณในอนาคต โดยคาดหวังไว้ว่าจะต้องมีคนคอยช่วยเหลือและควรช่วยทำกิจวัตรประจำวันบางอย่างให้เมื่อสภาพร่างกายถดถอย และไม่สามารถทำทุกอย่างได้ด้วยตนเองเหมือนในอดีต โดยในงานวิจัยครั้งนี้พบว่าทางด้านสุขภาพไม่ส่งผลอาจจะมาจากการที่คนในทั้งสองเจนเนอเรชันที่มีความใส่ใจสุขภาพของตนเองตั้งแต่อายุน้อย เมื่อสูงอายุขึ้นจึงมีความมั่นใจว่าสุขภาพจะแข็งแรง รวมถึงอาจจะมีคนในครอบครัวที่คอยเป็นผู้ดูแลอยู่แล้วจึงไม่จำเป็นต้องหาที่พักอาศัยใหม่ที่มีผู้ดูแลคอยดูแลอีก

ปัจจัยทางด้านอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูล รวมถึงปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง เป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ซึ่งกล่าวได้ว่าในกลุ่มเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ยังไม่ได้ให้ความสำคัญทางด้านสิ่งแวดล้อมและทำเลที่ตั้งมากนัก รวมถึงอุปสรรคด้านความรู้และข้อมูล เนื่องจากกลุ่มคนในสองเจนเนอเรชันนี้มี

ความสามารถและรู้ว่าควรจะต้องหาข้อมูลเพื่อมาประกอบการตัดสินใจจากที่ใด แต่อาจจะยังไม่สามารถบอกได้ว่าต้องการคาดหวังอะไรจากการที่จะเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งจะทำให้สอดคล้องกับทางด้านสิ่งแวดล้อมและทำเลที่ตั้งที่เป็นจริงกลุ่มคนทั้งสองเจนเนอเรชันนี้ต้องการอาศัยอยู่ในพื้นที่ๆมีอากาศที่ดี แต่อาจจะยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับสิ่งที่อยู่รอบๆโครงการมากนัก เช่นไม่ได้ต้องการให้โครงการที่อยู่อาศัยอยู่ใกล้ศูนย์การค้า จึงทำให้ทั้งด้านนี้ยังไม่ส่งผลต่อการตั้งใจในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปพัฒนากลยุทธ์

5.3.1 จากการศึกษาข้อมูลและทำการวิจัยมานี้จะสามารถเห็นได้ว่ามีกลุ่มคนในเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ บางส่วนยังมีความไม่เข้าใจและสับสนระหว่างบ้านพักคนชราและโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ จึงควรจัดกิจกรรมเพื่อที่จะให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจให้กลุ่มคนทั้งสองเจนเนอเรชันให้ได้เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบ้านพักคนชราและโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ รวมถึงจัดพื้นที่ให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยให้กลุ่มคนทั้งสองเจนเนอเรชัน สามารถโน้มน้าวกันเองเพื่อที่จะเห็นถึงประโยชน์ของโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุและทำให้อยากเข้าพักในอนาคต

5.3.2 นำกลยุทธ์การเล่าเรื่อง (Story Telling) มาใช้เป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุในกลุ่มที่เป็นวัยใกล้เกษียณและวัยที่เกษียณแล้วนั้น การที่จะทำให้คนในสองช่วงวัยนี้ เปลี่ยนความคิดและตัดสินใจย้ายออกจากบ้านเดิมที่อาศัยอยู่ เปลี่ยนมาอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุแทนนั้นสามารถทำได้ จากการศึกษาจะเห็นได้ว่าคนในช่วงวัยนี้มีความคิดว่าการอาศัยอยู่ในโครงการผู้สูงอายุมีความคุ้มค่า มีประโยชน์และน่าอยู่อาศัย แต่ยังไม่มีความตั้งใจมากพอที่จะทำให้ตัดสินใจย้ายไป จึงจะต้องทำการสร้างแรงจูงใจให้ตอกย้ำความคิดว่าการย้ายไปนั้นคืออะไร โดยใช้กลยุทธ์การเล่าเรื่อง ใช้เรื่องราวเป็นแรงโน้มน้าวจิตใจ ซึ่งในกลุ่มคนวัยนี้ต้องการข้อมูลที่มีเนื้อหาแน่น ตรงประเด็น มีเรื่องราวที่ผูกเรียงกันมาอย่างดีให้สามารถเข้าใจได้ง่าย สามารถจับต้องได้ และการที่จะตัดสินใจอะไรนั้นต้องคุ้มค่า หากต้องการให้คนกลุ่มนี้สนใจย้ายไปอยู่ในโครงการผู้สูงอายุควรจะหาคนที่มิชื่อเสียงที่อยู่ในวัยเดียวกัน หรือ ให้คนที่อาศัยอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุเป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวตั้งแต่จุดเริ่มต้นในการที่ตัดสินใจที่จะมาเข้าพัก จุดเปลี่ยนทางความคิด ความสำเร็จที่ได้รับจากการเข้ามาอยู่แล้ว ข้อดีของการมาเข้าพักไม่ว่าจะเป็นความสะดวกสบาย มีเพื่อนบ้าน มีคนดูแล มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบจบภายในที่เดียว รวมถึงแบ่งปันเรื่องราวความประทับใจตลาดเวลาที่ได้เข้าพักมา ซึ่งควรทำออกมาในรูปแบบที่เป็น

คลิป มีรูปภาพประกอบที่ชัดเจน มีเนื้อหาเข้าใจง่าย นำลงในโซเชียลมีเดียสำหรับคนในวัยก่อนเกษียณและทำเป็นคลิปสั้นออกทางทีวีสำหรับคนที่เกษียณแล้วเพื่อให้ตรงตามพฤติกรรมที่คนในสองช่วงวัยนี้ในการได้รับรู้และสร้างแรงจูงใจให้เปลี่ยนแปลงการตัดสินใจย้ายมาเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุในอนาคต

5.3.3 นำกลยุทธ์ทางด้านส่วนประสมทางการตลาด 7P (Marketing Mix) มาเป็นตัวช่วยในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

จากการศึกษาวิจัยนี้เพื่อที่จะให้ตอบโจทย์ตามความต้องการที่คนในสองเจนเนอเรชันนี้ต้องการ และสามารถสร้างเป็นแรงจูงใจเพื่อตัดสินใจย้ายไปอยู่โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุได้ สามารถนำกลยุทธ์นี้มาประยุกต์ใช้ได้โดย ทางด้านการบริการ (Product) ซึ่งในที่นี้หมายถึงลักษณะของโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งควรจะออกแบบให้มีคุณภาพและมีลักษณะการใช้งานที่เหมาะสมกับอายุของผู้ที่เข้าพักซึ่งเป็นผู้สูงอายุ วัสดุที่นำมาใช้ควรจะเป็นสิ่งที่ไม่ลื่น ไม่ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ควรมีเทคโนโลยีที่สามารถช่วยเหลือผู้สูงอายุได้ ซึ่งจากการศึกษาวิจัยนี้พบว่าเทคโนโลยีที่คนกลุ่มนี้ต้องการมากที่สุดคือ ปุ่มเรียกฉุกเฉินที่สามารถส่งต่อไปยังผู้ดูแลได้ มีระบบ smart home มีอุปกรณ์อัจฉริยะไว้อำนวยความสะดวก รวมไปถึงมีบริเวณที่กว้างขวางมีกิจกรรมให้ทำได้ตามความน่าสนใจ ส่วนถัดมาเป็นส่วนของ ราคา (Price) ควรจะทำให้มีหลายระดับราคาเพื่อจะตอบสนองผู้ที่มีรายได้ที่แตกต่างกันโดยควรจะมีที่พักที่มีราคาตั้งแต่ถูกไปจนถึงแพง ให้คนที่มีรายได้น้อยสามารถเข้าถึงได้ ถัดมาคือ สถานที่ตั้ง (Place) ควรจะมีสถานที่ตั้งไม่ไกลจากเมืองมากเพื่อให้ใกล้กับที่พักปัจจุบัน ทำให้ไม่รู้สึกว่าจะไม่ต้องออกไปอยู่อย่างโดดเดี่ยว และสำหรับในเจนเนอเรชันเอ็กซ์ควรมีสถานที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัดที่เป็นเมืองหลักเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้เป็นทางเลือกในการที่จะอยากย้ายหนีความวุ่นวายในเมืองไป ถัดมาทางด้านของ โพรโมชัน (Promotion) ควรที่จะมีส่วนลดให้กับผู้ที่เข้าพักอาจจะกำหนดส่วนลดตามช่วงอายุ และด้วยราคาของโครงการที่ค่อนข้างสูงทำให้ในปัจจุบันทั้งคนใน เจเนอเรชันเอ็กซ์และ เบบี้บูมเมอร์ บางกลุ่มยังไม่กล้าที่จะตัดสินใจที่จะเข้าไปพักเนื่องจากนึกภาพไม่ออกว่าเป็นเช่นไร เพื่อให้การตัดสินใจในการย้ายเข้าพักมีโอกาสเพิ่มมากขึ้นควรที่จะจัด โพรโมชันให้มีการทดลองเข้าพัก อาจจะจัดเป็นกลุ่มและให้เข้าพัก 2-3 วัน เพื่อที่จะให้รับรู้ถึงบรรยากาศ รวมไปถึงลักษณะความเป็นอยู่ต่างๆ ถัดมาคือ ส่วนของ คน (People) ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญเนื่องจาก ต้องเลือกคนที่สามารถตอบคำถามได้อย่างครบถ้วน ข้อมูลถูกต้อง และมีความใจเย็น เข้าใจในลักษณะของผู้สูงอายุที่อาจจะมีการถามคำถามที่แตกต่างออกไป ถัดมาคือ องค์ประกอบทางกายภาพ (Physical Evidence) ควรที่จะสร้างวิดีโอหรือเป็นรูปภาพที่แสดงออกมาได้อย่างชัดเจน ง่าย จับใจความได้ สามารถเผยแพร่ได้ทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ และทำให้คนในสองเจนเนอเรชัน มองเห็นถึงประสบการณ์ที่จะได้รับจากการเข้าพัก และสุดท้ายคือทางด้าน

กระบวนการ (Process) ควรจะต้องทำการ research ซ้ำกับโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มใหญ่ เพื่อที่จะทำให้ทราบความต้องการที่แท้จริงของผู้สูงอายุที่มีความสนใจรวมถึงมีการวางแผนที่จะเข้าพัก และนำมาพัฒนาการตลาด สร้าง Customer journey ให้ตรงตามความต้องการของคนทั้งสองเจนเนเรชัน รวมถึงพัฒนารูปแบบการเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลได้อย่างง่ายที่สุด ซึ่งยังสามารถนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ให้มีรูปแบบที่ง่ายได้อีกด้วย ซึ่งจากทั้งหมดที่กล่าวมา หากสามารถทำได้ มีความเป็นไปได้ที่จะสามารถสร้างแรงจูงใจให้กับทั้งกลุ่มคนในเจนเนอเรชันเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ ตัดสินใจที่จะย้ายเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุมากยิ่งขึ้น

5.3.4 หน่วยงานภาครัฐควรจัดโครงการช่วยเหลือหรือจัดตั้งกองทุนให้กับผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย เนื่องจากโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีราคาสูง ทำให้ผู้ที่มีรายได้น้อยนั้นไม่สามารถเข้าพักได้ หากหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนจะทำให้ผู้ที่มีรายได้น้อยมีทางเลือกเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันทางภาครัฐเองได้ให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น และมีกองทุนเพื่อสนับสนุนผู้สูงอายุอยู่แล้ว หากจัดทำในรูปแบบที่อยู่อาศัยได้นั้นจะเป็นการช่วยลดความโดดเดี่ยวของผู้สูงอายุลงได้ ซึ่งอาจจะจัดทำในรูปแบบของการแบ่งผ่อนชำระ แบ่งชำระคนละครึ่ง หรืออาจจะอยู่ในรูปแบบเช่าอาศัยก็ได้ ซึ่งการสนับสนุนนี้จะยังช่วยให้ผู้สูงอายุมีความภูมิใจที่สามารถมีที่อยู่อาศัยเป็นของตัวเองได้อีกด้วย

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งถัดไป

5.4.1 ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่เป็นเชิงปริมาณ โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามผ่านทางออนไลน์ และมีชุดคำถามที่ถูกกำหนดมาเรียบร้อยแล้ว จึงทำให้การเก็บข้อมูลจะได้เพียงความคิดในมุมมองกว้าง ในครั้งถัดไปจึงควรจะทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อที่จะทราบถึงปัจจัยความคิด ทศนคติ และการรับรู้เกี่ยวกับการตัดสินใจเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ในกลุ่มของเจนเนอเรชันเอ็กซ์และ กลุ่มของเบบี้บูมเมอร์ อย่างแท้จริงและเป็นในมุมมองเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

5.4.2 ในการวิจัยครั้งนี้ทางผู้วิจัยได้เลือกปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อการศึกษาในการเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ มาเพียงบางปัจจัย ในการศึกษาวิจัยครั้งถัดไปจึงสามารถนำปัจจัยอื่นๆมาศึกษาเพิ่มเติมได้ เช่น เจาะลึกไปทางความคาดหวังหลังจากการเกษียณ รวมถึงแรงจูงใจและความต้องการหากจำเป็นต้องตัดสินใจย้ายเข้าไปอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

5.4.3 ในการวิจัยครั้งนี้มีปัจจัยทางด้านสุขภาพและอุปสรรคต่อการรับรู้ข้อมูลที่พบว่าไม่ผลกระทบต่อตัดสินใจเข้าพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งมีความไม่สอดคล้องกับงานวิจัย

ในอดีต ในครั้งถัดไปสามารถนำมาสองด้านนี้มาศึกษาซ้ำเพิ่มเติมในกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างสังคม
และอาชีพกันไป ซึ่งอาจจะทำให้ได้ผลลัพธ์ที่แตกต่างและน่าสนใจมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กรกนก บุญมาและ สุณีย์ วรรณโกมล.(2561). ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกโครงการพักอาศัยหลังเกษียณเมื่อถึงวัยผู้สูงอายุ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.
- กรมอนามัย.(2564).3 กลุ่มผู้สูงอายุ ติดสังคม ติดบ้าน ติดเตียง ปลอดภัยจากโควิด-19.สืบค้นจาก https://multimedia.anamai.moph.go.th/infographics/info225_covid19/.
- จันทิมา โพธิสารัตนะ และ ชีหัตต์ ศรีศิริ โชติ.(2561).การศึกษาคุณลักษณะหมู่บ้านเพื่อเกษียณอายุที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อบ้านเพื่อเกษียณอายุในประเทศไทยของผู้สูงอายุชาวออสเตรเลีย.วารสารวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์.
- ฉัตรศิริ วิภาวิน และ นันทิยา เรือนทองเงิน.(2565).การศึกษาความต้องการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในตำบลห้วยเหล็กและสลวง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่.มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่,คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- ณัฐพัชญ์ วงษ์เหรียญทอง.(2559).5 ทศนคติควรมีเพื่อที่จะมีชีวิตที่ดี.สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/content/630339>
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540).พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด.สืบค้นจาก http://library.christian.ac.th/opac/showsearch_bk.php?pointer=T013028
- ชนพล ศิริธนะชัย.(2563).การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการอยู่อาศัยสำหรับสังคมสูงวัยในยุคดิจิทัล.รัฐสภาภิรักษ์ วารสารราย 4 เดือน.
- น้ำทิพย์ พรโชคชัย.(2565).5 ทางเลือกที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ แบบไหนเหมาะสำหรับเรา.สืบค้นจาก <https://www.feasonline.com/content/detail/1442/5-ทางเลือกที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ-แบบไหนเหมาะสำหรับเรา>
- พรนิภา หาญมะโน.(2558).พฤติกรรมการซื้อสินค้าของกลุ่ม Generation B เจเนอเรชันเอ็กซ์และ Generation Y ที่ร้านค้าปลีกสมัยใหม่ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- พรรัตน์ พงษ์ประเสริฐ และ เสาวลักษณ์ กิตติญาณปัญญา.(2563).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุของกลุ่มผู้สูงอายุในอนาคต ในกรุงเทพมหานคร. Journal of Business, Economics and Communications.

บรรณานุกรม (ต่อ)

มณีศร อัทธวงศ์ไพศาล และ ไตรรัตน์ จารุทัศน์.(2564).พฤติกรรมการเลือกที่อยู่อาศัยของผู้ประสบความสำเร็จในชีวิตกรณีศึกษา แกรับเชิญรายการอายุน้อยร้อยล้าน.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์.

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร.(2545).ทัศนคติหรือเจตคติ (Attitude). สืบค้นจาก

<https://www.gotoknow.org/posts/280647>

ศิตางส์ เหลียวรุ่งเรือง.(2553).พฤติกรรมการเลือกที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่นที่มาท่องเที่ยวผ่านกระยะยาว : กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์.

สุภาวดี พุฒิน้อย.(2556).ผู้สูงอายุและกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุ.สืบค้นจาก

<https://www.gotoknow.org/posts/551126>

สุมาวดี จินดาพล.(2562).ความคาดหวังในชีวิตหลังเกษียณในกลุ่มเบบี้บูมเมอร์และเจนเนอร์ชั่นเอ็กซ์ในกรุงเทพมหานครและเชียงใหม่.มหาวิทยาลัยขอนแก่น,คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์.

อัจฉราวรรณ งามบุญ และ ณัฐวัชร เผ่าภู (2555). ผู้สูงอายุไทยกับการเตรียมการทางการเงินและลักษณะบ้านพักหลังเกษียณที่ต้องการ.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.

อัญชลี จุมพฏจามีกร.(2560).อยู่อย่างไรให้เป็นสุขในวัยสูงอายุ.สืบค้นจาก

<https://www.rama.mahidol.ac.th/ramamental/generalknowledge/general/06162014-1444>

อนรรฆชิปะวีร์ เกิดเข็ม.(2561).การวางแผนที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของคนทำงาน 3 ช่วงวัย
กรณีศึกษา : ธนาคารอาคารสงเคราะห์ การเคหะแห่งชาติและบริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด(มหาชน).จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาเคหการ.

Aksarapak C.(2021).7Ps Marketing แกะสูตรกลยุทธ์การตลาดแบบ 7 ปัจจัย ที่คอยช่วยเหลือ Marketers.สืบค้นจาก <https://contentshifu.com/blog/7ps-marketing-mix>

Bangkok Citismart.(2561).แนวคิดการออกแบบที่อยู่อาศัยเพื่อผู้สูงอายุ.สืบค้นจาก

<https://www.bkkcitismart.com/บทความ/ไลฟ์สไตล์/ออกแบบที่อยู่-เพื่อผู้สูงอายุ2>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- BrandThink.(2022).ปี 2022 เทรนด์เปลี่ยนไปอย่างไร เมื่อทุก Generation กระโดดเข้าสู่โลกเมตาเวิร์ส.สืบค้นจาก <https://www.brandthink.me/content/2022-gen-true>
- Eric J. Emerson , Robert C. Ford , Koray D. Simsek(2022).The influence of Baby Boomers' perceptions of well-being on their plan to age-in-place post-retirement.International Journal of Hospitality Management.
- Hui-Chun Huang.(2012).Factors Influencing Intention to Move into Senior Housing.Journal of Applied Gerontology,31(4).
- John A. Krout , Phyllis Moen ,Heidi H. Holmes , Jean Oggins ,Nicole Bowen.(2022).Reasons for Relocation to a Continuing Care Retirement Community.Journal of Applied Gerontology.
- Myshop team.(2022).พาสสำรวจพฤติกรรมผู้บริโภคไทย 2022 เจาะลึกความต้องการของคนแต่ละ GEN.สืบค้นจาก <https://lineshoppingseller.com/market-trend/thai-consumer-behavior-2022>
- Suphanit PK.(2021).STORYTELLING คืออะไร ดีอย่างไรสำหรับโลกออนไลน์ในยุคนี้.สืบค้นจาก <https://digitorystyle.com>
- Sy Chonato.(2565).ใครๆ ก็อยากแก่ตายในบ้านของตัวเอง ว่าด้วย Aging in Place และสังคมผู้สูงอายุ.สืบค้นจาก <https://adaymagazine.com/ageing-in-place/>

ภาคผนวก

**การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเข้าพักในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ
(Retirement Community) ในผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 42 ปีขึ้นไป**

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาการจัดการธุรกิจวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเข้าพักในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Retirement Community) ของเจเนอเรชั่นเอ็กซ์และเบบี้บูมเมอร์ โดยข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละบุคคลจะถูกเก็บรักษาไว้ ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ และจะรายงานผลการวิจัยเป็นข้อมูลภาพรวมเท่านั้น ทั้งนี้จึงใคร่ขอความร่วมมือผู้ตอบแบบสอบถามให้ตอบข้อมูลตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ของงานวิจัย และขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

แบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งที่สนใจในโครงการที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย ทักษะคติ อุปสรรคทางด้านการรับรู้ข้อมูลที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจในการเข้าพักในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับ

ผู้สูงอายุ

คำถามคัดกรอง

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่องให้ตรงตามความเป็นจริง

1. ท่านมีอายุมากกว่า 42 ปี ใช่หรือไม่

ใช่ ไม่ใช่ (จบแบบสอบถาม)

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่านมากที่สุดเพียง

ข้อเดียว

1. เพศ

- ชาย
 หญิง
 LGBTQ+

2. อายุ

- 42 - 57 ปี
 ตั้งแต่ 58 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

- โสด
 สมรส
 หย่าร้าง

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ต่ำกว่า 20,000 บาท
 20,001-40,000 บาท
 40,001-60,000 บาท
 60,001-80,000 บาท
 มากกว่า 80,001 บาท

5. ระดับการศึกษา

- สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี
 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท-ปริญญาเอก

6. อาชีพ

- พนักงานบริษัทเอกชน
- ข้าราชการ/พนักงานภาครัฐวิสาหกิจ
- ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ/ค้าขาย
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. จำนวนบุตร

- ไม่มีบุตร
- 1 คน
- 2 คน
- 3 คนขึ้นไป

8. รูปแบบที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

- บ้านเดี่ยว
- ทาวน์เฮ้าส์/ตึกแถว
- คอนโดมิเนียม
- อพาร์ทเมนต์

9. กรรมสิทธิ์ในที่พักอาศัยในปัจจุบัน

- บ้านของตนเองและผ่อนชำระหมดแล้ว
- บ้านของตนเองและยังผ่อนชำระไม่หมด
- บ้านของคนในครอบครัว
- ที่เช่าพำนักอาศัย

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับสิ่งที่สนใจในโครงการที่พำนักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ปัจจุบันท่านมีทรัพย์สินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองในส่วนที่ปลอดภาระการผ่อนจ่าย หรือได้ผ่อน จ่ายไปแล้วจำนวนเท่าใด (บ้าน , คอนโด , ที่ดิน)

- ไม่มี
- น้อยกว่า 1 ล้านบาท
- 1 - 5 ล้านบาท

- 5 - 10 ล้านบาท
- มากกว่า 10 ล้านบาท

2. ปัจจุบันท่านมีเงินออมอยู่จำนวนเท่าใด (เงินฝาก ประกันสะสมทรัพย์ กองทุน หุ้น)

- ไม่มี
- น้อยกว่า 1 ล้านบาท
- 1 - 5 ล้านบาท
- 5 - 10 ล้านบาท
- มากกว่า 10 ล้านบาท

3. ถ้าหากท่านมีบ้านที่อยู่อาศัยในปัจจุบันแล้ว มีแนวโน้มจะย้ายไปอยู่โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับ ผู้สูงอายุหรือไม่

- มีแนวโน้มที่จะย้ายไป
- ต้องการอาศัยอยู่บ้านเดิมและไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายไป

4. ท่านมีความเข้าใจว่า โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุแตกต่างจากบ้านพักคนชราหรือไม่

- ต่าง
- ไม่แตกต่าง

นิยามศัพท์เฉพาะ โครงการที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ (Retirement Community) คือ โครงการที่มีความสวยงามน่าพักอาศัยของผู้สูงอายุที่มีสุขภาพแข็งแรงสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในโครงการชุมชนเดียวกัน ซึ่งแต่ละโครงการจะมีความแตกต่างของลักษณะที่พักบริการที่มอบให้ สิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมต่างๆ เช่น โครงการ Sansara หัวหิน, รามาศ-ชนารักษ์, โครงการ Jin Wellbeing County , โครงการดิเฟอริเรสเทียร์

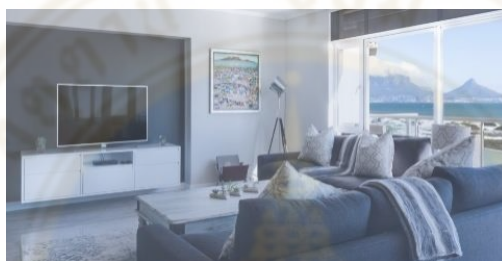

5. รูปแบบที่อยู่อาศัยในอนาคตที่ท่านต้องการเป็นที่อยู่อาศัยประเภทใด

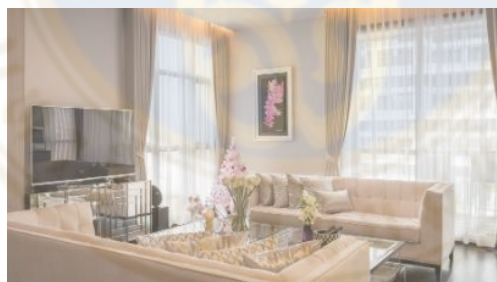
- บ้านเดี่ยว
- ทาวน์เฮ้าส์/ตึกแถว
- คอนโดมิเนียม
- อพาร์ทเมนต์

6. ลักษณะการตกแต่งของโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุแบบไหนที่ท่านสนใจมากที่สุด

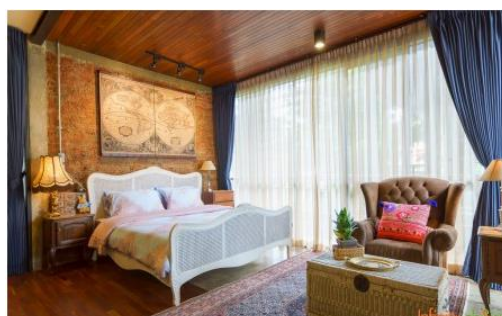
สไตล์โมเดิร์น (Modern)

สไตล์โมเดิร์นลักชูรี่ (Modern Luxury)

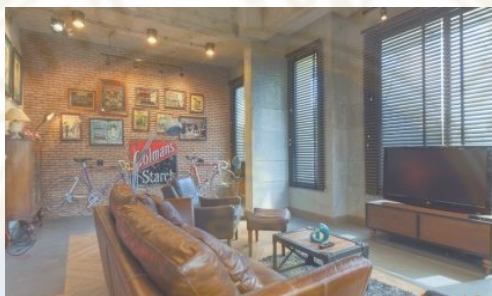
สไตล์คลาสสิก (Classic)

สไตล์มินิมอล (Minimal)

สไตล์ลอฟท์ (Loft)

สไตล์ไทยประยุกต์

อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. สถานที่ตั้งของโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุแบบใดที่ท่านสนใจ

ใกล้ที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

ในกรุงเทพมหานคร

ในต่างจังหวัดเมืองหลัก เช่น เชียงใหม่, ขอนแก่น, นนทบุรี, ภูเก็ต, ชลบุรี

ในต่างจังหวัดเมืองรอง เช่น น่าน, ชุมพร

8. สิ่งอำนวยความสะดวกที่ท่านสนใจมากที่สุด 3 อันดับที่ต้องการให้มีในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

- สถานที่ออกกำลังกาย/ฟิตเนส
- สระว่ายน้ำ
- สวนสาธารณะ
- สนามกอล์ฟ
- สวนผัก ผลไม้อร์แกนิก
- ห้องสมุด
- ร้านเสริมสวย เช่น ร้านตัดผม สปา
- ห้องร้องเพลงคาราโอเกะ
- ห้องเล่นเกม
- ห้องดูภาพยนตร์ Netflix
- สถานปฏิบัติธรรม

9. ปัจจัยที่จะอาจจะทำให้ท่านตัดสินใจย้ายไปอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (เลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก)

- มีกิจกรรมและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบครัน
- ได้ไปอยู่ในที่ที่มีคนอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน ทำให้คลายเหงา
- มีแพทย์และผู้ดูแลตลอด 24 ชม.
- ต้องการย้ายไปอยู่ในบ้านใหม่ที่เหมาะสมกับช่วงอายุ

10. ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเข้าพักในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (เลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก)

- ตัวเอง
- ครอบครัว / ญาติพี่น้อง / บุตรหลาน
- คู่สมรส
- เพื่อน
- แพทย์ผู้ดูแลประจำตัว

11 . อุปกรณ์เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ใดที่ท่านเห็นว่ามีความสำคัญที่สุด 3 อันดับของผู้สูงอายุ

- ระบบ Smart Home ใช้คำสั่งงานด้วยเสียงในการเปิดปิดไฟ อุปกรณ์ในบ้าน
- ปุ่มเรียกฉุกเฉินที่แจ้งเตือนไปยังผู้ดูแลได้
- มีหุ่นยนต์คอยอยู่อำนวยความสะดวก
- มีระบบไฟอัจฉริยะที่สามารถเปิดปิดโดยเป็นระบบเซ็นเซอร์
- มีแอปพลิเคชันเตือนให้ทำกิจกรรมประจำวัน เช่น เตือนให้ทานยา
- มีเครื่องตรวจจับควัน
- มีอุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวก เช่น ไม้เท้าและรถเข็นไฟฟ้า
- ลิฟท์โดยสาร
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

12. ความคาดหวังของการใช้ชีวิตหลังเกษียณ (เลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก)

- ใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว
- ใช้ชีวิตอยู่กับเพื่อน
- ทำงานเสริมเพื่อหารายได้หลังเกษียณ
- ต้องการมีสังคมใหม่ๆ
- พักผ่อนและท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆ
- เป็นเจ้าของบ้านหรือมีสินทรัพย์ที่เป็นของตนเอง
- ทำกิจกรรมอาสา
- ทำกิจกรรมอยู่ภายในบ้าน เช่น ปลูกต้นไม้

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัย ทศนคติ อุปสรรคทางการรับรู้ข้อมูลส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าพักในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

ท่านคิดว่าปัจจัยใดที่สำคัญต่อความตั้งใจในการเข้าพักในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียวดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 3 หมายถึง เห็นด้วย
 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

ข้อ	ท่านมีความตั้งใจในการย้ายไปอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านสุขภาพ						
1	ถ้าท่านสุขภาพแยลง					
2	ถ้าท่านรู้สึกกังวลในเรื่องความเจ็บป่วยทางร่างกายที่รุนแรง					
3	ถ้าท่านต้องมีผู้ดูแลอยู่ด้วยทุกวัน เช่น ไม่สามารถทำกิจวัตรประจำวันได้					
4	ถ้าท่านต้องการการดูแลที่มากขึ้นจากเดิม					
ด้านสังคม ครอบครัวและเพื่อน						
1	ถ้าชีวิตของท่านมีสุขภาพแยลง					
2	ถ้าชีวิตของท่านเสียชีวิต					
3	ท่านไม่ต้องการเป็นภาระให้ครอบครัวมาคอยดูแล					
4	ท่านไม่ต้องการอยู่กับลูกหลานและครอบครัว					
5	ท่านต้องการมีเพื่อนใหม่และสังคมใหม่					
6	ท่านต้องการจะทำกิจกรรมร่วมกับคนในวัยเดียวกัน					
ด้านคุณสมบัติของที่พักอาศัย						
1	ท่านคิดว่าการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเดิมเป็นเรื่องที่ลำบาก เช่น การปรับปรุงบ้าน สนามสวนและอื่นๆ					
2	ท่านคิดว่าลักษณะของบ้านในปัจจุบันไม่เหมาะกับอายุที่เพิ่มขึ้น					
3	ท่านคิดว่าบ้านของท่านต้องปรับเปลี่ยนภายในบ้านให้เหมาะสมเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น					
4	ท่านคิดว่าบ้านของท่านอยู่ห่างไกลจากร้านค้า					
5	ท่านคิดว่ามีความยากลำบากในการเดินทางไปหาเพื่อนบ้าน					
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
1	มีบริการขนส่งสาธารณะที่สะดวก					
2	มีกิจกรรมให้ทำหลากหลาย เช่น ออกกำลังกาย ว่ายน้ำ					

3	มีพื้นที่ในบ้านที่สามารถใช้สอยได้หลากหลาย เช่น ห้องครัว					
4	มีความยืดหยุ่นในการเลือกเป็นเจ้าของที่พัก เช่น การเช่าที่อยู่อาศัยหรือซื้อที่อยู่อาศัย					
5	มีความยืดหยุ่นในการวางแผนจ่ายเงิน เช่น เป็นสัญญาเช่าระยะสั้น					
6	ภายในที่พักผู้สูงอายุมีการดูแลที่แตกต่างกันตามความต้องการของผู้สูงอายุ					
7	มีสภาพแวดล้อมและการบริการที่คล้ายกับโรงแรม					
8	มีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ท่านสนใจ					
ด้านสิ่งแวดล้อมและทำเลที่ตั้ง						
1	ทำเลที่ตั้งอยู่ในที่สะดวกในการเดินทาง					
2	ทำเลที่ตั้งอยู่ในที่ปลอดภัยและมีเพื่อนบ้านที่ไว้ใจได้					
3	ทำเลที่ตั้งอยู่ในที่มีเพื่อนบ้านที่ดี					
4	ทำเลที่ตั้งอยู่ในใกล้ที่อยู่อาศัยเดิม					
5	ทำเลที่ตั้งอยู่ในใกล้ครอบครัว					
6	ทำเลที่ตั้งอยู่ในใกล้สถานพยาบาลและแพทย์					
7	ทำเลที่ตั้งอยู่ในใกล้ศูนย์การค้า					
8	ทำเลที่ตั้งอยู่ในที่มีสภาพอากาศที่ดี					
ทัศนคติที่มีต่อโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ						
1	ท่านคิดว่าโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุมีประโยชน์					
2	ท่านคิดว่า การไปพักโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุเป็นสิ่งที่มีความคุ้มค่า					
3	ท่านคิดว่า โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุเป็นสถานที่ที่น่าอยู่อาศัย					
อุปสรรคด้านการรับรู้ข้อมูลโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ						
1	ท่านไม่รู้ว่าอะไรคือสิ่งที่จะต้องคาดหวังจากโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ					
2	ท่านไม่มีความรู้และข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับความแตกต่างของโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ					
3	ท่านไม่รู้ว่าจะต้องหาข้อมูลโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุจากแหล่งใด					
4	ท่านไม่รู้ว่าต้องการปัจจัยอะไรบ้างที่จำเป็นต่อการย้ายไปอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ					

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความตั้งใจในการย้ายไปอยู่ในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว
ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วย

2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

ข้อ	ความตั้งใจในการเข้าพักในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ท่านมองว่าน่าจะต้องย้ายไปอยู่ที่พักผู้สูงอายุในบั้นปลายชีวิต					
2	หลังเกษียณ ท่านมีแผนที่จะย้ายไปที่โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ					
3	ท่านตั้งใจว่าจะย้ายไปอยู่ที่โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุในอนาคต					